Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2006/112/EG

av den 28 november 2006

om ett gemensamt system för mervärdesskatt

(EUT L 347, 11.12.2006, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2006/138/EG av den 19 december 2006	L 384	92	29.12.2006
►**M2**	Rådets direktiv 2007/75/EG av den 20 december 2007	L 346	13	29.12.2007
►**M3**	Rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008	L 44	11	20.2.2008
►**M4**	Rådets direktiv 2008/117/EG av den 16 december 2008	L 14	7	20.1.2009

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 335, 20.12.2007, s. 60 (2006/112/EG)

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2006/112/EG

av den 28 november 2006

om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ►C1 [1] ◄ har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. I samband med de nya ändringarna av detta direktiv bör därför direktivet av tydlighetsskäl och effektivitetsskäl omarbetas.

(2) Inom ramen för denna omarbetning bör de bestämmelser i rådets direktiv 67/722/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter ►C1 [2] ◄ som fortfarande gäller inarbetas i det nya direktivet. Det förstnämnda direktivet bör alltså upphöra att gälla.

(3) För att se till att bestämmelserna presenteras på ett tydligt och rationellt sätt i enlighet med principen om bättre lagstiftning är det lämpligt att omarbeta direktivets struktur och lydelse även om detta i princip inte kommer att leda till några materiella ändringar i den befintliga lagstiftningen. Omarbetningen för emellertid med sig ett fåtal materiella ändringar som trots allt bör göras. När sådana ändringar införs anges de på ett uttömmande sätt i de bestämmelser som rör direktivets införlivande och ikraftträdande.

(4) Förverkligandet av målet att skapa en inre marknad förutsätter att det i medlemsstaterna tillämpas en sådan lagstiftning om omsättningsskatter som inte snedvrider konkurrensvillkoren eller hindrar den fria rörligheten av varor och tjänster. Det är därför nödvändigt att genom ett mervärdesskattesystem åstadkomma en sådan harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter som i möjligaste mån undanröjer faktorer som kan snedvrida konkurrensvillkoren, på nationell nivå såväl som på gemenskapsnivå.

(5) Ett mervärdesskattesystem blir enklast och mest neutralt när skatten tas ut på ett så allmänt sätt som möjligt och när dess tillämpningsområde omfattar alla led av produktion och distribution samt tillhandahållande av tjänster. Det ligger därför i den inre marknadens och medlemsstaternas intresse att det införs ett gemensamt system som tillämpas också på detaljhandeln.

(6) Det är nödvändigt att gå fram i etapper, eftersom harmoniseringen av omsättningsskatter leder till förändringar i medlemsstaternas

---

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

([2]) EGT 71, 14.4.1967, s. 1301. Direktivet senast ändrat genom direktiv 77/388/EEG.

▼B

skattestruktur och får betydande konsekvenser på budgetområdet och det ekonomiska och sociala området.

(7) Det gemensamma systemet för mervärdesskatt bör, även om skattesatserna och undantagen inte är helt harmoniserade, vara konkurrensneutralt genom att liknande varor och tjänster belastas med lika stort skatteuttag inom varje medlemsstats territorium, oavsett hur lång produktions- och distributionskedjan är.

(8) Enligt rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ([1]) skall Europeiska gemenskapernas budget, oberoende av övriga inkomster, finansieras helt med gemenskapernas egna medel. Dessa medel skall omfatta inkomster som härrör från mervärdesskatt och som erhålls genom tillämpning av en gemensam skattesats baserad på en beräkningsgrund som bestäms på ett enhetligt sätt och i enlighet med gemenskapens regler.

(9) Det är ytterst viktigt att en övergångsperiod fastställs som medger att den nationella lagstiftningen på de berörda områdena gradvis kan anpassas.

(10) Under denna övergångsperiod bör gemenskapsinterna transaktioner som utförs av beskattningsbara personer som inte är undantagna från skatteplikt beskattas i destinationsmedlemsstaten, enligt denna medlemsstats skattesatser och villkor.

(11) Det är också lämpligt att gemenskapsinterna förvärv av varor till ett visst värde som görs av beskattningsbara personer som är undantagna från skatteplikt eller av icke beskattningsbara juridiska personer samt även vissa gemenskapsinterna transaktioner som gäller distansförsäljning eller leverans av nya transportmedel till enskilda personer eller till organ som är undantagna från skatteplikt eller inte är beskattningsbara under övergångsperioden också bör beskattas i destinationsmedlemsstaten, enligt den medlemsstatens skattesatser och villkor, i den mån sådana transaktioner, i avsaknad av särskilda bestämmelser, skulle kunna befaras vålla en betydande snedvridning av konkurrensen mellan medlemsstater.

(12) Med hänsyn till deras geografiska läge och ekonomiska och sociala förhållanden bör vissa territorier uteslutas från detta direktivs tillämpningsområde.

(13) Begreppet ”beskattningsbar person” bör definieras så, att medlemsstaterna för att skatten skall vara så neutral som möjligt kan låta beteckningen omfatta personer som vid enstaka tillfällen utför vissa transaktioner.

(14) Begreppet ”beskattningsbar transaktion” kan leda till svårigheter, särskilt vad beträffar transaktioner som likställs med beskattningsbara transaktioner. Dessa begrepp måste därför klarläggas.

(15) För att underlätta gemenskapsintern handel som avser arbete på materiell lös egendom bör det fastställas närmare regler för beskattning av sådana transaktioner när de utförs för en köpare som är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där transaktionerna faktiskt utförs.

(16) Sådan transport av varor inom en medlemsstats territorium som är direkt förbunden med en transport mellan medlemsstaterna bör likställas med en gemenskapsintern transport, i syfte att förenkla inte bara principerna och reglerna för beskattningen av sådana transporttjänster inom en medlemsstat utan också de regler som är tillämpliga på tjänster som har samband med sådan transport och på tjänster som utförs av förmedlare som deltar i tillhandahållandet av de olika tjänsterna.

([1]) EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

▼B

(17) Fastställandet av platsen för beskattningsbara transaktioner kan ge upphov till behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna, särskilt vad beträffar leverans av varor för montering samt tillhandahållanden av tjänster. Även om platsen för tillhandahållande av tjänster i princip bör fastställas som den plats där den person som tillhandahåller tjänsterna har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, bör den emellertid anses vara belägen i köparens medlemsstat, särskilt vid vissa tjänster som tillhandahålls mellan beskattningsbara personer i fall då kostnaden för tjänsterna ingår i varornas pris.

(18) Det är nödvändigt att klargöra definitionen av platsen för beskattning av vissa transaktioner som utförs ombord på fartyg, flygplan eller tåg som transporterar passagerare inom gemenskapen.

(19) El och gas anses som varor ur mervärdesskattesynpunkt. Det är emellertid särskilt svårt att fastställa platsen för leverans. För att undvika dubbelbeskattning eller utebliven beskattning och för att åstadkomma en verklig inre marknad för gas och el utan hinder för mervärdesskattessystemet bör det fastställas att platsen för leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el, före det slutliga förbrukningsledet, därför skall vara den plats där förvärvaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Leveranser av el och gas i det slutliga ledet, dvs. från leverantörer och distributörer till slutkonsumenten, bör beskattas på den plats där förvärvarens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum.

(20) I det fall den allmänna regeln om beskattning av tillhandahållanden av tjänster i den medlemsstat där tillhandahållaren är etablerad tillämpas på uthyrning av materiell lös egendom kan det leda till betydande snedvridning av konkurrensen när uthyraren och köparen är etablerade i olika medlemsstater och skattesatserna i dessa stater skiljer sig åt. Det bör därför fastställas att platsen för sådant tillhandahållande av tjänster är den plats där köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket tjänsten har tillhandahållits eller, i avsaknad därav, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

(21) Dock bör av kontrollskäl den allmänna regeln tillämpas strikt på uthyrning av transportmedel och således bör platsen för sådant tillhandahållande av tjänster anses vara den plats där tillhandahållaren är etablerad.

(22) Samtliga telekommunikationstjänster som konsumeras inom gemenskapen bör beskattas för att förhindra en snedvridning av konkurrensen på detta område. I detta syfte bör telekommunikationstjänster som tillhandahålls beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen eller köpare som är etablerade i tredjeland i princip beskattas på den plats där köparen är etablerad. För att säkerställa en enhetlig beskattning av telekommunikationstjänster som av beskattningsbara personer etablerade i ett tredje territorium eller ett tredjeland tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen och vars egentliga användning eller egentliga utnyttjande äger rum i gemenskapen, bör emellertid medlemsstaterna föreskriva att platsen för tillhandahållandet av tjänsterna skall vara belägen i gemenskapen.

(23) För att förhindra snedvridning av konkurrensen bör även radio- och televisionssändningar och på elektronisk väg tillhandahållna tjänster som från ett tredje territorium eller ett tredjeland tillhandahålls personer som är etablerade i gemenskapen, eller från gemenskapen tillhandahålls köpare som är etablerade i ett tredje territorium eller ett tredjeland, beskattas på den plats där köparen av tjänsterna är etablerad.

(24) Begreppen ”beskattningsgrundande händelse” och ”mervärdesskattens utkrävbarhet” bör harmoniseras för att införandet av

▼B

det gemensamma mervärdesskattesystemet och eventuella senare ändringar av detta system skall kunna få verkan samtidigt i alla medlemsstater.

(25) Beskattningsunderlaget bör harmoniseras, så att tillämpningen av mervärdesskatt på beskattningsbara transaktioner leder till jämförbara resultat i alla medlemsstater.

(26) För att förhindra skattebortfall genom att förbundna parter utnyttjas för att uppnå skattefördelar bör det under vissa klart angivna omständigheter vara möjligt för medlemsstaterna att ingripa när det gäller beskattningsunderlaget för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster samt gemenskapsinterna förvärv av varor.

(27) För att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt bör medlemsstaterna ha möjlighet att i beskattningsunderlaget för en transaktion som innebär arbete utfört på investeringsguld som tillhandahållits av en köpare inbegripa värdet av detta investeringsguld, om guldet bearbetats på ett sådant sätt att det upphör att vara investeringsguld. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser bör medlemsstaterna ges ett visst handlingsutrymme.

(28) För att snedvridningar av konkurrensen skall undvikas förutsätter avskaffandet av skattekontrollerna vid gränserna inte endast en enhetlig beräkningsgrund för mervärdesskatten utan även att ett antal skattesatser och skattenivåer anpassas tillräckligt medlemsstaterna emellan.

(29) Med de normalskattesatser för mervärdesskatt som för närvarande gäller i medlemsstaterna, i kombination med övergångsordningens bestämmelser, fungerar denna ordning på ett godtagbart sätt. För att förhindra att skillnader i fråga om de normalskattesatser för mervärdesskatt som medlemsstaterna tillämpar leder till strukturella obalanser inom gemenskapen eller snedvridning av konkurrensen inom vissa branscher, bör det fastställas en lägsta normalskattesats på 15 %, vilken kan bli föremål för en översyn.

(30) För att mervärdesskatten skall förbli neutral bör de skattesatser som medlemsstaterna tillämpar vara sådana att de medger normalt avdrag av den mervärdesskatt som tagits ut i det föregående ledet.

(31) Under övergångsperioden bör vissa avvikelser beträffande skattesatsernas antal och nivå vara möjliga.

(32) För att klarlägga effekterna av reducerade skattesatser är det nödvändigt att kommissionen lägger fram en utvärderingsrapport om effekterna av reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad.

(33) I syfte att bekämpa arbetslösheten bör de medlemsstater som så önskar få göra ett försök med en reducerad mervärdesskattesats för arbetsintensiva tjänster för att se hur en sådan nedsättning skulle fungera och vilka effekter den skulle få för skapandet av sysselsättning. En nedsättning av mervärdesskattesatsen skulle sannolikt också göra de berörda företagen mindre benägna att ansluta sig till eller stanna kvar i den svarta ekonomin.

(34) En sådan nedsättning av skattesatsen är emellertid inte riskfri för en väl fungerande inre marknad och för skatteneutraliteten. Det är därför nödvändigt att införa ett förfarande för beviljande av tillstånd för en fastställd period som är tillräckligt lång för att det skall vara möjligt att bedöma effekterna av de reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt. För att säkerställa att denna åtgärd förblir kontrollerbar och begränsad bör dess tillämpningsområde noga definieras.

▼B

(35) En gemensam förteckning över undantagen från skatteplikt bör upprättas så att gemenskapernas egna medel kan uppbäras på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

(36) Till fördel för både dem som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt och de behöriga administrativa myndigheterna bör reglerna för mervärdesbeskattningen av vissa leveranser och gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor anpassas till de förfaranden och skyldigheter rörande deklarationsplikt i fall då sådana varor sänds till en annan medlemsstat som fastställs i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ([1]).

(37) Leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas och av el beskattas på den plats där förvärvaren finns. I syfte att undvika dubbelbeskattning bör import av sådana varor därför undantas från mervärdesskatt.

(38) För sådana beskattningsbara transaktioner på hemmamarknaden med anknytning till gemenskapsintern handel med varor som under övergångsperioden utförs av beskattningsbara personer som inte är etablerade på den medlemsstats territorium i vilken det gemenskapsinterna förvärvet av varor görs, inklusive kedjetransaktioner, är det nödvändigt att vidta förenklande åtgärder som säkerställer likvärdig behandling i alla medlemsstater. Bestämmelserna om beskattningsordning och om vem som är betalningsskyldig för den mervärdesskatt som skall betalas för dessa transaktioner bör i detta syfte harmoniseras. Det är dock nödvändigt att från sådana förfaranden i princip utesluta varor som är avsedda för leverans i detaljhandelsledet.

(39) Avdragsreglerna bör harmoniseras i den mån de påverkar de faktiska belopp som uppbärs. Den avdragsgilla andelen bör beräknas på liknande sätt i alla medlemsstater.

(40) Den ordning som medger justering av avdrag för investeringsvaror, under tillgångens hela livslängd och på grundval av dess faktiska användning, bör också kunna tillämpas på vissa tjänster som har karaktären av investeringsvaror.

(41) Det bör anges vilka personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatten, särskilt när det gäller tillhandahållanden av tjänster där tillhandahållaren inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas.

(42) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i vissa bestämda fall fastställa att mottagaren av varor eller tjänster skall vara betalningsskyldig för mervärdesskatt. Detta bör underlätta för medlemsstaterna att förenkla reglerna och förhindra skatteundandragande och skatteflykt inom vissa sektorer och för vissa typer av transaktioner.

(43) Medlemsstaterna bör ha full valfrihet när det gäller att fastställa vem som skall vara betalningsskyldig för mervärdesskatten vid import.

(44) Medlemsstaterna bör få föreskriva att någon annan än den som är betalningsskyldig skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten.

(45) Beskattningsbara personers skyldigheter bör i möjligaste mån harmoniseras för att säkerställa att skatteuppbörden sker på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater.

(46) Användningen av elektronisk fakturering måste utformas så att skattemyndigheterna kan utöva sin kontrollverksamhet. För att se

([1]) EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/106/EG (EUT L 359, 4.12.2004, s. 30).

▼B

till att den inre marknaden fungerar väl är det därför lämpligt att upprätta en på gemenskapsnivå harmoniserad förteckning över vilka uppgifter som fakturorna måste innehålla och fastställa ett antal gemensamma bestämmelser för användning av elektronisk fakturering, för elektronisk lagring av fakturor och för självfakturering och utläggning av fakturering.

(47) Medlemsstaterna bör, på av dem fastställda villkor, tillåta och får kräva att vissa sammanställningar och deklarationer lämnas på elektronisk väg.

(48) Den nödvändiga strävan att minska de administrativa och statistiska formaliteterna för företag, i synnerhet små och medelstora företag, bör förenas med genomförandet av verksamma kontrollåtgärder och med upprätthållandet av kvaliteten på gemenskapens statistiska instrument, vilket är nödvändigt av såväl ekonomiska som skattemässiga skäl.

(49) Medlemsstaterna bör få fortsätta att tillämpa sina särskilda regler för små företag, i enlighet med gemensamma bestämmelser och med sikte på en närmare harmonisering.

(50) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillämpa en särskild ordning som innebär att jordbrukare som inte omfattas av de vanliga mervärdesskattereglerna tillgodoräknas en schablonberäknad kompensation för ingående skatt. De grundläggande principerna för denna ordning bör fastställas och, med avseende på uppbörden av egna medel, en gemensam metod antas för att beräkna det mervärde som dessa jordbrukare bidrar med.

(51) En gemenskapsordning för beskattning av begagnade varor, konstverk, antikviteter och samlarföremål bör antas i syfte att undvika dubbelbeskattning och en snedvridning av konkurrensen mellan beskattningsbara personer.

(52) Tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna på guld utgör ett stort hinder för användningen av guld som en finansiell investering och motiverar därför att det tillämpas en särskild beskattningsordning, som också syftar till att öka den internationella konkurrenskraften hos gemenskapens guldmarknad.

(53) Leverans av guld för investeringsändamål liknar till sin natur andra finansiella investeringar som är undantagna från mervärdesskatt. Undantag förefaller därför vara den lämpligaste skattemässiga behandlingen för leveranser av investeringsguld.

(54) Definitionen av investeringsguld bör inbegripa guldmynt vilkas värde huvudsakligen speglar priset på deras halt av guld. För öppenhetens och rättssäkerhetens skull bör det upprättas en årlig förteckning över mynt som får omfattas av ordningen för investeringsguld så att det skapas säkerhet för de aktörer som handlar med sådana mynt. En sådan förteckning påverkar inte möjligheten att bevilja undantag från skatteplikt för mynt som inte omfattas av förteckningen men som uppfyller kriterierna i detta direktiv.

(55) För att förhindra skatteundandragande och samtidigt lindra de finansiella kostnaderna för leveranser av guld över en viss renhetsgrad är det berättigat att tillåta medlemsstaterna att utse köparen som betalningsskyldig för mervärdesskatten.

(56) För att göra det lättare för aktörer, som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg och som varken är etablerade eller tvungna att registreras till mervärdesskatt i gemenskapen, att fullgöra sina skattemässiga skyldigheter bör en särskild ordning inrättas. Enligt denna ordning bör alla aktörer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer i gemenskapen sådana tjänster på elektronisk väg kunna välja att låta registrera sig i en enda medlemsstat, om de inte på annat sätt har registrerats till mervärdesskatt i gemenskapen.

▼B

(57) Det är önskvärt att bestämmelserna om radio- och televisionssändningar och om vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg endast införs på tillfällig basis och att de ses över mot bakgrund av erfarenheterna inom en kort tidsperiod.

(58) En enhetlig tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv bör främjas; för detta ändamål bör en rådgivande kommitté för mervärdesskatt inrättas som gör det möjligt att organisera ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område.

(59) Medlemsstaterna bör, inom vissa begränsningar och på vissa villkor, kunna vidta eller vidmakthålla särskilda åtgärder som avviker från detta direktiv, i syfte att förenkla skatteuppbörden eller förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt.

(60) I syfte att undvika att en medlemsstat hamnar i ovisshet om hur kommissionen avser att ställa sig till medlemsstatens ansökan om avvikelse bör en tidsfrist införas inom vilken kommissionen för rådet skall lägga fram antingen ett förslag om bemyndigande eller ett meddelande där eventuella invändningar redovisas.

(61) Det är väsentligt att säkerställa att det gällande mervärdesskattesystemet tillämpas enhetligt. Tillämpningsföreskrifter är lämpliga för att uppnå detta mål.

(62) Dessa bestämmelser bör i synnerhet lösa problemet med den dubbelbeskattning av gränsöverskridande transaktioner som kan inträffa till följd av att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna om platsen för beskattningsbara transaktioner på olika sätt.

(63) Även om tillämpningsområdet för tillämpningsföreskrifterna kommer att vara begränsat, kommer dessa bestämmelser att ha budgetkonsekvenser som för en eller flera medlemsstater kan vara betydande. Följaktligen är det motiverat att rådet förbehåller sig rätten att utöva genomförandebefogenheterna.

(64) Med hänsyn till det begränsade tillämpningsområdet bör dessa tillämpningsföreskrifter antas av rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen.

(65) Eftersom, av de skäl som angivits ovan, målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(66) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en ändring i sak i förhållande till tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av tidigare direktiv.

(67) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter beträffande de tidsfrister som i del B i bilaga XI anges för direktivens införlivande med nationell lagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLL

AVDELNING I — SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

AVDELNING II — TERRITORIELLT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

AVDELNING III — BESKATTNINGSBARA PERSONER

AVDELNING IV — BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

▼B

Kapitel 1 —	Leverans av varor
Kapitel 2 —	Gemenskapsinternt förvärv av varor
Kapitel 3 —	Tillhandahållande av tjänster
Kapitel 4 —	Import av varor
AVDELNING V —	PLATSEN FÖR BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER
Kapitel 1 —	Platsen för leverans av varor
Avsnitt 1 —	Leverans av varor utan transport
Avsnitt 2 —	Leverans av varor med transport
Avsnitt 3 —	Leverans av varor ombord på fartyg, flygplan eller tåg
Avsnitt 4 —	Leverans av varor genom distributionssystem
Kapitel 2 —	Platsen för gemenskapsinterna förvärv av varor
Kapitel 3 —	Platsen för tillhandahållande av tjänster
Avsnitt 1 —	Allmän regel
Avsnitt 2 —	Särskilda bestämmelser
Underavsnitt 1 —	Tillhandahållande av tjänster genom förmedlare
Underavsnitt 2 —	Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom
Underavsnitt 3 —	Tillhandahållande av transporter
Underavsnitt 4 —	Tillhandahållande av kulturella och liknande tjänster, tjänster som har samband med transport eller tjänster som har samband med materiell lös egendom
Underavsnitt 5 —	Övriga tjänster
Underavsnitt 6 —	Kriteriet beträffande faktisk användning och faktiskt utnyttjande
Kapitel 4 —	Platsen för import av varor
AVDELNING VI —	BESKATTNINGSGRUNDANDE HÄNDELSE OCH MERVÄRDESSKATTENS UTKRÄVBARHET
Kapitel 1 —	Allmänna bestämmelser
Kapitel 2 —	Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster
Kapitel 3 —	Gemenskapsinterna förvärv av varor
Kapitel 4 —	Import av varor
AVDELNING VII —	BESKATTNINGSUNDERLAG
Kapitel 1 —	Definition
Kapitel 2 —	Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster
Kapitel 3 —	Gemenskapsinterna förvärv av varor
Kapitel 4 —	Import av varor

▼B

Kapitel 5 — Övriga bestämmelser

AVDELNING VIII — SKATTESATSER

Kapitel 1 — Tillämpning av skattesatser

Kapitel 2 — Skattesatsernas struktur och nivåer

Avsnitt 1 — Normalskattesats

Avsnitt 2 — Reducerade skattesatser

Avsnitt 3 — Särskilda bestämmelser

Kapitel 3 — Tillfälliga bestämmelser rörande vissa arbetsintensiva tjänster

Kapitel 4 — Särskilda bestämmelser som skall tillämpas fram till införandet av en slutlig ordning

Kapitel 5 — Tillfälliga bestämmelser

AVDELNING IX — UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

Kapitel 1 — Allmänna bestämmelser

Kapitel 2 — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

Kapitel 3 — Undantag för andra verksamheter

Kapitel 4 — Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner

Avsnitt 1 — Undantag för leverans av varor

Avsnitt 2 — Undantag för gemenskapsinterna förvärv av varor

Avsnitt 3 — Undantag för vissa transporttjänster

Kapitel 5 — Undantag för import

Kapitel 6 — Undantag för export

Kapitel 7 — Undantag i samband med internationella transporter

Kapitel 8 — Undantag för vissa med export likställda transaktioner

Kapitel 9 — Undantag för tillhandahållande av tjänster som utförs av förmedlare

Kapitel 10 — Undantag för transaktioner i samband med internationella varutransporter

Avsnitt 1 — Tullager, andra lager än tullager och liknande ordningar

Avsnitt 2 — Transaktioner som är undantagna från skatteplikt med avseende på export och inom ramen för handeln mellan medlemsstaterna

Avsnitt 3 — Gemensamma regler för avsnitten 1 och 2

AVDELNING X — AVDRAG

Kapitel 1 — Avdragsrättens inträde och räckvidd

Kapitel 2 — Proportionellt avdrag

Kapitel 3 — Begränsning av avdragsrätten

▼B

Kapitel 4 —	Regler om utövande av avdragsrätten
Kapitel 5 —	Justering av avdrag
AVDELNING XI —	SKYLDIGHETER FÖR BESKATTNINGSBARA PERSONER OCH FÖR VISSA ICKE BESKATTNINGSBARA PERSONER
Kapitel 1 —	Skyldigheter avseende betalning
Avsnitt 1 —	Personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt till staten
Avsnitt 2 —	Bestämmelser om betalning
Kapitel 2 —	Registrering
Kapitel 3 —	Fakturering
Avsnitt 1 —	Definitioner
Avsnitt 2 —	Begreppet faktura
Avsnitt 3 —	Utfärdande av fakturor
Avsnitt 4 —	Uppgifter i fakturan
Avsnitt 5 —	Överföring av fakturor på elektronisk väg
Avsnitt 6 —	Förenklingsåtgärder
Kapitel 4 —	Räkenskaper
Avsnitt 1 —	Definitioner
Avsnitt 2 —	Allmänna skyldigheter
Avsnitt 3 —	Särskilda skyldigheter avseende lagring av fakturor
Avsnitt 4 —	Rätt till åtkomst av elektroniskt lagrade fakturor i en annan medlemsstat
Kapitel 5 —	Deklarationer
Kapitel 6 —	Sammanställningar
Kapitel 7 —	Övriga bestämmelser
Kapitel 8 —	Skyldigheter beträffande vissa import- och exporttransaktioner
Avsnitt 1 —	Importtransaktioner
Avsnitt 2 —	Exporttransaktioner
AVDELNING XII —	SÄRSKILDA ORDNINGAR
Kapitel 1 —	Särskild ordning för små företag
Avsnitt 1 —	Förenklade regler om påförande och uppbörd av skatt
Avsnitt 2 —	Skattebefrielse eller graderade skattelättnader
Avsnitt 3 —	Rapport och omprövning
Kapitel 2 —	Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare
Kapitel 3 —	Särskild ordning för resebyråer

▼B

Kapitel 4 —	Särskilda ordningar för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter
Avsnitt 1 —	Definitioner
Avsnitt 2 —	Särskild ordning för beskattningsbara återförsäljare
Underavsnitt 1 —	Ordning för beskattning av vinstmarginal
Underavsnitt 2 —	Övergångsordning för begagnade transportmedel
Avsnitt 3 —	Särskild ordning för försäljning på offentlig auktion
Avsnitt 4 —	Åtgärder för att förhindra en snedvridning av konkurrensen och skatteundandragande
Kapitel 5 —	Särskild ordning för investeringsguld
Avsnitt 1 —	Allmänna bestämmelser
Avsnitt 2 —	Undantag från mervärdesskatt
Avsnitt 3 —	Valmöjlighet i fråga om beskattning
Avsnitt 4 —	Transaktioner på en reglerad guldmarknad
Avsnitt 5 —	Särskilda rättigheter och skyldigheter för dem som handlar med investeringsguld
Kapitel 6 —	Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg
Avsnitt 1 —	Allmänna bestämmelser
Avsnitt 2 —	Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg
AVDELNING XIII —	AVVIKELSER
Kapitel 1 —	Avvikelser som skall gälla till dess att slutliga ordningar har antagits
Avsnitt 1 —	Avvikelser för de stater som ingick i gemenskapen den 1 januari 1978
Avsnitt 2 —	Avvikelser för de stater som anslutit sig till gemenskapen efter den 1 januari 1978
Avsnitt 3 —	Gemensamma bestämmelser för avsnitten 1 och 2
Kapitel 2 —	Avvikelser som är beroende av bemyndigande
Avsnitt 1 —	Förenklingsåtgärder och åtgärder för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt
Avsnitt 2 —	Internationella avtal
AVDELNING XIV —	DIVERSE BESTÄMMELSER
Kapitel 1 —	Tillämpningsföreskrifter
Kapitel 2 —	Mervärdesskattekommitté
Kapitel 3 —	Omräkningskurser
Kapitel 4 —	Andra skatter och avgifter
AVDELNING XV —	SLUTBESTÄMMELSER

▼B

Kapitel 1 — Övergångsordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

Kapitel 2 — Övergångsbestämmelser som gäller i samband med anslutning till Europeiska unionen

Kapitel 3 — Införlivande och ikraftträdande

BILAGA I — FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 13.1 TREDJE STYCKET

BILAGA II — VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG OCH SOM AVSES I ARTIKEL 56.1 k

BILAGA III — FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER PÅ VILKA DE REDUCERADE MERVÄRDESSKATTESATSER SOM AVSES I ARTIKEL 98 FÅR TILLÄMPAS

BILAGA IV — FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 106

BILAGA V — VARUKATEGORIER ENLIGT ARTIKEL 160.2 OMFATTAS AV ANDRA LAGERFÖRFARANDEN ÄN TULLAGERFÖRFARANDEN

BILAGA VI — FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER ENLIGT ARTIKEL 199.1 D

BILAGA VII — FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA PRODUKTIONSVERKSAMHETER I JORDBRUKET ►C1 SOM AVSES I ARTIKEL 295.14 LED 4 ◄

BILAGA VIII — VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA TILLHANDAHÅLLANDEN AV JORDBRUKSTJÄNSTER ►C1 SOM AVSES I ARTIKEL 295.1 LED 5 ◄

BILAGA IX — KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER SOM AVSES I PUNKTERNA 2, 3 OCH 4 I ARTIKEL 311.1

Del A — Konstverk

Del B — Samlarföremål

Del C — Antikviteter

BILAGA X — FÖRTECKNING ÖVER TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV DE AV VIKELSER SOM AVSES I ARTIKLARNA 370 OCH 371 OCH I ARTIKLARNA 375–390

Del A — Transaktioner som medlemsstaterna får fortsätta att beskatta

Del B — Transaktioner för vilka medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt

▼B

BILAGA XI —

Del A — Upphävda direktiv (med senare ändringar)

Del B — Tidsfrister för genomförande i nationell lagstiftning (som avses i artikel 411)

BILAGA XII — JÄMFÖRELSETABELL

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Genom detta direktiv fastställs det gemensamma systemet för mervärdesskatt.

2. Principen om det gemensamma systemet för mervärdesskatt innebär tillämpning på varor och tjänster av en allmän skatt på konsumtion som är exakt proportionell mot priset på varorna och tjänsterna, oavsett antalet transaktioner som äger rum under produktions- och distributionsprocessen före det led där skatt tas ut.

På varje transaktion skall mervärdesskatt, beräknad på varornas eller tjänsternas pris enligt den skattesats som är tillämplig på sådana varor eller tjänster, vara utkrävbar efter avdrag av det mervärdesskattebelopp som burits direkt av de olika kostnadskomponenter som utgör priset.

Det gemensamma systemet för mervärdesskatt skall tillämpas till och med detaljhandelsledet.

Artikel 2

1. Följande transaktioner skall vara föremål för mervärdesskatt:

a) Leverans av varor mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

b) Gemenskapsinterna förvärv av varor mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium

   i) av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap eller av en icke beskattningsbar juridisk person, om säljaren är en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap och som inte har rätt till den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och som inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 33 eller 36,

   ii) av en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars övriga förvärv inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller av varje annan icke beskattningsbar person, om det är fråga om nya transportmedel,

   iii) av en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars övriga förvärv inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1, om det är fråga om punktskattepliktiga varor för vilka skatten är utkrävbar inom medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv 92/12/EEG.

c) Tillhandahållande av tjänster mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

d) Import av varor.

▼B

2. a) I punkt 1 b ii avses med transportmedel följande transportmedel avsedda för transport av personer eller varor:

i) Motordrivna landfordon med en motor vars cylindervolym överstiger 48 kubikcentimeter eller vars effekt är större än 7,2 kilowatt.

ii) Fartyg som är längre än 7,5 meter, med undantag av fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet, fartyg som används för sjöräddning eller assistans och fartyg som används för kustfiske.

iii) Luftfartyg vars startvikt överstiger 1 550 kg, med undantag av luftfartyg som används av företag som bedriver flygtrafik mot betalning, huvudsakligen på internationella linjer.

b) Dessa transportmedel skall anses vara ”nya” i följande fall:

i) Motordrivna landfordon: om leveransen utförs inom sex månader efter det att fordonet först togs i bruk eller om det har gått högst 6 000 km.

ii) Fartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att fartyget först togs i bruk eller om det har seglat högst 100 timmar.

iii) Luftfartyg: om leveransen utförs inom tre månader efter det att luftfartyget först togs i bruk eller om det har flugit högst 40 timmar.

c) Medlemsstaterna skall fastställa de betingelser under vilka de omständigheter som avses i led b kan anses vara uppfyllda.

3. Med *punktskattepliktiga varor* avses energiprodukter, alkohol, alkoholhaltiga drycker och tobaksvaror enligt deras definition i gällande gemenskapslagstiftning, men inte gas som levereras genom distributionssystemet för naturgas eller el.

Artikel 3

1. Med avvikelse från artikel 2.1.b i skall följande transaktioner inte vara föremål för mervärdesskatt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en beskattningsbar person eller av en icke beskattningsbar juridisk person, om leverans av varorna skulle vara undantagen från skatteplikt i medlemsstaten i enlighet med artiklarna 148 och 151.

b) Andra gemenskapsinterna förvärv av varor än dels de förvärv som avses i led a och artikel 4 dels förvärv av nya transportmedel och punktskattepliktiga varor, som görs av en beskattningsbar person för hans jordbruks-, skogsbruks- eller fiskeriföretag som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare, av en beskattningsbar person som enbart utför sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte medför rätt till avdrag för mervärdesskatten, eller av en icke beskattningsbar juridisk person.

2. Punkt 1 b gäller endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Det sammanlagda beloppet för de gemenskapsinterna förvärven av varor under det löpande kalenderåret överstiger inte ett tröskelvärde som medlemsstaterna skall fastställa, men som inte får vara lägre än 10 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) Det sammanlagda beloppet för de gemenskapsinterna förvärven av varor under det närmast föregående kalenderåret inte översteg det tröskelvärde som avses i led a.

▼B

Det tröskelvärde som skall tjäna som referens skall utgöras av det sammanlagda beloppet för gemenskapsinterna förvärv av varor enligt punkt 1 b, exklusive mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgick.

3. Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer som kan omfattas av bestämmelserna i punkt 1 b rätt att välja att omfattas av de generella bestämmelserna i artikel 2.1 b i.

Medlemsstaterna skall fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av den valmöjlighet som avses i första stycket, vilken i vart fall skall gälla under två kalenderår.

Artikel 4

Förutom de transaktioner som avses i artikel 3 skall följande transaktioner inte vara föremål för mervärdesskatt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1-4 i artikel 311.1, om försäljaren är en beskattningsbar återförsäljare som agerar i denna egenskap och om den förvärvade varan har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312–325.

b) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade transportmedel enligt definitionen i artikel 327.3, om säljaren är en beskattningsbar återförsäljare som agerar i denna egenskap och det begagnade transportmedlet har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel.

c) Gemenskapsinterna förvärv av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter såsom dessa definieras i leden 1-4 i artikel 311.1, när säljaren är auktionsförrättare som agerar i denna egenskap och de förvärvade varorna har varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick i enlighet med den särskilda ordningen för offentliga auktioner.

AVDELNING II

TERRITORIELLT TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 5

Vid tillämpningen av detta direktiv avses med

1. *gemenskapen och gemenskapens territorium:* medlemsstaternas samtliga territorier enligt definitionen i punkt 2,

2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium:* varje medlemsstats territorium där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas i enlighet med artikel 299 i fördraget med undantag av det eller de territorier som anges i artikel 6 i detta direktiv,

3. *tredje territorier*: de territorier som anges i artikel 6,

4. *tredjeland*: varje stat eller territorium där fördraget inte skall tillämpas.

▼B

Artikel 6

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande territorier vilka utgör en del av gemenskapens tullområde:

a) Berget Athos.

b) Kanarieöarna.

c) De franska utomeuropeiska departementen.

d) Åland.

e) Kanalöarna.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande territorier, vilka inte utgör en del av gemenskapens tullområde:

a) Ön Helgoland.

b) Territoriet Büsingen.

c) Ceuta.

d) Melilla.

e) Livigno.

f) Campione d'Italia.

g) De italienska delarna av Luganosjön.

Artikel 7

1. Vid tillämpningen av detta direktiv skall Furstendömet Monaco, Isle of Man och Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia, med hänsyn till de konventioner och avtal som de har ingått med Frankrike, Förenade kungariket respektive Cypern, inte anses som tredjeländer.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att transaktioner med ursprung i eller avsedda för Furstendömet Monaco behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Frankrike, att transaktioner med ursprung i eller avsedda för Isle of Man behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Förenade kungariket, samt att transaktioner med ursprung i eller avsedda för Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia behandlas som transaktioner med ursprung i eller avsedda för Cypern.

Artikel 8

Om kommissionen finner att bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 inte längre har något berättigande, särskilt med avseende på konkurrensneutralitet eller egna medel, skall den lägga fram lämpliga förslag för rådet.

AVDELNING III

BESKATTNINGSBARA PERSONER

Artikel 9

1. Med *beskattningsbar person* avses den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat.

Med *ekonomisk verksamhet* avses varje verksamhet som bedrivs av en producent, en handlare eller en tjänsteleverantör, inbegripet gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamheter inom fria och därmed lik-

▼B

ställda yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall särskilt betraktas som ekonomisk verksamhet.

2. Förutom de personer som avses i punkt 1 skall var och en som tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel, som försänds eller transporteras till förvärvaren av säljaren eller av förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning ut ur en medlemsstats territorium men inom gemenskapens territorium, anses som en beskattningsbar person.

Artikel 10

Genom villkoret i artikel 9.1 att den ekonomiska verksamheten skall bedrivas självständigt utesluts anställda och andra personer från beskattning i den mån de är bundna till en arbetsgivare av ett anställningsavtal eller av andra rättsliga band som skapar ett anställningsförhållande vad beträffar arbetsvillkor, lön och arbetsgivaransvar.

Artikel 11

Efter samråd med den rådgivande kommittén för mervärdesskatt (nedan kallad ”mervärdesskattekommittén”) får varje medlemsstat anse som en enda beskattningsbar person sådana personer som är etablerade i medlemsstaten och som, trots att de är rättsligt oberoende, är nära förbundna med varandra genom finansiella, ekonomiska och organisatoriska band.

En medlemsstat som utnyttjar den valmöjlighet som fastställs i första stycket får anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt genom användning av denna bestämmelse.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får anse som beskattningsbar person var och en som tillfälligtvis utför en transaktion som hänför sig till sådana verksamheter som avses i artikel 9.1 andra stycket, särskilt någon av följande transaktioner:

a) Leverans före första besittningstagandet av en byggnad eller delar av en byggnad och den mark byggnaden står på.

b) Leverans av mark för bebyggelse.

2. I punkt 1 a avses med *byggnad* varje anläggning som anbragts på eller i marken.

Medlemsstaterna får fastställa närmare regler för tillämpning av kriteriet i punkt 1 a på ombyggnation av byggnader och innebörden av begreppet ”den mark byggnaden står på”.

Medlemsstaterna får tillämpa andra kriterier än första besittningstagandet, såsom den tid som förflyter mellan den dag då byggnaden färdigställs och dagen för första leverans eller den tid som förflyter mellan dagen för första besittningstagandet och dagen för senare leverans, såvida dessa perioder inte överstiger fem respektive två år.

3. I punkt 1 b avses med *mark för bebyggelse* råmark eller iordningställd mark som av medlemsstaterna definierats som sådan mark.

Artikel 13

1. Stater, regionala och lokala myndigheter och övriga offentligrättsliga organ skall inte anses som beskattningsbara personer när det gäller verksamheter som de bedriver eller transaktioner som de utför i sin

▼B

egenskap av offentliga myndigheter, även om de i samband härmed uppbär avgifter, arvoden, bidrag eller betalningar.

När de bedriver sådana verksamheter eller genomför sådana transaktioner skall de dock ändå anses som beskattningsbara personer med avseende på dessa verksamheter eller transaktioner om det skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen ifall de behandlades som icke beskattningsbara personer.

Offentligrättsliga organ skall i vart fall anses som beskattningsbara personer när det gäller de verksamheter som anges i bilaga I, såvida dessa inte bedrivs i försumbart liten skala.

2. Medlemsstaterna får betrakta verksamheter som bedrivs av offentligrättsliga organ och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 136, 371, 374–377, 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390 som verksamheter som dessa organ bedriver i egenskap av offentliga myndigheter.

AVDELNING IV

BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Leverans av varor

Artikel 14

1. Med *leverans av varor* avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över materiella tillgångar.

2. Förutom den transaktion som avses i punkt 1 skall följande transaktioner anses som leverans av varor:

a) Överföring, på order av en offentlig myndighet eller i dess namn eller i enlighet med lagstiftning, av äganderätten till en vara mot ersättning.

b) Faktiskt överlämnande av en vara, i överensstämmelse med ett avtal om uthyrning av varor under en viss tid eller om avbetalningsköp enligt vilket äganderätten normalt skall övergå senast när den sista avbetalningen har erlagts.

c) Överföring av en vara i enlighet med ett kommissionsavtal om köp eller försäljning.

3. Medlemsstaterna får betrakta överlämnandet av vissa byggnadsarbeten som leverans av varor.

Artikel 15

1. El, gas, värme, kyla och liknande skall likställas med materiella tillgångar.

2. Medlemsstaterna får betrakta följande som materiella tillgångar:

a) Vissa rättigheter i fast egendom.

b) Sakrätter som ger innehavaren nyttjanderätt till fast egendom.

c) Aktier eller motsvarande som ger innehavaren rättsliga eller faktiska rättigheter såsom ägare eller innehavare av fast egendom eller del därav.

▼B

Artikel 16

Med leverans av varor mot ersättning skall likställas uttag som en beskattningsbar person gör av en vara ur sin rörelse för sitt eget eller personalens privata bruk, för överlåtelse därav utan ersättning eller mer generellt för användning för andra ändamål än den egna rörelsen, om mervärdesskatten på varan i fråga eller dess beståndsdelar helt eller delvis har medfört avdragsrätt.

Emellertid skall uttag som görs inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller ge bort varuprov inte likställas med en leverans av varor mot ersättning.

Artikel 17

1. Med leverans av varor mot ersättning skall likställas en beskattningsbar persons överföring av varor från sin rörelse till en annan medlemsstat.

Med *överföring av varor till en annan medlemsstat* avses varje försändelse eller transport av materiell lös egendom som utförs av en beskattningsbar person eller för hans räkning inom ramen för den beskattningsbara personens rörelse, till en bestämmelseort utanför den medlemsstats territorium där tillgångarna befinner sig men inom gemenskapen.

2. En försändelse eller transport av en vara som avser någon av följande transaktioner skall inte anses som överföring till en annan medlemsstat:

a) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, på de villkor som anges i artikel 33.

b) Leverans av varan, för installation eller montering av leverantören eller för hans räkning, som utförs av den beskattningsbara personen inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, på de villkor som anges i artikel 36.

c) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen ombord på ett fartyg, ett flygplan eller ett tåg under en persontransport, på de villkor som anges i artikel 37.

d) Leverans av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el på de villkor som anges i artiklarna 38 och 39.

e) Leverans av varan som utförs av den beskattningsbara personen inom medlemsstatens territorium på de villkor som anges i artikel 138, 146, 147, 148, 151 och 152.

f) Tillhandahållande av en tjänst som utförs för den beskattningsbara personen och innebär att arbete på varan faktiskt utförs inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten av varan avslutas, förutsatt att varan sedan arbetet utförts återsänds till den beskattningsbara personen i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten av den ursprungligen avgick.

g) Tillfälligt bruk av varan inom den medlemsstats territorium där försändelsen eller transporten avslutas, för tillhandahållande av tjänster som görs av den beskattningsbara person som är etablerad i den medlemsstat varifrån försändelsen eller transporten av varan avgick.

h) Tillfälligt bruk av varan under högst tjugofyra månader inom en annan medlemsstats territorium där samma vara, om den importerats från ett tredjeland för tillfälligt bruk, skulle omfattas av förfarandet för temporär import och vara helt befriad från importtullar.

3. När något av villkoren för att punkt 2 skall vara tillämplig inte längre uppfylls, skall varan anses ha överförts till en annan medlemsstat.

▼B

Överföringen skall i detta fall anses äga rum vid den tidpunkt då villkoret inte längre uppfylls.

Artikel 18

Medlemsstaterna får med leverans av varor mot ersättning likställa följande transaktioner:

a) När en beskattningsbar person för sin rörelse använder en vara som producerats, konstruerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller importerats inom ramen för denna rörelse, om full avdragsrätt inte skulle ha förelegat för mervärdesskatten på varan om den hade förvärvats från en annan beskattningsbar person.

b) När en beskattningsbar person använder en vara inom en verksamhetsgren som inte är beskattningsbar, om avdragsrätt helt eller delvis förelåg för mervärdesskatten på varan när den förvärvades eller när den användes enligt led a.

c) Med undantag för de fall som avses i artikel 19, när en beskattningsbar person eller hans efterföljande rättsinnehavare behåller varor när de upphör att bedriva en beskattningsbar ekonomisk verksamhet, om avdragsrätt helt eller delvis förelåg för mervärdesskatten på varorna när de förvärvades eller när de användes enligt led a.

Artikel 19

Vid en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav, vare sig den sker mot ersättning eller gratis eller som tillskott till ett företag, får medlemsstaterna anse att någon leverans av varor inte har ägt rum och att mottagaren träder i överlåtarens ställe.

Medlemsstaterna får, i fall där mottagaren inte till fullo är beskattningsbar, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra snedvridning av konkurrensen. De får också anta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt genom utnyttjande av denna artikel.

KAPITEL 2

Gemenskapsinternt förvärv av varor

Artikel 20

Med *gemenskapsinternt förvärv av varor* avses förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom som försänds eller transporteras till förvärvaren av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgick.

När varor som förvärvats av en icke beskattningsbar juridisk person försänds eller transporteras från ett tredje territorium eller ett tredjeland och av den icke beskattningsbara juridiska personen importeras till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, skall varorna anses ha försänts eller transporterats från importmedlemsstaten. Denna medlemsstat skall bevilja den importör som utsetts eller erkänts som betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 201 återbetalning av den mervärdesskatt som har betalats i samband med importen, i den mån importören kan visa att hans förvärv varit föremål för mervärdesskatt i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.

▼B

Artikel 21

En beskattningsbar persons användning, inom ramen för sin rörelse, av varor som av honom eller för hans räkning försänts eller transporterats från en annan medlemsstat inom vilken varorna producerats, utvunnits, bearbetats, inköpts eller förvärvats i den mening som avses i artikel 2.1 b, eller importerats av den beskattningsbara personen inom ramen för hans rörelse till denna andra medlemsstat, skall likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning.

Artikel 22

Om de väpnade styrkorna i en stat som är part i Nordatlantiska fördraget, för eget bruk eller för bruk av den civilpersonal som åtföljer dem, använder varor vars anskaffning inte skett enligt de allmänna regler om beskattning som gäller för en medlemsstats hemmamarknad, skall användningen likställas med ett gemenskapsinternt förvärv av varor mot ersättning, när import av dessa varor inte skulle omfattas av undantaget från skatteplikt enligt artikel 143 h.

Artikel 23

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att transaktioner som skulle ha betraktats som leverans av varor om de hade genomförts inom deras territorier av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap, betraktas som gemenskapsinternt förvärv av varor.

KAPITEL 3

Tillhandahållande av tjänster

Artikel 24

1. Med *tillhandahållande av tjänster* avses varje transaktion som inte utgör leverans av varor.

2. Med *telekommunikationstjänster* avses tjänster för överföring, sändning eller mottagning av signaler, text, bilder och ljud eller information av vilket slag som helst via tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska medel, inbegripet överlåtelse och upplåtelse i samband härmed av rätten att nyttja kapacitet för sådan överföring, sändning eller mottagning, inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät.

Artikel 25

Ett tillhandahållande av tjänster kan bl.a. utgöras av någon av följande transaktioner:

a) Överlåtelse av immateriella tillgångar, vare sig det upprättats någon handling angående äganderätten eller ej.

b) Åtagande att avstå från ett handlande eller att tolerera ett handlande eller en situation.

c) Utförande av tjänster på anmodan av en offentlig myndighet eller i dennas namn eller enligt lag.

▼B

Artikel 26

1. Följande transaktioner skall likställas med tillhandahållande av tjänster mot ersättning:

a) Användning av en vara som ingår i en rörelses tillgångar för den beskattningsbara personens eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt sådan användning för andra ändamål än den egna rörelsen, om avdragsrätt förelegat helt eller delvis för mervärdesskatten på dessa varor.

b) Tillhandahållande av tjänster utan ersättning som utförs av den beskattningsbara personen för hans eget eller personalens privata bruk eller, mer generellt, annat rörelsefrämmande ändamål.

2. Medlemsstaterna får avvika från bestämmelserna i punkt 1, förutsatt att avvikelsen inte leder till snedvridning av konkurrensen.

Artikel 27

För att hindra snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, med tillhandahållande av tjänster mot ersättning likställa en beskattningsbar persons utförande av tjänster för rörelsens behov, om full avdragsrätt för mervärdesskatten på tjänsterna inte skulle ha varit förelegat om de hade tillhandahållits av en annan beskattningsbar person.

Artikel 28

Om en beskattningsbar person i eget namn men för någon annans räkning deltar i ett tillhandahållande av tjänster, skall han anses själv ha tagit emot och tillhandahållit tjänsterna i fråga.

Artikel 29

Artikel 19 skall tillämpas på motsvarande sätt på tillhandahållande av tjänster.

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 30

Med *import av varor* avses införsel i gemenskapen av varor som inte är i fri omsättning i den mening som avses i artikel 24 i fördraget.

Förutom den transaktion som avses i första stycket skall införsel i gemenskapen av en vara i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i gemenskapens tullområde anses som import av varor.

▼B

AVDELNING V

PLATSEN FÖR BESKATTNINGSBARA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Platsen för leverans av varor

Avsnitt 1

Leverans av varor utan transport

Artikel 31

Om varan inte försänds eller transporteras, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då leveransen äger rum.

Avsnitt 2

Leverans av varor med transport

Artikel 32

Om varan försänds eller transporteras av leverantören, förvärvaren eller en tredje person, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varan befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avgår.

När avgångsorten för försändelsen eller transporten av varan är belägen i ett tredje territorium eller ett tredjeland, skall platsen för leveransen av den importör som enligt artikel 201 utsetts eller erkänts som betalningsskyldig, liksom platsen för efterföljande leveranser, dock anses vara belägen inom den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Artikel 33

1. Med avvikelse från artikel 32 skall platsen för leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för hans räkning från en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas anses vara den plats där varorna befinner sig när försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, när följande villkor är uppfyllda:

a) Leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.

b) De levererade varorna avser andra varor än nya transportmedel eller andra varor än varor som levereras efter montering eller installation, med eller utan provning, av leverantören eller för hans räkning.

2. När de varor som levereras försänds eller transporteras från ett tredje territorium eller ett tredjeland och av leverantören importeras till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas, skall de anses ha försänts eller transporterats från den medlemsstat till vilken de importeras.

Artikel 34

1. Under förutsättning att följande villkor är uppfyllda skall artikel 33 inte tillämpas på leveranser av varor som samtliga försänds eller trans-

▼B

porteras till samma medlemsstat när den medlemsstaten är den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutas:

a) Leveransen av varor avser annat än punktskattepliktiga varor.

b) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser som skett i den medlemsstaten enligt villkoren i artikel 33 överstiger under ett kalenderår inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser som skett i den medlemsstaten enligt villkoren i artikel 33 av andra varor än punktskattepliktiga varor översteg under det föregående kalenderåret inte 100 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

2. Den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas får sänka det tröskelvärde som avses i punkt 1 till 35 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta, om den befarar att ett tröskelvärde på 100 000 EUR skulle leda till allvarlig snedvridning av konkurrensen.

De medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket skall vidta nödvändiga åtgärder för att underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken försändelse eller transport av varorna inleddes.

3. Kommissionen skall så snart som möjligt lägga fram en rapport till rådet om hur det särskilda tröskelvärde på 35 000 EUR som avses i punkt 2 fungerar, vid behov tillsammans med lämpliga förslag.

4. Den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgår skall bevilja beskattningsbara personer som utför sådana leveranser av varor som kan komma att omfattas av bestämmelserna i punkt 1 rätt att välja att platsen för leveransen skall bestämmas i enlighet med artikel 33.

De berörda medlemsstaterna skall fastställa de närmare reglerna för utnyttjande av den valmöjlighet som avses i första stycket, vilken i vart fall skall omfatta två kalenderår.

Artikel 35

►C1 Artiklarna 33 och 34 ◄ skall inte tillämpas på leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1-4 i artikel 311.1, eller på leveranser av begagnade transportmedel, såsom dessa definieras i artikel 327.3, vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med de särskilda ordningar som är tillämpliga på dessa områden.

Artikel 36

Om de varor som försänds eller transporteras av leverantören, av förvärvaren eller av en tredje person skall installeras eller monteras, med eller utan provning, av leverantören eller för hans räkning, skall platsen för leveransen anses vara den plats där varorna installeras eller monteras.

När installationen eller monteringen utförs i en annan medlemsstat än leverantörens, skall den medlemsstat inom vars territorium installationen eller sammansättningen sker vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dubbelbeskattning inte sker i den medlemsstaten.

▼B

Avsnitt 3

Leverans av varor ombord på fartyg, flygplan eller tåg

Artikel 37

1. Om en leverans av varor äger rum ombord på fartyg, flygplan eller tåg under den del av en persontransport som genomförs i gemenskapen, skall platsen för leveransen anses vara persontransportens avgångsort.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med *del av en persontransport som genomförs i gemenskapen* den del av en persontransport som utan uppehåll utanför gemenskapen genomförs mellan avgångsorten och ankomstorten.

Persontransportens avgångsort är den första plats för påstigning av passagerare som är planerad i gemenskapen, i förekommande fall efter ett uppehåll utanför gemenskapen.

Persontransportens ankomstort är den sista plats för avstigning av passagerare som är planerad i gemenskapen i fråga om passagerare som steg på i gemenskapen, i förekommande fall före ett uppehåll utanför gemenskapen.

När det gäller resa tur och retur skall återresan betraktas som en separat transport.

3. Kommissionen skall snarast möjligt till rådet överlämna en rapport, vid behov tillsammans med lämpliga förslag, beträffande platsen för beskattning av leverans av varor avsedda för förbrukning ombord och platsen för beskattning av tillhandahållande av tjänster, inklusive restaurangtjänster, för passagerare ombord på fartyg, flygplan eller tåg.

Fram till dess att de förslag som avses i första stycket antas får medlemsstaterna undanta eller fortsätta att undanta, med rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, leverans av varor avsedda för förbrukning ombord för vilken platsen för beskattning bestäms i enlighet med punkt 1.

Avsnitt 4

Leverans av varor genom distributionssystem

Artikel 38

1. När det gäller leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el till en beskattningsbar återförsäljare skall platsen för leveransen anses vara den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns något sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

2. För tillämpningen av punkt 1 avses med en beskattningsbar återförsäljare en beskattningsbar person vars huvudsakliga verksamhet i samband med köp av gas eller el består i att sälja sådana produkter vidare och vars egen konsumtion av dessa produkter är försumbar.

Artikel 39

När det gäller sådana leveranser av gas genom distributionssystemet för naturgas eller av el som inte omfattas av artikel 38 skall platsen för leveransen anses vara den plats där förvärvarens faktiska användning och förbrukning av varan äger rum.

▼B

Om hela eller en del av gasen eller elen faktiskt inte förbrukas av förvärvaren, anses denna icke förbrukade vara ha använts och förbrukats på den plats där han har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket varan levereras. Om det inte finns något sådant säte eller ett fast etableringsställe anses han ha använt och förbrukat varan på den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

KAPITEL 2

Platsen för gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 40

Platsen för ett gemenskapsinternt förvärv av varor skall anses vara den plats där varorna befinner sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten till förvärvaren avslutas.

Artikel 41

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40 skall platsen för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket förvärvaren gjorde förvärvet, om denne inte visar att förvärvet har varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40.

Om förvärvet blir föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40 i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutas efter att ha varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med första stycket, skall beskattningsunderlaget minskas i motsvarande mån i den medlemsstat som tilldelat det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket förvärvaren gjorde förvärvet.

Artikel 42

Artikel 41 första stycket skall inte tillämpas, och det gemenskapsinterna förvärvet skall anses ha varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 40, när följande villkor är uppfyllda:

a) Förvärvaren styrker att han har gjort det gemenskapsinterna förvärvet för en efterföljande leverans inom den medlemsstats territorium som fastställs i enlighet med artikel 40 och för vilken mottagaren har utsetts som betalningsskyldig för mervärdesskatten i enlighet med artikel 197.

b) Förvärvaren har uppfyllt de skyldigheter när det gäller överlämnande av den sammanställning som fastställs i artikel 265.

KAPITEL 3

Platsen för tillhandahållande av tjänster

Avsnitt 1

Allmän regel

Artikel 43

Platsen för tillhandahållande av tjänster skall anses vara den plats där tillhandahållaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tillhandahållandet av tjänsterna

▼B

görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där tillhandahållaren är bosatt eller stadigvarande vistas.

Avsnitt 2

Särskilda bestämmelser

Underavsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster genom förmedlare

Artikel 44

Platsen för tillhandahållande av andra tjänster än de som avses i artiklarna 50 och 54 samt artikel 56.1 och som utförs av en förmedlare i annans namn och för annans räkning skall vara den plats där den underliggande transaktionen utförs i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Om det är fråga om ett tillhandahållande av tjänster av en förmedlare och köparen är registrerad till mervärdesskatt inom en annan medlemsstats territorium än den inom vars territorium den transaktionen utförs, skall dock platsen för förmedlarens tillhandahållande anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom.

Underavsnitt 2

Tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom

Artikel 45

Platsen för tillhandahållande av tjänster med anknytning till fast egendom, däribland fastighetsmäklartjänster och experttjänster, och av tjänster för förberedelse och samordning av byggnadsarbeten, t.ex. tjänster av arkitekter och av inspektionsföretag, skall vara den plats där egendomen är belägen.

Underavsnitt 3

Tillhandahållande av transporter

Artikel 46

Platsen för tillhandahållanden av andra transporter än den gemenskapsinterna transporten av varor skall vara den plats där transporten äger rum, med beaktande av de avstånd som tillryggaläggs.

Artikel 47

Platsen för tillhandahållande av tjänster som avser gemenskapsintern transport av varor skall vara den plats från vilken transporten avgår.

Om tjänster som avser gemenskapsintern transport av varor tillhandahålls köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten avgår, skall dock platsen för tillhandahållandet anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom.

▼B

Artikel 48

Med *gemenskapsintern transport av varor* avses varje transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.

Med *avgångsort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt inleds, utan hänsyn till det avstånd som tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig.

Med *ankomstort* avses den ort där transporten av varorna faktiskt avslutas.

Artikel 49

Med gemenskapsintern transport av varor skall likställas en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom en och samma medlemsstats territorium, om denna transport är direkt förbunden med en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna inom två olika medlemsstaters territorier.

Artikel 50

Platsen för en förmedlares tillhandahållande av tjänster i annans namn och för annans räkning skall, när tillhandahållandet innefattar gemenskapsintern transport av varor, vara avgångsorten för transporten.

Om den köpare till vilken förmedlaren tillhandahåller tjänster är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken transporten avgår, skall platsen för förmedlarens tillhandahållande dock anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom.

Artikel 51

Medlemsstaterna behöver inte beskatta den del av en gemenskapsintern transport av varor som företas över farvatten som inte utgör en del av gemenskapens territorium.

Underavsnitt 4

Tillhandahållande av kulturella och liknande tjänster, tjänster som har samband med transport eller tjänster som har samband med materiell lös egendom

Artikel 52

Platsen för tillhandahållande av följande tjänster skall vara den plats där tjänsten faktiskt utförs:

a) Kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga, pedagogiska, underhållningsmässiga och liknande verksamheter, däribland sådana som bedrivs av sådana verksamheters organisatörer och i förekommande fall tillhandahållande av tjänster som har samband med dessa verksamheter.

b) Verksamheter som har samband med transport, såsom lastning, lossning, godshantering och liknande verksamheter.

c) Värdering av eller arbete på materiell lös egendom.

▼B

Artikel 53

Med avvikelse från artikel 52 b skall platsen för sådant tillhandahållande av tjänster som innefattar verksamheter som har samband med gemenskapsintern transport av varor, till köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium verksamheterna faktiskt utförs, anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som har tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom.

Artikel 54

Platsen för tillhandahållandet av tjänster som utförs av förmedlare i annans namn och för annans räkning skall vara den plats där tjänsterna som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor faktiskt utförs, när tillhandahållandet i vilket förmedlaren deltar innefattar verksamhet som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor.

Om den köpare till vilken förmedlaren tillhandahåller tjänsterna är registrerad till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den inom vars territorium tjänsterna som har samband med den gemenskapsinterna transporten av varor faktiskt utförs, skall dock platsen för förmedlarens tillhandahållande anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som har tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsten tillhandahölls honom.

Artikel 55

Med avvikelse från artikel 52 c skall platsen för tillhandahållande av tjänster vilka innefattar värdering av eller arbete på materiell lös egendom till köpare som är registrerade till mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där dessa tjänster faktiskt utförs anses vara belägen inom det territorium som tillhör den medlemsstat som tilldelat köparen det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket tjänsterna tillhandahölls honom.

Avvikelsen enligt första stycket skall endast tillämpas när varorna försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där tjänsten faktiskt utfördes.

Underavsnitt 5

Övriga tjänster

Artikel 56

1. Platsen för följande tillhandahållanden av tjänster till köpare som är etablerade utanför gemenskapen eller till beskattningsbara personer som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som tillhandahållaren, skall vara den plats där köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe för vilket tillhandahållandet av tjänster görs eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas:

a) Överlåtelse och upplåtelse av upphovsrätter, patent, licenser, varumärken och liknande rättigheter.

b) Reklamtjänster.

c) Tjänster av rådgivare, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databehandling och tillhandahållande av information.

▼B

d) Åtaganden att helt eller delvis avstå från att utöva en yrkesverksamhet, eller en rättighet som avses i denna punkt.

e) Bank-, finansierings- och försäkringstransaktioner, däribland återförsäkring, med undantag för uthyrning av bankfack.

f) Tillhandahållande av personal.

g) Uthyrning av materiell lös egendom, med undantag för alla slags transportmedel.

h) Tillhandahållande av tillträde till distributionssystem för naturgas och el samt transport och överföring genom dessa system och tillhandahållande av andra direkt kopplade tjänster.

i) Telekommunikationstjänster.

j) Radio- och televisionssändningar.

k) Tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, bland annat de som avses i bilaga II.

l) Tillhandahållande av tjänster av förmedlare i annans namn och för annans räkning, när förmedlaren deltar i tillhandahållandet av sådana tjänster som avses i denna punkt.

2. Om en tjänsteleverantör och köparen kommunicerar via e-post, skall detta inte i sig betyda att den tjänst som tillhandahålls är en elektronisk tjänst i den mening som avses i punkt 1 k.

▼M3

3. Punkt 1 j och k samt punkt 2 ska tillämpas till och med den 31 december 2009.

▼B

Artikel 57

1. Om de tjänster som avses i artikel 56.1 k tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen eller, i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen, skall platsen för tillhållandet vara den plats där den icke beskattningsbara personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

▼M3

2. Punkt 1 ska tillämpas till och med den 31 december 2009.

▼B

Underavsnitt 6

Kriteriet beträffande faktisk användning och faktiskt utnyttjande

Artikel 58

För att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen får medlemsstaterna, när det gäller tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 56.1 och när det gäller uthyrning av transportmedel, ange

a) platsen för tillhandahållandet av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen inom medlemsstaternas territorium, som om den vore belägen utanför gemenskapen, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum utanför gemenskapen,

▼B

b) platsen för tillhandahållandet av dessa tjänster eller vissa av dem, när den är belägen utanför gemenskapen, som om den vore belägen inom medlemsstaternas territorium, om den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.

Denna bestämmelse gäller inte de tjänster som avses i artikel 56.1 k, när tjänsterna tillhandahålls icke beskattningsbara personer.

Artikel 59

1. Medlemsstaterna skall tillämpa artikel 58 b på telekommunikationstjänster som tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen.

▼M3

2. Medlemsstaterna ska till och med den 31 december 2009 tillämpa artikel 58 b på sådana radio- och televisionssändningar som avses i artikel 56.1 j när de tillhandahålls icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat av en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tjänsterna tillhandahålls utanför gemenskapen, eller i avsaknad av ett sådant säte eller fast etableringsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen.

▼B

KAPITEL 4

Platsen för import av varor

Artikel 60

Importen av varor skall anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de förs in i gemenskapen.

Artikel 61

Med avvikelse från artikel 60 skall, när varor som inte är i fri omsättning och som vid ankomsten till gemenskapen hänförts till något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156, ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller ett förfarande för extern transitering, importen av varorna anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.

På samma sätt skall import av varor i fri omsättning och som vid ankomsten till gemenskapen hänförs till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 276 och 277 anses äga rum i den medlemsstat inom vars territorium varorna befinner sig när de upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer.

▼B

AVDELNING VI

BESKATTNINGSGRUNDANDE HÄNDELSE OCH MERVÄRDESSKATTENS UTKRÄVBARHET

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 62

I detta direktiv avses med

1. *beskattningsgrundande händelse*: den händelse genom vilken de rättsliga villkoren för att mervärdesskatt skall bli utkrävbar är uppfyllda,

2. *mervärdesskattens utkrävbarhet*: att staten enligt lag får rätt att vid en given tidpunkt kräva skatt från den person som är betalningsskyldig för skatten; detta hindrar inte att tidpunkten för betalning får skjutas upp.

KAPITEL 2

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Artikel 63

Den beskattningsgrundande händelsen inträffar och mervärdesskatt blir utkrävbar vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum.

Artikel 64

1. När andra leveranser av varor än sådana som avser uthyrning av en vara under en viss period eller avbetalningsförsäljning av varor i enlighet med artikel 14.2 b och tillhandahållanden av tjänster ger upphov till successiva avräkningar eller successiva betalningar, skall dessa leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster anses äga rum vid utgången av de perioder som dessa avräkningar eller betalningar hänför sig till.

▼M4

2. De tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen av tjänsterna och som pågår kontinuerligt över en tidsperiod som överstiger ett år och inte ger upphov till avräkningar eller betalningar under denna period, ska anses äga rum vid utgången av varje kalenderår, såvida tillhandahållandet av tjänsterna inte upphört.

Medlemsstaterna får, i vissa fall som inte avses i första stycket, föreskriva att leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som pågår kontinuerligt över en viss tidsperiod ska anses äga rum åtminstone med ett års intervaller.

▼B

Artikel 65

Om förskottsbetalningar görs innan leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum, skall mervärdesskatten på förskottsbetalningen vara utkrävbar vid mottagandet av betalningen och på det mottagna beloppet.

▼B

Artikel 66

Med avvikelse från artiklarna 63, 64 och 65 får medlemsstaterna föreskriva att mervärdesskatten för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer blir utkrävbar vid någon av följande tidpunkter:

a) Senast när fakturan utfärdas.

b) Senast vid mottagandet av betalningen.

c) Om någon faktura inte har utfärdats, eller om fakturan utfärdas för sent, inom en angiven period från dagen för den beskattningsgrundande händelsen.

▼M4

Den avvikelse som avses i första stycket ska dock inte gälla för tillhandahållanden av tjänster för vilka skatten i enlighet med artikel 196 ska betalas av köparen av tjänsterna.

▼B

Artikel 67

1. När, på de villkor som anges i artikel 138, varor som försänts eller transporterats till en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten avgick levereras undantagna från mervärdesskatt eller varor överförs undantagna från mervärdesskatt till en annan medlemsstat av en beskattningsbar person för hans rörelses räkning, skall skatten bli utkrävbar den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av den faktura som avses i artikel 220 om denna utfärdas före den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

KAPITEL 3

Gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 68

Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa vid den tidpunkt då det gemenskapsinterna förvärvet av varor äger rum.

Det gemenskapsinterna förvärvet av varor skall anses äga rum vid den tidpunkt då leverans av liknande varor inom medlemsstatens territorium anses äga rum.

Artikel 69

1. För gemenskapsinterna förvärv av varor skall mervärdesskatten bli utkrävbar den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall mervärdesskatten bli utkrävbar vid utfärdandet av den faktura som avses i artikel 220, om denna utfärdas före den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

▼B

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 70

Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då importen av varorna äger rum.

Artikel 71

1. Om varorna vid införseln till gemenskapen hänförts till något av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 156, 276 och 277, till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller till ett förfarande för extern transitering skall den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar först när varorna upphör att omfattas av något av dessa förfaranden eller situationer.

Om de importerade varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med motsvarande verkan vilka har fastställts inom ramen för en gemensam politik, skall emellertid den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar när den avgiftsgrundande händelsen för dessa tullar och avgifter inträffar respektive när tullarna eller avgifterna blir utkrävbara.

2. Om de importerade varorna inte är föremål för någon av de tullar eller avgifter som avses i punkt 1 andra stycket, skall medlemsstaterna tillämpa gällande tullbestämmelser vad beträffar den beskattningsgrundande händelsen och den tidpunkt då mervärdesskatten blir utkrävbar.

AVDELNING VII

BESKATTNINGSUNDERLAG

KAPITEL 1

Definition

Artikel 72

Vid tillämpningen av detta direktiv skall med *marknadsvärde* avses hela det belopp som förvärvaren av en vara eller tjänst, i samma försäljningsled som det där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster äger rum, i fri konkurrens, skulle få betala till en oberoende leverantör eller tjänsteleverantör i den medlemsstat där transaktionen beskattas för att vid den tidpunkten erhålla ifrågavarande varor eller tjänster.

Om ingen jämförbar leverans av varor eller inget jämförbart tillhandahållande av tjänster kan fastställas, skall marknadsvärdet utgöras av följande:

1. Med avseende på varor, ett belopp som inte understiger inköpspriset för varorna eller för liknande varor eller, om det inte finns något inköpspris, självkostnadspriset, fastställt vid tidpunkten för transaktionen.

2. Med avseende på tjänster, ett belopp som inte understiger den beskattningsbara personens kostnad för att tillhandahålla tjänsten.

▼B

KAPITEL 2

Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster

Artikel 73

För andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än som avses i artiklarna 74–77 skall beskattningsunderlaget omfatta allt som utgör den ersättning som leverantören eller tillhandahållaren har erhållit eller skall erhålla från förvärvaren eller en tredje part för dessa transaktioner, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på transaktionerna.

Artikel 74

Om en beskattningsbar person tar ut eller använder varor från sin rörelse eller om en beskattningsbar person eller hans efterföljande rättsinnehavare behåller varor när han upphör att bedriva en beskattningsbar ekonomisk verksamhet, som avses i artiklarna 16 och 18, skall beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna äger rum.

Artikel 75

För sådana tillhandahållanden av tjänster i form av användning för privat bruk av varor som ingår i en rörelses tillgångar och sådana tillhandahållanden av tjänster utan ersättning som avses i artikel 26 skall beskattningsunderlaget utgöras av den beskattningsbara personens totala kostnad för att tillhandahålla tjänsterna.

Artikel 76

För leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat skall beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna äger rum.

Artikel 77

För sådana tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person utför för sin rörelse och som avses i artikel 27 skall beskattningsunderlaget utgöras av marknadsvärdet för transaktionen i fråga.

Artikel 78

Följande poster skall ingå i beskattningsunderlaget:

a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor, med undantag för själva mervärdesskatten.

b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som leverantören debiterar förvärvaren.

För tillämpningen av första stycket b får medlemsstaterna anse kostnader som är föremål för ett separat avtal som bikostnader.

Artikel 79

Följande poster skall inte ingå i beskattningsunderlaget:

▼B

a) Prisnedsättningar som rabatt för förtida betalning.

b) Prisreduktioner och rabatter som förvärvaren beviljas och som denne förvärvar vid den tidpunkt då transaktionen äger rum.

c) Belopp som en beskattningsbar person har mottagit av förvärvaren som ersättning för utlägg som gjorts i förvärvarens namn och för förvärvarens räkning och som bokförts på ett interimskonto.

Den beskattningsbara personen skall styrka de faktiska beloppen för de utlägg ►C1 som avses i första stycket led c, ◄ och han skall inte ha rätt att dra av den mervärdesskatt som eventuellt påförts utläggen.

Artikel 80

1. För att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt får medlemsstaterna i följande fall vidta åtgärder för att beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster där det föreligger familjeband eller andra nära personliga band, organisatoriska band, äganderättsliga band, band på grund av medlemskap, finansiella band eller juridiska band enligt medlemsstatens definition skall motsvara marknadsvärdet**:**

a) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet och mottagaren av leveransen eller tillhandahållandet inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177.

b) Om ersättningen är lägre än marknadsvärdet, leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177 och leveransen eller tillhandahållandet omfattas av ett undantag från skatteplikt enligt artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, artiklarna 378.2, 379.2 eller artiklarna 380–390.

c) Om ersättningen är högre än marknadsvärdet och leverantören eller tillhandahållaren inte har full avdragsrätt enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177.

►C1 Vid tillämpningen av första stycket ◄ får även bandet mellan arbetsgivare och arbetstagare eller mellan arbetsgivaren och arbetstagarens familj eller alla andra personer som står arbetstagaren nära betraktas som juridiskt band.

2. Vid tillämpningen av valfriheten i punkt 1 får medlemsstaterna fastställa för vilka kategorier av leverantörer, tillhandahållare eller förvärvare dessa åtgärder skall tillämpas.

3. Medlemsstaterna skall informera mervärdesskattekommittén om nationella lagstiftningsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 såvida det inte rör sig om åtgärder som godkänts av rådet före den 13 augusti 2006 i enlighet med artikel 27.1–27.4 i direktiv 77/388/EEG och som fortsätter att gälla enligt punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 81

De medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade möjligheten att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av artikel 98 får, om de utnyttjar den möjlighet som fastställs i artikel 89, föreskriva att beskattningsunderlaget för sådana leveranser av konstverk som avses i artikel 103.2 skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 73, 74, 76, 78 och 79.

Den andel som avses i första stycket skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas motsvarar minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 73, 74, 76, 78 och 79.

▼B

Artikel 82

Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsunderlaget för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster skall innefatta värdet av sådant från skatteplikt undantaget investeringsguld som avses i artikel 346, vilket tillhandahållits av förvärvaren för att utnyttjas som bas för bearbetning och därigenom förlorar sin status som investeringsguld som är undantaget från mervärdesskatt vid leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster. Det värde som skall användas är marknadsvärdet på investeringsguldet vid den tidpunkt då varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls.

KAPITEL 3

Gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 83

För gemenskapsinterna förvärv av varor skall beskattningsunderlaget utgöras av samma poster som dem som ►C1 i enlighet med kapitel 2 ◄ används för att bestämma beskattningsunderlaget för leverans av samma varor inom medlemsstatens territorium. Särskilt skall, för de transaktioner som avses i artiklarna 21 och 22 och som likställs med gemenskapsinterna förvärv av varor, beskattningsunderlaget utgöras av varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av ett inköpspris, självkostnadspris, bestämda vid den tidpunkt då transaktionerna sker.

Artikel 84

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att punktskatt som skall betalas eller har betalats av den som gör ett gemenskapsinternt förvärv av en punktskattepliktig vara ingår i beskattningsunderlaget i enlighet med ►C1 artikel 78 första stycket led a. ◄

2. Om den som gör ett gemenskapsinternt förvärv av varor efter förvärvet erhåller återbetalning av punktskatt som betalats i den medlemsstat varifrån varorna försänts eller transporterats, skall beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande mån i den medlemsstat inom vars territorium det gemenskapsinterna förvärvet av varor ägde rum.

KAPITEL 4

Import av varor

Artikel 85

För import av varor skall beskattningsunderlaget utgöras av det värde som i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser fastställts som tullvärdet.

Artikel 86

1. Följande poster skall ingå i beskattningsunderlaget, i den mån de inte redan ingår:

a) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor som påförs utanför importmedlemsstaten och sådana som påförs med anledning av importen, med undantag för den mervärdesskatt som skall tas ut.

▼B

b) Bikostnader såsom provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader, som uppkommer fram till varornas första bestämmelseort inom importmedlemsstatens territorium samt bikostnader som härrör från transport till en annan bestämmelseort i gemenskapen, om denna är känd när den beskattningsgrundande händelsen inträffar.

2. I punkt 1 b avses med *första bestämmelseort* den ort som anges på fraktsedeln eller varje annan handling med vars hjälp varorna införs i importmedlemsstaten. Om ingen sådan angivelse finns, skall platsen för den första omlastningen i importmedlemsstaten anses vara första bestämmelseort.

Artikel 87

Följande poster skall inte ingå i beskattningsunderlaget:

a) Prisnedsättningar som rabatt för förtida betalning.

b) Prisreduktioner och rabatter som förvärvaren beviljas och som han erhåller vid den tidpunkt då importen äger rum.

Artikel 88

När varor som tillfälligt exporterats ut ur gemenskapen återimporteras efter att utanför gemenskapen ha genomgått reparation, bearbetning eller anpassning eller ha blivit iståndsatta eller omarbetade, skall medlemsstaterna vidta åtgärder för att se till att de framställda varorna för mervärdesskatteändamål behandlas på samma sätt som om den nämnda behandlingen av dem hade skett inom deras territorium.

Artikel 89

De medlemsstater som den 1 januari 1993 inte utnyttjade möjligheten att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av artikel 98 får föreskriva att beskattningsunderlaget för import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, såsom dessa definieras i leden 2, 3 och 4 i artikel 311.1, skall motsvara en andel av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 85, 86 och 87.

Den andel som avses i första stycket skall fastställas på så sätt att den mervärdesskatt som skall betalas för importen motsvarar minst 5 % av det belopp som fastställs i enlighet med artiklarna 85, 86 och 87.

KAPITEL 5

Övriga bestämmelser

Artikel 90

1. Vid avbeställning, hävning, icke godkännande, helt eller delvis utebliven betalning eller nedsättning av priset efter det att transaktionen ägt rum, skall beskattningsunderlaget nedsättas i motsvarande omfattning på de villkor som medlemsstaterna bestämmer.

2. Om betalningen helt eller delvis uteblir, får medlemsstaterna avvika från bestämmelsen i punkt 1.

Artikel 91

1. När uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget vid import uttrycks i en annan valuta än valutan i den medlemsstat i vilken bestämningen sker, skall växelkursen bestämmas i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser för beräkning av tullvärdet.

▼B

2. När uppgifter till ledning för bestämning av beskattningsunderlaget för någon annan transaktion än import av varor uttrycks i en annan valuta än valutan i den medlemsstat där bestämningen sker, skall den tillämpliga omräkningskursen vara den senaste säljkurs som vid den tidpunkt då mervärdesskatten blir utkrävbar har registrerats på den eller de mest representativa valutamarknaderna i medlemsstaten i fråga, eller en kurs som bestäms genom hänvisning till denna marknad eller dessa marknader, i enlighet med de regler som fastställts av den medlemsstaten.

För vissa av de transaktioner som avses i första stycket eller vissa kategorier av beskattningsbara personer får medlemsstaterna dock fortsätta att tillämpa den omräkningskurs som fastställs i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser för beräkning av tullvärdet.

Artikel 92

Vad beträffar kostnader för returemballage får medlemsstaterna fatta ett av följande beslut:

a) Att utesluta dem från beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att detta underlag justeras om emballaget inte återlämnas,

b) Att låta dem ingå i beskattningsunderlaget och vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att beskattningsunderlaget justeras om emballaget faktiskt återlämnas.

AVDELNING VIII

SKATTESATSER

KAPITEL 1

Tillämpning av skattesatser

Artikel 93

Den skattesats som skall tillämpas på beskattningsbara transaktioner skall vara den som är i kraft vid tidpunkten för den beskattningsgrundande händelsen.

I följande fall skall den tillämpliga skattesatsen dock vara den som är i kraft när skatten blir utkrävbar:

a) De fall som avses i artiklarna 65 och 66.

b) De fall som avser gemenskapsinterna förvärv av varor.

c) De fall av import av varor som avses i artikel 71.1 andra stycket och 71.2.

Artikel 94

1. Den skattesats som skall tillämpas vid gemenskapsinterna förvärv av varor skall vara den som skulle tillämpas inom medlemsstatens territorium på leverans av motsvarande varor.

2. Om inte annat följer av möjligheten i artikel 103.1 att tillämpa en reducerad skattesats vid import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, skall skattesatsen vid import av varor vara den som skulle tillämpas inom medlemsstatens territorium på leverans av samma varor.

▼B

Artikel 95

Om skattesatserna ändras får medlemsstaterna, i de fall som anges i artiklarna 65 och 66, genomföra justeringar för att ta hänsyn till den skattesats som var tillämplig vid den tidpunkt då leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna ägde rum.

Medlemsstaterna får även införa lämpliga övergångsåtgärder.

KAPITEL 2

Skattesatsernas struktur och nivåer

Avsnitt 1

Normalskattesats

Artikel 96

Medlemsstaterna skall tillämpa en normalskattesats för mervärdesskatt, som skall fastställas av varje medlemsstat som en viss procentsats av beskattningsunderlaget och som skall vara densamma för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster.

Artikel 97

1. Från och med den 1 januari 2006 till och med den 31 december 2010 får normalskattesatsen inte vara lägre än 15 %.

2. Rådet skall, i enlighet med artikel 93 i fördraget, besluta om nivån på den normalskattesats som skall tillämpas efter den 31 december 2010.

Avsnitt 2

Reducerade skattesatser

Artikel 98

1. Medlemsstaterna får tillämpa en eller två reducerade skattesatser.

2. De reducerade skattesatserna får endast tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster i de kategorier som anges i bilaga III.

De reducerade skattesatserna får inte tillämpas på de tjänster som avses i artikel 56.1 k.

3. Vid tillämpningen av de reducerade skattesatser som avses i punkt 1 på varukategorier får medlemsstaterna använda Kombinerade nomenklaturen för att fastställa exakt vad respektive kategori omfattar.

Artikel 99

1. De reducerade skattesatserna skall fastställas som en viss procentsats av beskattningsunderlaget vilken inte får vara lägre än 5 %.

2. Varje reducerad skattesats skall bestämmas så, att det mervärdesskattebelopp som följer av tillämpningen av en sådan skattesats i normalfallet gör det möjligt att dra av hela den mervärdesskatt som är avdragsgill enligt artiklarna 167–171 och artiklarna 173-177.

▼B

Artikel 100

På grundval av en rapport från kommissionen skall rådet vartannat år, med början 1994, granska tillämpningsområdet för de reducerade skattesatserna.

Rådet får i enlighet med artikel 93 i fördraget besluta att ändra i förteckningen över varor och tjänster i bilaga III.

Artikel 101

Senast den 30 juni 2007 skall kommissionen på grundval av en undersökning som skall genomföras av en oberoende ekonomisk tankesmedja förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av reducerade skattesatser som tillämpas på tjänster som tillhandahålls lokalt, inbegripet restaurangtjänster, särskilt när det gäller nya arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt och en väl fungerande inre marknad.

Avsnitt 3

Särskilda bestämmelser

Artikel 102

Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på leverans av naturgas, el och fjärrvärme, förutsatt att ingen risk för snedvridning av konkurrensen föreligger.

En medlemsstat som avser att tillämpa en reducerad skattesats med stöd av första stycket skall underrätta kommissionen i förväg. Kommissionen skall fastställa om det föreligger någon risk för snedvridning av konkurrensen. Om kommissionen inte har gjort detta inom tre månader efter mottagandet av en sådan underrättelse, skall någon risk för snedvridning av konkurrensen inte anses föreligga.

Artikel 103

1. Medlemsstaterna får föreskriva att den reducerade skattesats eller en av de reducerade skattesatser som de tillämpar med stöd av artiklarna 98 och 99 också skall tillämpas vid import av konstverk, samlarföremål och antikviteter, såsom dessa definieras leden 2, 3 och 4 i artikel 311.1.

2. När medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 får de även tillämpa den reducerade skattesatsen på följande transaktioner:

a) Leveranser av konstverk som görs av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare.

b) Leveranser av konstverk som tillfälligt utförs av en beskattningsbar person som inte är en beskattningsbar återförsäljare, när konstverken har importerats av den beskattningsbara personen själv eller när de har levererats till honom av upphovsmannen eller hans efterföljande rättsinnehavare eller när de har gett honom rätt till fullt avdrag av mervärdesskatten.

Artikel 104

Österrike får för kommunerna Jungholz och Mittelberg (Kleines Walsertal) tillämpa en andra normalskattesats som är lägre än den tillämpliga skattesatsen för Österrike i övrigt, dock lägst 15 %.

▼B

Artikel 105

Portugal får för transaktioner som utförs i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira och för direkt import till dessa regioner tillämpa lägre skattesatser än dem som gäller på fastlandet.

KAPITEL 3

Tillfälliga bestämmelser rörande vissa arbetsintensiva tjänster

Artikel 106

Medlemsstaterna får av rådet genom enhälligt beslut på kommissionens förslag beviljas tillstånd att som längst till och med den 31 december 2010 tillämpa de reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på de tjänster som anges i bilaga IV.

De reducerade skattesatserna får tillämpas på tjänster inom högst två av de kategorier som anges i bilaga IV.

I undantagsfall kan en medlemsstat beviljas tillstånd att tillämpa de reducerade skattesatserna på tjänster inom tre av de ovannämnda kategorierna.

Artikel 107

De tjänster som avses i artikel 106 skall uppfylla följande villkor:

a) De skall vara arbetsintensiva.

b) De skall till stor del tillhandahållas slutkonsumenten direkt.

c) De skall i huvudsak vara lokala och inte kunna leda till snedvridning av konkurrensen.

Dessutom måste det finnas ett nära samband mellan de lägre priser som den reducerade skattesatsen leder till och den ökning av efterfrågan och sysselsättning som kan förutses. Tillämpningen av den reducerade skattesatsen får inte inverka menligt på den inre marknadens funktion.

Artikel 108

En medlemsstat som efter den 31 december 2005 för första gången önskar tillämpa en reducerad skattesats på en eller flera av de tjänster som avses i artikel 106 i enlighet med den här artikeln skall underrätta kommissionen om detta senast den 31 mars 2006. Den skall före denna dag till kommissionen lämna alla relevanta uppgifter om de nya åtgärder den vill införa, särskilt följande:

a) Uppgift om åtgärdens tillämpningsområde och en noggrann beskrivning av de berörda tjänsterna.

b) Uppgifter som visar att villkoren i artikel 107 är uppfyllda.

c) Uppgifter som visar budgetkostnaden för den planerade åtgärden.

KAPITEL 4

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas fram till införandet av en slutlig ordning

Artikel 109

Bestämmelserna i detta kapitel skall gälla fram till dess den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs.

▼B

Artikel 110

De medlemsstater som den 1 januari 1991 beviljade undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet eller tillämpade reducerade skattesatser som är lägre än minimisatsen i artikel 99 får fortsätta att tillämpa dessa.

De undantag från skatteplikt och reducerade skattesatser som avses i första stycket skall stå i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och ha antagits av väl definierade sociala skäl och till förmån för slutkonsumenterna.

Artikel 111

Undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet får på de villkor som anges i artikel 110 andra stycket fortsätta att tillämpas i följande fall:

a) Av Finland, på leveranser av tidningar och tidskrifter till prenumeranter samt tryckning av publikationer som distribueras till medlemmar i allmännyttiga sammanslutningar,

b) Av Sverige, på leveranser av tidningar, inklusive radio- och kassettidningar för synskadade, av läkemedel till sjukhus eller av läkemedel som säljs mot recept eller framställning av tidskrifter för ideella organisationer eller tjänster som har samband med sådan framställning.

Artikel 112

Om bestämmelserna i artikel 110 för Irlands del skulle skapa snedvridning av konkurrensen när det gäller leverans av energiprodukter för uppvärmning och belysning, får kommissionen på särskild begäran bevilja Irland tillstånd att tillämpa en reducerad skattesats på sådana leveranser, i enlighet med artiklarna 98 och 99.

I det fall som avses i första stycket skall Irland inlämna sin begäran till kommissionen tillsammans med alla nödvändiga upplysningar. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom tre månader efter mottagandet av denna begäran, skall Irland anses ha beviljats tillstånd att tillämpa den föreslagna reducerade skattesatsen.

Artikel 113

De medlemsstater som för andra varor och tjänster än som anges i bilaga III den 1 januari 1991 i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen beviljade undantag från skatteplikt, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, eller tillämpade reducerade skattesatser som var lägre än minimum i artikel 99 får tillämpa den reducerade skattesatsen eller den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster.

Artikel 114

1. De medlemsstater som den 1 januari 1993 var tvungna att höja den normalskattesats som gällde den 1 januari 1991 med mer än 2 procent får på leveranser av varor och på tillhandahållanden av tjänster i de kategorier som anges i bilaga III tillämpa en reducerad skattesats som är lägre än minimum i artikel 99.

Vidare får de medlemsstater som avses i första stycket tillämpa en sådan skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder.

▼B

2. Medlemsstaterna får inte med stöd av punkt 1 införa undantag med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.

Artikel 115

De medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på restaurangtjänster, barnkläder, barnskor och bostäder får fortsätta att tillämpa den skattesatsen på leverans av sådana varor eller tillhandahållande av sådana tjänster.

Artikel 116

Portugal får på restaurangtjänster tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 12 %.

Artikel 117

1. Vid tillämpningen av artikel 115 får Österrike fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på restaurangtjänster.

2. Österrike får på uthyrning av fast egendom avsedd som bostad tillämpa den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98, förutsatt att denna skattesats inte är lägre än 10 %.

Artikel 118

De medlemsstater som den 1 januari 1991 tillämpade en reducerad skattesats på andra leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster än sådana som avses i bilaga III får tillämpa den reducerade skattesatsen eller den ena av de två reducerade skattesatser som avses i artikel 98 på dessa leveranser eller tillhandahållanden, förutsatt att skattesatsen inte är lägre än 12 %.

Första stycket skall inte gälla för sådana leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, såsom dessa definieras i leden 1-4 i artikel 311.1, som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312-325 eller ordningen för försäljning på offentlig auktion.

Artikel 119

Vid tillämpningen av artikel 118 får Österrike tillämpa en reducerad skattesats på vin som framställts i en producerande jordbrukares jordbruksföretag, förutsatt att skattesatsen inte är lägre än 12 %.

Artikel 120

Grekland får i regionerna Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneserna och Cykladerna och på öarna Thasos, Norra Sporaderna, Samothrake och Skiros i Egeiska havet tillämpa skattesatser som är upp till 30 % lägre än motsvarande skattesatser på det grekiska fastlandet.

Artikel 121

De medlemsstater som den 1 januari 1993 betraktade beställningsarbete som leverans av varor får på leveranser enligt avtal om beställningsarbete tillämpa den skattesats som är tillämplig på den vara som framställs genom beställningsarbetet.

▼B

I första stycket avses med *leveranser enligt avtal om beställningsarbete* att den som har åtagit sig arbetet till sin kund levererar lös egendom som han har tillverkat eller satt samman med hjälp av material eller föremål som kunden i detta syfte har ställt till hans förfogande, oavsett om den som har åtagit sig arbetet har levererat en del av det använda materialet eller inte.

Artikel 122

Medlemsstaterna får tillämpa en reducerad skattesats på leverans av levande växter och andra produkter från blomsterodling, inklusive lökar, rötter och liknande produkter, snittblommor och prydnadsbladväxter, och på leverans av ved.

KAPITEL 5

Tillfälliga bestämmelser

▼M2

Artikel 123

Fram till och med den 31 december 2010 får Republiken Tjeckien fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % för tillhandahållandet av byggnadsarbeten för bostäder som inte utgör ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial.

———————

▼B

Artikel 125

1. Cypern får fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av läkemedel och livsmedel, med undantag för glass, isglass, frusen yoghurt, sorbet och liknande produkter samt produkter avsedda som tilltugg (potatischips/potatisstickor, potatispuffar och liknande produkter som förpackas för konsumtion utan ytterligare beredning) ►M2 till och med den 31 december 2010 ◄.

2. Cypern får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % på tillhandahållande av restaurangtjänster ►M2 till och med den 31 december 2010 ◄, eller fram till dess den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först.

▼M2

———————

▼B

Artikel 127

Malta får fram till och med ►M2 den 31 december 2010 ◄ fortsätta att bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av livsmedel och läkemedel.

▼M2

Artikel 128

1. Polen får bevilja undantag från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet på leverans av vissa böcker och facktidskrifter till och med den 31 december 2010.

▼M2

2. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 7 % på tillhandahållandet av restaurangtjänster till och med den 31 december 2010, eller fram till det att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först.

3. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 3 % på livsmedel som avses i punkt 1 i bilaga III till och med den 31 december 2010.

4. Polen får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats som inte får understiga 7 % på tillhandahållande av tjänster, som inte tillhandahålls som ett led i socialpolitiken, för uppförande, renovering och ombyggnad av bostadshus, exklusive byggnadsmaterial, samt för leverans före första inflyttning av bostadshus eller del av bostadshus som avses i artikel 12.1 a till och med den 31 december 2010.

▼B

Artikel 129

1. Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 8,5 % på anrättning av måltider ►M2 till och med den 31 december 2010 ◄, eller fram till det att den slutliga ordningen som avses i artikel 402 införs, dock längst till den tidpunkt som infaller först.

2. Slovenien får fortsätta att tillämpa en reducerad skattesats på minst 5 % för tillhandahållandet av uppförande, renovering och underhåll av bostäder som inte ingår som ett led i socialpolitiken och inte omfattar byggnadsmaterial ►M2 till och med den 31 december 2010 ◄.

▼M2

———————

▼B

AVDELNING IX

UNDANTAG FRÅN SKATTEPLIKT

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 131

Undantagen från skatteplikt i kapitlen 2–9 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser och i enlighet med de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

KAPITEL 2

Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset

Artikel 132

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Tjänster och därmed förenade varuleveranser som tillhandahålls av det offentliga postväsendet, med undantag för persontransporter och telekommunikationstjänster.

b) Sjukhusvård och sjukvård samt transaktioner nära knutna till dessa, som utförs av offentligrättsliga organ eller under jämförbara sociala

▼B

betingelser av sjukhus, centrum för medicinsk behandling eller diagnos och andra i vederbörlig ordning erkända inrättningar av liknande art.

c) Sjukvårdande behandling som ges av medicinska eller paramedicinska yrkesutövare såsom dessa definieras av medlemsstaten i fråga.

d) Leveranser av organ, blod och mjölk från människor.

e) Tillhandahållande av tjänster av tandtekniker inom ramen för deras yrkesutövning samt leveranser av tandproteser av tandläkare och tandtekniker.

f) Tillhandahållande av tjänster av fristående grupper av personer vilka bedriver en verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt eller för vilken de inte är en beskattningsbar person, i syfte att tillhandahålla medlemmarna av dessa grupper tjänster som är direkt nödvändiga för att bedriva denna verksamhet, om grupperna endast begär ersättning av sina medlemmar för deras andel av gemensamma utgifter, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

g) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete, däribland sådana som görs av ålderdomshem, av offentligrättsliga organ eller av andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär.

h) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning till skydd av barn och ungdomar vilka görs av offentligrättsliga organ eller andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär.

i) Undervisning och fostran av barn och ungdomar, skolundervisning, universitetsutbildning, yrkesutbildning och fortbildning samt tillhandahållande av tjänster och leverans av varor med nära anknytning därtill, som utförs av offentligrättsliga organ med detta syfte eller av andra organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ med liknande syften.

j) Undervisning som ges privat av lärare och som avser skolundervisning eller universitetsutbildning.

k) Tillhandahållande av personal av religiösa eller filosofiska institutioner för de verksamheter som avses i b, g, h och i, i syfte att ge själavård.

l) Tillhandahållanden av tjänster och leveranser av varor med nära anknytning därtill som görs till medlemmarna i deras gemensamma intresse av organisationer som utan vinstsyfte verkar i politiskt, fackligt, religiöst, patriotiskt, filosofiskt, filantropiskt eller medborgerligt syfte, mot en medlemsavgift som bestäms i enlighet med organets stadgar, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

m) Vissa tillhandahållanden av tjänster med nära anknytning till idrottslig eller fysisk träning vilka görs av organisationer utan vinstsyfte till personer som ägnar sig åt idrott eller fysisk träning.

n) Vissa tillhandahållanden av kulturella tjänster och leveranser av varor med nära anknytning därtill vilka görs av offentligrättsliga organ eller av andra kulturella organ som är erkända av medlemsstaten i fråga.

o) Tillhandahållande av tjänster och leverans av varor vilka görs av organisationer vars transaktioner är undantagna från skatteplikt i enlighet med b, g, h, i, l, m och n, i samband med penninginsamlingsevenemang som anordnas uteslutande till förmån för organisationen själv, förutsatt att undantaget inte kan befaras vålla snedvridning av konkurrensen.

▼B

p) Transport av sjuka eller skadade personer i för ändamålet särskilt utformade fordon vilken utförs av organ med vederbörligt tillstånd.

q) Icke-kommersiell verksamhet som utförs av offentliga radio- och televisionsorgan.

2. Medlemsstaterna får för tillämpningen av punkt 1 o införa nödvändiga restriktioner, särskilt vad beträffar antalet evenemang eller de intäktsbelopp som kan undantas.

Artikel 133

Medlemsstaterna får, när det gäller andra organ än offentligrättsliga organ, i varje enskilt fall göra undantagen i artikel 132.1 b, g, h, i, l, m och n beroende av att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

a) Organen i fråga får inte ha som mål att systematiskt sträva efter att uppnå vinst, och vinster som ändå uppstår får inte delas ut utan skall avsättas för bibehållande eller förbättring av de tjänster som tillhandahålls.

b) Organen i fråga skall ledas och förvaltas på huvudsakligen frivillig basis av personer som inte har något direkt eller indirekt intresse, vare sig själva eller genom en mellanman, av verksamhetens resultat.

c) De priser som organen sätter skall vara godkända av de offentliga myndigheterna eller inte överstiga sådana priser eller, när det gäller transaktioner vars pris inte är föremål för godkännande, vara lägre än de priser som debiteras för liknande tjänster av kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

d) Undantagen får inte befaras vålla snedvridning av konkurrensen till skada för kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

De medlemsstater som i enlighet med bilaga E i direktiv 77/388/EEG den 1 januari 1989 tog ut mervärdesskatt på de transaktioner som avses i artikel 132.1 m och n ►C1 kan även tillämpa de villkor som anges i första stycket led d i den här artikeln ◄ när undantag medges för den leverans av varor eller det tillhandahållanden av tjänster som utförs av offentligrättsliga organ.

Artikel 134

Tillhandahållande av tjänster eller leverans av varor skall i följande fall inte omfattas av undantaget från skatteplikt som avses i artikel 132.1 b, g, h, i, l, m och n:

a) När transaktionerna inte är absolut nödvändiga för att de undantagna transaktionerna skall kunna utföras.

b) När det grundläggande syftet med transaktionerna är att vinna ytterligare intäkter åt organet genom transaktioner som utförs i direkt konkurrens med kommersiella företag som måste betala mervärdesskatt.

KAPITEL 3

Undantag för andra verksamheter

Artikel 135

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Försäkrings- och återförsäkringstransaktioner, inbegripet tjänster med anknytning till sådana transaktioner som utförs av försäkringsmäklare och försäkringsagenter.

▼B

b) Beviljande av och förmedling av krediter samt förvaltning av krediter av den som beviljat krediten.

c) Förmedling av och annan befattning med kreditgarantier eller andra säkerheter samt förvaltning av kreditgarantier av den som beviljat kredit.

d) Transaktioner, inbegripet förmedling, rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av indrivning av fordringar.

e) Transaktioner, inbegripet förmedling, rörande valuta, sedlar och mynt använda som lagligt betalningsmedel, med undantag av mynt och sedlar som är samlarobjekt, dvs. guld-, silver- eller andra metallmynt eller sedlar som normalt inte används som lagligt betalningsmedel eller som är av numismatiskt intresse.

f) Transaktioner, inbegripet förmedling men med undantag av förvaltning och förvar, rörande aktier, andelar i bolag eller andra sammanslutningar, obligationer och andra värdepapper, dock med uteslutande av handlingar som representerar äganderätt till varor och sådana rättigheter eller värdepapper som avses i artikel 15.2.

g) Förvaltning av särskilda investeringsfonder såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

h) Leverans till nominella värdet av frimärken giltiga för posttjänster inom respektive medlemsstats territorium, skattemärken och andra liknande märken.

i) Vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel, om inte annat följer av de villkor och begränsningar som fastställs av varje medlemsstat.

j) Leverans av andra byggnader eller delar därav och den mark de står utom sådana leveranser som avses i artikel 12.1 a.

k) Leverans av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som avses i artikel 12.1 b.

l) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.

2. Följande transaktioner skall inte omfattas av undantaget från skatteplikt i punkt 1 l:

a) Tillhandahållande av logi, såsom detta definieras i medlemsstaternas lagstiftning, inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion, däribland tillhandahållande av logi i semesterbyar eller på områden som iordningställts för användning som campingplatser.

b) Uthyrning av lokaler och platser för parkering av fordon.

c) Uthyrning av varaktigt installerad utrustning och maskiner.

d) Uthyrning av boxar.

Medlemsstaterna får besluta om ytterligare begränsningar av tillämpningsområdet för undantaget i punkt 1 l.

Artikel 136

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor som enbart används i en verksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390, förutsatt att varorna inte har gett upphov till avdragsrätt.

b) Leverans av varor vars anskaffning eller användning inte varit berättigad till avdrag för mervärdesskatt i enlighet med artikel 176.

▼B

Artikel 137

1. Medlemsstaterna får medge beskattningsbara personer rätt till valfrihet för beskattning av följande transaktioner:

a) Sådana finansiella transaktioner som avses i artikel 135.1 b-g.

b) Leveranser av byggnader eller delar därav och den mark de står på utom sådana leveranser som avses i artikel 12.1 a.

c) Leveranser av annan obebyggd mark än sådan mark för bebyggelse som avses i artikel 12.1 b.

d) Utarrendering och uthyrning av fast egendom.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de närmare villkoren för utövande av den rätt till valfrihet som avses i punkt 1.

Medlemsstaterna får inskränka räckvidden av den rätten.

KAPITEL 4

Undantag i samband med gemenskapsinterna transaktioner

Avsnitt 1

Undantag för leverans av varor

Artikel 138

1. Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.

2. Förutom de leveranser som avses i punkt 1 skall medlemsstaterna undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av nya transportmedel som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen till förvärvaren, om leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 eller till någon annan icke beskattningsbar person.

b) Leverans av punktskattepliktiga varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom gemenskapen till förvärvaren, om leveransen görs till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av andra varor än punktskattepliktiga varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 och försändelsen eller transporten av varorna utförs i enlighet med artikel 7.4 och 7.5 eller artikel 16 i direktiv 92/12/EEG.

c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och punkt 2 a och b om den hade gjorts till en annan beskattningsbar person.

▼B

Artikel 139

1. Undantaget i artikel 138.1 skall inte tillämpas på leverans av varor av beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282-292.

Undantaget skall inte heller tillämpas på leverans av varor till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1.

2. Undantaget i artikel 138.2 b skall inte tillämpas på leverans av punktskattepliktiga varor av beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

3. Undantaget i artikel 138.1 och 138.2 b och c skall inte tillämpas på sådan leverans av varor som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal i artiklarna 312–325 eller ordningen för försäljning på offentlig auktion.

Undantaget i artikel 138.1 och 138.2 c skall inte tillämpas på sådan leverans av begagnade transportmedel enligt definitionen i artikel 327.3 som är föremål för mervärdesskatt i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel.

Avsnitt 2

Undantag för gemenskapsinterna förvärv av varor

Artikel 140

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor när leverans av sådana varor av en beskattningsbar person under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt inom deras respektive territorium.

b) Gemenskapsinterna förvärv av varor vilkas import under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 143 a, b och c samt e-l.

c) Gemenskapsinterna förvärv av varor när förvärvaren under alla förhållanden, i enlighet med artiklarna 170 och 171, skulle ha rätt till full återbetalning av den mervärdesskatt som skulle betalas i enlighet med artikel 2.1 b.

Artikel 141

Medlemsstaterna skall vidta särskilda åtgärder för att se till att mervärdesskatt inte tas ut på gemenskapsinterna förvärv av varor inom deras territorium, i enlighet med artikel 40, när följande villkor är uppfyllda:

a) Förvärvet görs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten, men som har registrerats till mervärdesskatt i en annan medlemsstat.

b) Förvärvet görs för en efterföljande leverans av varorna inom samma medlemsstat av den beskattningsbara person som avses i a.

c) De varor som på detta sätt förvärvats av den beskattningsbara person som avses i a försänds eller transporteras direkt från en annan medlemsstat än den där han har registrerats till mervärdesskatt till den person för vilken han gör den efterföljande leveransen.

d) Mottagaren av den efterföljande leveransen är en annan beskattningsbar person, eller en icke beskattningsbar juridisk person, som har registrerats till mervärdesskatt i samma medlemsstat.

▼B

e) Den mottagare som avses i d har i enlighet med artikel 197 utsetts till betalningsskyldig för mervärdesskatt som skall betalas för den leverans som görs av den beskattningsbara person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas.

Avsnitt 3

Undantag för vissa transporttjänster

Artikel 142

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av gemenskapsintern transport av varor till och från de öar som utgör de autonoma regionerna Azorerna och Madeira samt transport av varor mellan dessa öar.

KAPITEL 5

Undantag för import

Artikel 143

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Slutlig import av varor vars leverans av en beskattningsbar person under alla förhållanden skulle vara undantagen från skatteplikt inom respektive medlemsstats territorium.

b) Slutlig import av varor i enlighet med rådets direktiv 69/169/EEG ([1]), 83/181/EEG ([2]) och 2006/79/EG ([3]).

c) Slutlig import av varor i fri omsättning från ett tredje territorium som ingår i gemenskapens tullområde vilka skulle kunna komma i åtnjutande av undantaget i b om de hade importerats i enlighet med artikel 30 första stycket.

d) Import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig i enlighet med artikel 201, är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 138.

e) Återimport av varor, i samma skick som det i vilket de exporterades, som görs av den person som exporterat dem, när varorna åtnjuter tullbefrielse.

f) Import av varor inom ramen för diplomatiska eller konsulära förbindelser vilka åtnjuter tullbefrielse.

g) Import av varor som görs av internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och import som görs av medlemmar i sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella

([1]) Rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande (EGT L 133, 4.6.1969, s. 6). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/93/EG (EUT 346, 29.12.2005, L s. 16).

([2]) Rådets direktiv 83/181/EEG av den 28 mars 1983 om räckvidden av artikel 14.1 d i direktiv 77/388/EEG om befrielse från mervärdesskatt vid slutlig införsel av vissa varor (EGT L 105, 23.4.1983, s. 38. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

([3]) Rådets direktiv 2006/79/EG av den 5 oktober 2006 om befrielse från införselskatter på varor i småförsändelser av icke-kommersiell karaktär från tredjeland (kodifierad version) (EUT L 286, 17.10.2006, s. 15).

▼B

konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte.

h) Import av varor till en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget, om den görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i detta fördrag och varorna är avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

i) Import av varor som görs av Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, som är avsedd att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier.

j) Havsfiskeföretags import till hamnar av fiskeriprodukter, antingen obehandlade eller efter att de genomgått konservering för saluföring, men innan de levereras.

k) Centralbankers import av guld.

l) ►C1 Import av gas genom distributionssystemet för naturgas eller el. ◄

Artikel 144

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster i samband med import av varor om värdet av dessa tjänster ingår i beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 86.1 b.

Artikel 145

1. Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet i syfte att precisera tillämpningsområdet för undantagen i artiklarna 143 och 144 och anta närmare regler för deras genomförande.

2. Till dess att de bestämmelser som avses i punkt 1 träder i kraft får medlemsstaterna behålla gällande nationella bestämmelser.

Medlemsstaterna får anpassa sina nationella bestämmelser för att minimera snedvridning av konkurrensen och särskilt för att förhindra utebliven beskattning eller dubbelbeskattning i gemenskapen.

Medlemsstaterna får använda de administrativa förfaranden som de anser mest lämpliga för att åstadkomma undantag från skatteplikt.

3. Medlemsstaterna skall anmäla gällande nationella bestämmelser, om anmälan av dessa bestämmelser inte redan har gjorts, och de bestämmelser som de antar i enlighet med punkt 2 till kommissionen, som i sin tur skall underrätta övriga medlemsstater.

KAPITEL 6

Undantag för export

Artikel 146

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor som av säljaren eller för hans räkning försänds eller transporteras ut ur gemenskapen.

b) Leverans av varor som av en förvärvare som inte är etablerad inom deras respektive territorium eller för hans räkning försänds eller

▼B

transporteras ut ur gemenskapen, med undantag av varor som transporteras av förvärvaren själv för utrustning, bunkring eller proviantering av fritidsbåtar och privatflygplan eller andra transportmedel för privat bruk.

c) Leverans av varor till godkända organ som exporterar dessa varor ut ur gemenskapen som ett led i sina humanitära eller undervisande verksamheter eller välgörenhetsverksamheter utanför gemenskapen.

d) Tillhandahållande av tjänster bestående av arbete på lös egendom som förvärvats eller importerats för att bli föremål för sådant arbete i gemenskapen och som försänds eller transporteras ut ur gemenskapen av den som tillhandahåller tjänsterna eller av köparen, om denne inte är etablerad inom respektive medlemsstats territorium, eller för tillhandahållarens eller köparens räkning.

e) Tillhandahållande av tjänster, inbegripet transporter och transaktioner som har samband med dessa, med undantag av sådana tillhandahållanden av tjänster som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132 och 135, om tillhandahållandet av tjänster är direkt förbundet med export eller import av varor för vilka bestämmelserna i artikel 61 eller artikel 157.1 a tillämpas.

2. Undantaget i punkt 1 c får beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten.

Artikel 147

1. Om den leverans som avses i artikel 146.1 b gäller varor som medförs i resandes personliga bagage, skall undantaget endast gälla om följande villkor är uppfyllda:

a) Den resande är inte etablerad i gemenskapen.

b) Varorna transporteras ut ur gemenskapen före utgången av den tredje månaden efter den månad då leveransen äger rum.

c) Leveransens sammanlagda värde, inklusive mervärdesskatt, överstiger 175 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta, vilket skall fastställas en gång årligen på grundval av omräkningskursen den första arbetsdagen i oktober månad och gälla från och med den 1 januari påföljande år.

Medlemsstaterna får dock undanta en leverans vars sammanlagda värde är lägre än beloppet i första stycket c.

2. I punkt 1 avses med *en resande som inte är etablerad i gemenskapen* en resande vars hemvist eller stadigvarande vistelseort inte är belägen i gemenskapen. Med *hemvist eller stadigvarande vistelseort* avses i detta fall den plats som anges som sådan i pass, identitetskort eller någon annan identitetshandling som den medlemsstat inom vilken leveransen äger rum godtar som identitetshandling.

Bevis om exporten skall finnas i form av fakturan, eller motsvarande handling, som skall vara påtecknad av det tullkontor där varorna lämnade gemenskapen.

Varje medlemsstat skall till kommissionen översända prov på de stämplar som den använder för det påtecknande som avses i andra stycket. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till skattemyndigheterna i de andra medlemsstaterna.

▼B

KAPITEL 7

Undantag i samband med internationella transporter

Artikel 148

Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning eller används för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet samt fartyg som används för sjöräddning eller assistans eller för kustfiske, i det senare fallet med undantag för fartygsproviant.

b) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av krigsfartyg enligt KN-nummer (kombinerade nomenklaturen) 8906 10 00 som lämnar medlemsstatens territorium och är destinerade till hamnar eller ankarplatser utanför den medlemsstaten.

c) Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av fartyg som avses i led a samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning, däribland fiskeriutrustning, som utgör en del av dessa fartyg eller används i dem.

d) Tillhandahållanden av andra tjänster än de som avses i led c, för att täcka direkta behov för de fartyg som avses i led a och deras laster.

e) Leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av luftfartyg som används av flygbolag som huvudsakligen bedriver internationell flygtrafik mot betalning.

f) Leverans, ombyggnad, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av sådana luftfartyg som avses i led e, samt leverans, uthyrning, reparation och underhåll av utrustning som utgör en del av dessa luftfartyg eller används i dem.

g) Tillhandahållanden av andra tjänster än de som avses i led f, för att täcka direkta behov för sådana luftfartyg som avses i led e och deras laster.

Artikel 149

Portugal får behandla sjö- och lufttransporter mellan de öar som utgör de autonoma regionerna Azorerna och Madeira och mellan dessa regioner och fastlandet på samma sätt som internationell transport.

Artikel 150

1. Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet i syfte att precisera tillämpningsområdet för undantagen i artikel 148 och anta närmare regler för deras genomförande.

2. Till dess att de bestämmelser som avses i punkt 1 träder i kraft får medlemsstaterna begränsa räckvidden för undantagen i artikel 148 a och b.

KAPITEL 8

Undantag för vissa med export likställda transaktioner

Artikel 151

1. Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

▼B

a) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser.

b) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster till internationella organisationer vilka är erkända som sådana av myndigheterna i värdmedlemsstaten, och för medlemmar av sådana organisationer, inom de gränser och på de villkor som fastställs genom de internationella konventionerna om upprättandet av dessa organisationer eller genom avtalen om deras säte.

c) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs i en medlemsstat som är part i Nordatlantiska fördraget och är avsedda för väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i det fördraget samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

d) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster vilka utförs med en annan medlemsstat som bestämmelseort och är ämnade för väpnade styrkor tillhörande varje annan stat som är part i Nordatlantiska fördraget än destinationsmedlemsstaten samt avsedda att användas av dessa styrkor eller av den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier när dessa styrkor deltar i de gemensamma försvarsansträngningarna.

e) Leveranser av varor och tjänster till Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade på ön Cypern i enlighet med fördraget om upprättandet av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, som är avsedda att användas av dessa styrkor eller den civilpersonal som åtföljer dem eller för försörjning av deras mässar eller marketenterier.

Undantagen i första stycket skall, inom de gränser som fastställs av värdmedlemsstaten, gälla till dess att gemensamma skatteregler är införda.

2. När det gäller varor som inte försänds eller transporteras ut ur den medlemsstat där leveransen äger rum och när det gäller tillhandahållande av tjänster får undantaget beviljas i form av rätt till återbetalning av mervärdesskatten.

Artikel 152

Medlemsstaterna skall undanta leverans av guld till centralbanker från skatteplikt.

KAPITEL 9

Undantag för tillhandahållande av tjänster som utförs av förmedlare

Artikel 153

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för tillhandahållande av tjänster av förmedlare som agerar i annans namn och för annans räkning, när tjänsterna utgör en del av sådana transaktioner som avses i kapitlen 6, 7 och 8 eller av transaktioner som utförs utanför gemenskapen.

Undantaget i första stycket skall inte gälla för resebyråer som i den resandes namn och för hans räkning tillhandahåller tjänster som utförs i andra medlemsstater.

▼B

KAPITEL 10

Undantag för transaktioner i samband med internationella varutransporter

Avsnitt 1

Tullager, andra lager än tullager och liknande ordningar

Artikel 154

I detta avsnitt avses med *andra lager än tullager*, när det gäller punktskattepliktiga varor, de platser som definieras som skatteupplag i artikel 4 b i rådets direktiv 92/12/EEG och, när det gäller icke punktskattepliktiga varor, de platser som av medlemsstaterna definieras som andra lager än tullager.

Artikel 155

Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens övriga skattebestämmelser får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, vidta särskilda åtgärder i syfte att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som avses i detta avsnitt, eller några av dessa, förutsatt att transaktionerna inte syftar till slutlig användning eller konsumtion och att beloppet för den mervärdesskatt som skall betalas när varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i detta avsnitt motsvarar den mervärdesskatt som skulle ha betalats om var och en av transaktionerna skulle ha beskattats inom medlemsstaternas territorium.

Artikel 156

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leverans av varor avsedda att uppvisas för tullen och, i tillämpliga fall, placeras i tillfällig förvaring.

b) Leverans av varor avsedda att placeras i en frizon eller ett frilager.

c) Leverans av varor avsedda att hänföras till ett tullagerförfarande eller ett förfarande för aktiv förädling.

d) Leverans av varor avsedda att införas i territorialvatten för att införlivas i borrnings- eller produktionsplattformar i avsikt att konstruera, reparera, underhålla, ändra eller utrusta sådana plattformar, eller för att förbinda sådana plattformar med fastlandet.

e) Leverans av varor avsedda att införas i territorialvatten för bunkring, tankning eller proviantering för borrnings- eller produktionsplattformar.

2. De platser som avses i punkt 1 skall vara de som definieras i gemenskapens gällande tullbestämmelser.

Artikel 157

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Import av varor som är avsedda att hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet.

▼B

b) Leverans av varor som är avsedda att inom deras territorium hänföras till ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet.

2. Medlemsstaterna får inte föreskriva något annat lagerförfarande än tullagerförfarandet för icke punktskattepliktiga varor när dessa varor är avsedda att levereras till detaljhandelsledet.

Artikel 158

1. Med avvikelse från artikel 157.2 får medlemsstaterna föreskriva ett annat lagerförfarande än tullagerförfarandet i följande fall:

a) När varor är avsedda för skattefria butiker, för leveranser av varor avsedda att medföras i den resandes personliga bagage när det gäller resande vilka med flyg eller sjövägen beger sig till ett tredje territorium eller ett tredjeland och som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 146.1 b.

b) När varor är avsedda för beskattningsbara personer, för leveranser som dessa gör till resande ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomstort som är belägen utanför gemenskapen.

c) När varor är avsedda för beskattningsbara personer, för leveranser som dessa utför och som är undantagna från mervärdesskatt i enlighet med artikel 151.

2. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten till undantag från skatteplikt enligt punkt 1 a skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av detta undantag och förhindra eventuellt skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.

3. I punkt 1 a avses med *skattefria butiker* varje inrättning inom en flygplats eller hamn som uppfyller de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna.

Artikel 159

Medlemsstaterna får från skatteplikt undanta tillhandahållande av tjänster som hänför sig till sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 156, 157.1 b och 158.

Artikel 160

1. Medlemsstaterna får undanta följande transaktioner från skatteplikt:

a) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs på de platser som avses i artikel 156.1, om någon av de situationer som avses i den punkten fortsätter att gälla.

b) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs på de platser som anges i artikel 157.1 b och artikel 158, om, inom deras territorium, någon av de situationer som avses i artikel 157.1 b eller i artikel 158.1 fortsätter att gälla.

2. Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som fastställs i punkt 1 a för transaktioner som utförs i tullager, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva andra lagerförfaranden än tullagerförfarandet så att det är möjligt att tillämpa punkt 1 b på dessa transaktioner när dessa avser de varor som anges i bilaga V och när de utförs i dessa andra lager än tullager.

▼B

Artikel 161

Medlemsstaterna får tillämpa undantag från skatteplikt för följande leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster med anknytning till sådana leveranser:

a) Leverans av sådana varor som avses i artikel 30 första stycket, med bibehållande av förfarandena för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller för extern transitering.

b) Leverans av sådana varor som avses i artikel 30 andra stycket, med bibehållande av det förfarande för intern gemenskapstransitering som avses i artikel 276.

Artikel 162

Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som fastställs i detta avsnitt, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det på gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda att hänföras till något av de förfaranden eller någon av de situationer som avses i artiklarna 156, 157.1 b och 158 tillämpas samma bestämmelser som på leveranser av varor som utförs inom deras territorium under motsvarande villkor.

Artikel 163

När varor upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i detta avsnitt och det medför att import enligt artikel 61 föreligger, skall importmedlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att undvika dubbelbeskattning.

Avsnitt 2

Transaktioner som är undantagna från skatteplikt med avseende på export och inom ramen för handeln mellan medlemsstaterna

Artikel 164

1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén får medlemsstaterna tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner som utförs av en beskattningsbar person eller med en beskattningsbar person som mottagare, dock högst intill ett belopp som är lika med beloppet för hans export under de närmast föregående tolv månaderna:

a) Gemenskapsinterna förvärv av varor som görs av en beskattningsbar person samt import och leverans av varor till en beskattningsbar person som har för avsikt att, i oförändrat skick eller efter bearbetning, exportera dem utanför gemenskapen.

b) Tillhandahållande av tjänster med anknytning till den beskattningsbara personens exportrörelse.

2. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten till undantag från skatteplikt enligt punkt 1 skall de, efter samråd med mervärdesskattekommittén, även låta detta undantag omfatta sådana transaktioner med anknytning till de leveranser som görs av den beskattningsbara personen på de villkor som anges i artikel 138, dock högst intill ett belopp som är lika med beloppet för de leveranser som den beskattningsbara personen utfört på samma villkor under de närmast föregående tolv månaderna.

▼B

Artikel 165

Medlemsstaterna får fastställa ett gemensamt högsta belopp för de undantag de beviljar ►C1 med stöd av artikel 164. ◄

Avsnitt 3

Gemensamma regler för avsnitten 1 och 2

Artikel 166

Kommissionen skall vid behov och så snart som möjligt lämna förslag till rådet om gemensamma regler för tillämpning av mervärdesskatt på de transaktioner som avses i avsnitten 1 och 2.

AVDELNING X

AVDRAG

KAPITEL 1

Avdragsrättens inträde och räckvidd

Artikel 167

Avdragsrätten skall inträda vid den tidpunkt då den avdragsgilla skatten blir utkrävbar.

Artikel 168

I den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att, i den medlemsstat där han utför dessa transaktioner, från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person.

b) Mervärdesskatt som skall betalas för transaktioner som enligt artikel 18 a och artikel 27 likställs med leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster.

c) Mervärdesskatt som i enlighet med artikel 2.1 b i skall betalas för gemenskapsinterna förvärv av varor.

d) Mervärdesskatt som skall betalas för de transaktioner som avses i artiklarna 21 och 22 och som likställs med gemenskapsinterna förvärv.

e) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för varor som importerats till medlemsstaten.

Artikel 169

Förutom det avdrag som avses i artikel 168 skall den beskattningsbara personen ha rätt till avdrag för eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i den artikeln i den mån varorna eller tjänsterna används för följande transaktioner:

a) Transaktioner som avser de i artikel 10.1 andra stycket angivna verksamheterna, som utförs utanför den medlemsstat där skatten

▼B

skall betalas eller har betalats och som skulle ha medfört rätt till avdrag för mervärdesskatt om de hade genomförts i medlemsstaten.

b) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 138, 142 och 144, artiklarna 146–149, artiklarna 151, 152, 153 och 156, artikel 157.1 b, artiklarna 158-161 och artikel 164.

c) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a–f, om köparen är etablerad utanför gemenskapen eller om transaktionerna är direkt kopplade till varor som skall exporteras ut ur gemenskapen.

Artikel 170

De beskattningsbara personer som i enlighet med artikel 1 i rådets direktiv 79/1072/EEG ([1]), artikel 1 i rådets direktiv 86/560/EEG ([2]) och artikel 171 i detta direktiv inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor eller tjänster eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt har rätt till återbetalning av den erlagda mervärdesskatten i den mån varorna och tjänsterna används för

a) de transaktioner som avses i artikel 169,

b) transaktioner för vilka mervärdesskatten endast skall betalas av förvärvaren i enlighet med artiklarna 194–197 och 199.

Artikel 171

1. Återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar av varor som är belagda med mervärdesskatt, men som är etablerade i en annan medlemsstat, skall ske i enlighet med genomföranderegleрna i rådets direktiv 79/1072/EEG.

De beskattningsbara personer som avses i artikel 1 i direktiv 79/1072/EEG skall även vid tillämpningen av det direktivet anses vara beskattningsbara personer som inte är etablerade i den medlemsstat där de köper varor och tjänster som belastats med mervärdesskatt eller importerar varor som belastats med mervärdesskatt när de i den medlemsstaten endast har utfört leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är betalningsskyldig, i enlighet med artiklarna 194-197 och artikel 199 .

2. Återbetalning till beskattningsbara personer som inte är etablerade inom gemenskapens territorium skall ske i enlighet med genomföranderegleрna i direktiv 86/560/EEG.

De beskattningsbara personer som avses i artikel 1 i direktiv 86/560/EEG skall även vid tillämpningen av det direktivet anses vara beskattningsbara personer som inte är etablerade i gemenskapen när de i en medlemsstat köper varor och tjänster som är belagda med mervärdesskatt eller importerar varor som är belagda med mervärdesskatt och de i den medlemsstaten endast har utfört leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mottagaren är betalningsskyldig, i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199.

([1]) Rådets åttonde direktiv 79/1072/EEG av den 6 december 1979 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Regler för återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium (EGT L 331, 27.12.1979, s. 11). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

([2]) Rådets trettonde direktiv 86/560/EEG av den 17 november 1986 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter –Regler om återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium (EGT L 326, 21.11.1986, s. 40).

▼B

3. Direktiven 79/1072/EEG och 86/560/EEG skall inte tillämpas på leveranser av varor vilka är eller kan bli undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 138, när varorna försänds eller transporteras av förvärvaren eller för hans räkning.

Artikel 172

1. Varje person som anses som en beskattningsbar person på grund av att han tillfälligtvis utför en leverans av ett nytt transportmedel på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 a skall ha rätt att i den medlemsstat i vilken leveransen äger rum dra av den mervärdesskatt som ingår i inköpspriset eller som har betalats för importen eller det gemenskapsinterna förvärvet av transportmedlet, dock högst det skattebelopp han skulle vara skyldig att betala om leveransen inte skulle vara undantagen från skatteplikt.

Avdragsrätten skall inträda och får inte utövas förrän vid tidpunkten för leveransen av det nya transportmedlet.

2. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för tillämpningen av punkt 1.

KAPITEL 2

Proportionellt avdrag

Artikel 173

1. När varor och tjänster används av en beskattningsbar person såväl för transaktioner som avses i artiklarna 168, 169 och 170, vilka medför rätt till avdrag för mervärdesskatt, som för transaktioner som inte medför rätt till avdrag, skall bara den andel av mervärdesskatten vara avdragsgill som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna.

Den avdragsgilla andelen skall bestämmas i enlighet med artiklarna 174 och 175 för alla transaktioner som utförs av den beskattningsbara personen.

2. Medlemsstaterna får vidta följande åtgärder:

a) tillåta den beskattningsbara personen att bestämma en andel för varje gren av sin verksamhet, om han för separata räkenskaper för varje verksamhetsgren,

b) ålägga den beskattningsbara personen att bestämma en andel för varje verksamhetsgren och att föra separata räkenskaper för varje verksamhetsgren,

c) tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna och tjänsterna,

d) tillåta eller ålägga den beskattningsbara personen att göra avdraget, i enlighet med bestämmelsen i punkt 1 första stycket, med avseende på alla varor och tjänster som används för alla transaktioner som avses där,

e) föreskriva att mervärdesskatt som inte medför avdragsrätt hos den beskattningsbara personen och som är ringa inte skall beaktas vid beräkningen.

Artikel 174

1. Den avdragsgilla andelen skall vara resultatet av ett bråk bestående av följande belopp:

▼B

a) I täljaren, det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som medför rätt till avdrag enligt artiklarna 168 och 169.

b) I nämnaren, det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som ingår i täljaren och till transaktioner som inte medför rätt till avdrag.

Medlemsstaterna får i nämnaren inräkna beloppet av andra subventioner än sådana som är direkt knutna till priset på leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster som avses i artikel 73.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall vid beräkningen av den avdragsgilla andelen bortses från följande belopp:

a) den omsättning som kan hänföras till leverans av investeringsvaror som används av den beskattningsbara personen i hans rörelse,

b) den omsättning som kan hänföras till transaktioner som har karaktären av bitransaktioner till fastighets- och finansiella transaktioner,

c) den omsättning som kan hänföras till de transaktioner som avses i artikel 135.1 b-g i de fall de har karaktären av bitransaktioner.

3. När medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i artikel 191 att inte kräva justering med avseende på investeringsvaror, får de låta köpeskillingen vid avyttring av dessa varor ingå i den avdragsgilla andelen.

Artikel 175

1. Den avdragsgilla andelen skall bestämmas varje år och omräknas till ett procenttal, avrundat uppåt till nästa heltal.

2. Den andel som skall gälla preliminärt för ett år skall vara den som beräknas på grundval av föregående års transaktioner. I avsaknad av sådana transaktioner att jämföra med, eller om transaktionerna uppgick till obetydliga belopp, skall den beskattningsbara personen under skattemyndighetens överinseende uppskatta den avdragsgilla andelen med utgångspunkt i sina prognoser.

Medlemsstaterna får dock behålla de regler som gällde hos dem den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, de regler som gällde hos dem på dagen för deras anslutning.

3. Avdrag som görs på grundval av en sådan preliminär andel skall justeras när den slutliga andelen för året bestämts under det påföljande året.

KAPITEL 3

Begränsning av avdragsrätten

Artikel 176

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag besluta vilka utgifter som inte skall medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Mervärdesskatt skall inte under några omständigheter vara avdragsgill för utgifter som inte strikt är av yrkesmässig karaktär, såsom utgifter för lyx, nöjen eller representation.

Till dess att de bestämmelser som avses i första stycket träder i kraft får medlemsstaterna behålla alla de avvikelser som föreskrivs i deras nationella lagstiftning den 1 januari 1979 eller, för de medlemsstater som anslutit sig till gemenskapen efter den dagen, dagen för deras anslutning.

▼B

Artikel 177

Efter samråd med mervärdesskattekommittén får varje medlemsstat av konjunkturskäl helt eller delvis undanta alla eller vissa investeringsvaror eller andra varor från avdragssystemet.

För att bibehålla identiska konkurrensvillkor får medlemsstaterna, i stället för att vägra avdrag, beskatta varor som är tillverkade av den beskattningsbara personen själv eller som han har inköpt inom gemenskapen eller importerat, på ett sådant sätt att skatten inte överstiger den mervärdesskatt som skulle ha tagits ut på förvärv av liknande varor.

KAPITEL 4

Regler om utövande av avdragsrätten

Artikel 178

För att få utöva sin rätt till avdrag skall en beskattningsbar person uppfylla följande villkor:

a) För avdrag enligt artikel 168 a, avseende leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, skall han inneha en faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236 och artiklarna 238, 239 och 240.

b) För avdrag enligt artikel 168 b, avseende transaktioner som likställs med leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat.

c) För avdrag enligt artikel 168 c, avseende gemenskapsinterna förvärv av varor, skall han i den mervärdesskattedeklaration som föreskrivs i artikel 250 ange alla uppgifter som behövs för att beräkna den mervärdesskatt som skall betalas på hans förvärv samt inneha en faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236.

d) För avdrag enligt artikel 168 d, avseende transaktioner som likställs med gemenskapsinterna förvärv av varor, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat.

e) För avdrag enligt artikel 168 e**,** avseende import av varor, skall han inneha ett importdokument som uppger honom som mottagare eller importör och anger, eller medger beräkning av, den mervärdesskatt som skall betalas.

f) När han skall betala mervärdesskatt såsom förvärvare, vid tillämpning av artiklarna 194-197 och artikel 199, skall han iaktta de regler som har fastställts av varje medlemsstat.

Artikel 179

Den beskattningsbara personen skall göra avdraget genom att från det totala mervärdesskattebelopp som skall betalas för en given beskattningsperiod subtrahera det totala skattebelopp för vilket avdragsrätt har inträtt under samma period och utövas i enlighet med bestämmelserna i artikel 178.

Medlemsstaterna får dock, vad beträffar beskattningsbara personer som utför sådana tillfälliga transaktioner som avses i artikel 12, kräva att avdragsrätten endast utövas vid tidpunkten för leveransen.

Artikel 180

Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person att göra avdrag som inte gjorts i enlighet med artiklarna 178 och 179.

▼B

Artikel 181

Medlemsstaterna får tillåta en beskattningsbar person som inte innehar någon faktura som utfärdats i enlighet med artiklarna 220–236 att göra det avdrag som avses i artikel 168 c avseende gemenskapsinterna förvärv av varor.

Artikel 182

Medlemsstaterna skall bestämma villkoren och reglerna för tillämpning av artiklarna 180 och 181.

Artikel 183

Om avdragen för en viss beskattningsperiod överstiger den mervärdesskatt som skall betalas får medlemsstaterna föra över det överskjutande beloppet till nästa period eller göra en återbetalning enligt de villkor som de skall fastställa.

Om det överskjutande beloppet är ringa, får medlemsstaterna dock vägra att föra över det till nästa period eller att återbetala det.

KAPITEL 5

Justering av avdrag

Artikel 184

Det ursprungliga avdraget skall justeras när det är högre eller lägre än det avdrag som den beskattningsbara personen hade rätt att göra.

Artikel 185

1. Justering skall särskilt göras när det efter det att mervärdesskattedeklarationen har lämnats inträffar någon förändring i de faktorer som beaktats vid bestämningen av avdragsbeloppet, däribland att köp hävs eller prisnedsättningar erhålls.

2. Med avvikelse från punkt 1 skall någon justering inte ske i fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda eller då det har visats eller bekräftats att varor förstörts, gått förlorade eller stulits, och inte heller vid sådana uttag i syfte att skänka bort gåvor av ringa värde eller ge bort varuprov som avses i artikel 16.

I de fall då transaktioner förblir helt eller delvis obetalda och vid stöld får medlemsstaterna dock kräva justering.

Artikel 186

Medlemsstaterna skall fastställa närmare bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 184 och 185.

Artikel 187

1. När det gäller investeringsvaror skall justeringen fördelas över fem år, inklusive det år då varorna förvärvades eller tillverkades.

Medlemsstaterna får dock grunda justeringen på en period av fem hela år med början från den tidpunkt då varorna först användes.

▼B

När det gäller investeringsvaror som utgör fast egendom får den period som läggs till grund för beräkningen av justeringen förlängas till högst 20 år.

2. Den årliga justeringen skall endast ske med avseende på en femtedel eller, om justeringsperioden har förlängts, motsvarande andel av den mervärdesskatt som har belastat investeringsvarorna.

Justeringen enligt första stycket skall göras på grundval av ändringarna i avdragsrätt under de följande åren jämfört med den avdragsrätt som gällde det år då varorna förvärvades, tillverkades eller, i förekommande fall, användes för första gången.

Artikel 188

1. Vid leverans under justeringsperioden skall investeringsvaror betraktas som om de fortfarande användes i den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet fram till och med utgången av justeringsperioden.

Den ekonomiska verksamheten skall antas vara helt skattepliktig om leveransen av de investeringsvarorna är skattepliktig.

Den ekonomiska verksamheten skall antas vara helt undantagen om leveransen av investeringsvarorna är undantagen.

2. Justeringen enligt punkt 1 görs en enda gång för hela den tid av justeringsperioden som återstår. Om leveransen av investeringsvarorna är undantagen får medlemsstaterna emellertid avstå från kravet på justering i den mån förvärvaren är en beskattningsbar person som använder investeringsvarorna i fråga uteslutande för transaktioner som medför rätt till avdrag.

Artikel 189

För tillämpningen av artiklarna 187 och 188 får medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Definiera begreppet investeringsvaror.

b) Närmare ange det belopp av skatten som skall beaktas vid justeringen.

c) Vidta lämpliga åtgärder för att se till att justeringen inte medför några omotiverade fördelar.

d) Tillåta administrativa förenklingar.

Artikel 190

Vid tillämpningen av artiklarna 187, 188, 189 och 191 får medlemsstaterna som investeringsvaror betrakta tjänster med egenskaper liknande dem som normalt tillskrivs investeringsvaror.

Artikel 191

Om tillämpningen av artiklarna 187 och 188 i någon medlemsstat ger en försumbar effekt, får den medlemsstaten efter samråd med mervärdesskattekommittén avstå från att tillämpa artiklarna med hänsyn till den samlade effekten av mervärdesskatten i medlemsstaten i fråga och till behovet av administrativa förenklingar, förutsatt att detta inte leder till snedvridning av konkurrensen.

▼B

Artikel 192

Om den beskattningsbara personen övergår från att beskattas på normalt sätt till att beskattas enligt en särskild ordning eller omvänt, får medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att den beskattningsbara personen inte skall otillbörligen gynnas eller otillbörligen missgynnas.

AVDELNING XI

SKYLDIGHETER FÖR BESKATTNINGSBARA PERSONER OCH FÖR VISSA ICKE BESKATTNINGSBARA PERSONER

KAPITEL 1

Skyldigheter avseende betalning

Avsnitt 1

Personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt till staten

Artikel 193

Mervärdesskatt skall betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster, utom i de fall då skatten skall betalas av en annan person i enlighet med artiklarna 194–199 och artikel 202.

Artikel 194

1. När den beskattningsbara leveransen av varor eller det beskattningsbara tillhandahållandet av tjänster utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där skatten skall betalas, får medlemsstaterna föreskriva att mottagaren av leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster skall vara betalningsskyldig.

2. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för tillämpningen av punkt 1.

Artikel 195

Mervärdesskatten skall betalas av de personer som är registrerade till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas och till vilka varor levereras enligt villkoren i artiklarna 38 och 39, om leveransen genomförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad inom landets territorium.

Artikel 196

Mervärdesskatt skall betalas av beskattningsbara personer som köper sådana tjänster som avses i artikel 56 eller personer vilka köper sådana tjänster som avses i artiklarna 44, 47, 50, 53, 54 och 55 och vilka är registrerade till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas, om tjänsterna tillhandahålls av en beskattningsbar person som inte är etablerad i medlemsstaten.

Artikel 197

1. Mervärdesskatt skall betalas av mottagaren av en leverans av varor när följande villkor är uppfyllda:

▼B

a) Den beskattningsbara transaktionen utgörs av en leverans av varor som görs på de villkor som anges i artikel 141.

b) Mottagaren av denna leverans av varor är en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person, som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat där leveransen görs.

c) Den faktura som har utfärdats av den beskattningsbara person som inte är etablerad i mottagarens medlemsstat har upprättats i enlighet med artiklarna 220–236.

2. Om en skatterepresentant utsetts till betalningsskyldig, i enlighet med artikel 204, får medlemsstaterna fastställa en avvikelse från punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 198

1. Vid beskattning enligt artikel 352 av särskilda transaktioner avseende investeringsguld mellan en beskattningsbar person som är verksam på en reglerad guldmarknad och en annan beskattningsbar person som inte är verksam på denna marknad skall medlemsstaterna utse förvärvaren till betalningsskyldig för mervärdesskatten.

När en förvärvare som inte är verksam på en reglerad guldmarknad är en beskattningsbar person som skall registrera sig till mervärdesskatt i den medlemsstat där skatten skall betalas endast för de transaktioner som avses i artikel 352, skall säljaren fullgöra de skattemässiga skyldigheterna på förvärvarens vägnar i enlighet med bestämmelserna i denna medlemsstat.

2. När en leverans av guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter med en renhet av minst 325/1 000 eller en leverans av investeringsguld enligt definitionen i artikel 344.1 görs av en beskattningsbar person som utnyttjat någon av valmöjligheterna i artiklarna 348, 349 och 350, får medlemsstaterna utse förvärvaren till betalningsskyldig.

3. Medlemsstaterna skall fastställa förfaranden och villkor för tillämpning av punkterna 1 och 2.

Artikel 199

1. Medlemsstaterna får för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person åt vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs.

a) Tillhandahållande av byggtjänster, inbegripet reparations-, rengörings-, underhålls-, ombyggnads- och rivningstjänster avseende fast egendom, samt överlämnande av byggnadsarbeten som betraktas som leverans av varor enligt artikel 14.3.

b) Tillhandahållande av personal för verksamhet enligt a.

c) Leverans av fast egendom enligt artikel 135.1 j och k, om leverantören har valt beskattning av leveransen enligt artikel 137.

d) Leverans av använt material, använt material som inte kan återanvändas i befintligt tillstånd, skrot, industriavfall och annat avfall, avfall för återvinning och delvis bearbetat avfall samt leverans av vissa varor och tillhandahållande av vissa tjänster, enligt förteckningen i bilaga VI.

e) Leverans av varor som av en beskattningsbar person ställts som säkerhet till en annan beskattningsbar person, när denna säkerhet tas i anspråk.

f) Leverans av varor efter det att egendomsförbehåll överlåtits till en rättsinnehavare som utövar denna rätt.

▼B

g) Leverans av fast egendom som av gäldenären sålts inom ramen för ett tvångsauktionsförfarande.

2. Vid tillämpningen av den möjlighet som anges i punkt 1 får medlemsstaterna fastställa de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster och de kategorier av leverantörer, tillhandahållare eller förvärvare på vilka dessa åtgärder får tillämpas.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Föreskriva att en beskattningsbar person som även bedriver verksamhet eller utför transaktioner som inte anses vara beskattningsbar leverans av varor eller beskattningsbart tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 2 skall betraktas som beskattningsbar person med avseende på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som denne erhållit i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

b) Föreskriva att ett icke beskattningsbart offentligrättsligt organ med avseende på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster enligt e, f och g i punkt 1 skall betraktas som en beskattningsbar person.

4. Medlemsstaterna skall informera mervärdesskattekommittén om nationella lagstiftningsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 1 såvida det inte rör sig om åtgärder som godkänts av rådet före den 13 augusti 2006 i enlighet med artikel 27.1–27.4 i direktiv 77/388/EEG och som fortsätter att gälla punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 200

Mervärdesskatt skall betalas av varje person som gör ett beskattningsbart gemenskapsinternt förvärv av varor.

Artikel 201

Mervärdesskatt skall vid import betalas av den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Artikel 202

Mervärdesskatt skall betalas av den person som är ansvarig för att varorna upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som avses i artiklarna 156, 157, 158, 160 och 161.

Artikel 203

Mervärdesskatt skall betalas av varje person som anger mervärdesskatten på en faktura.

Artikel 204

1. Om, vid tillämpning av artiklarna 193–197 och artiklarna 199–200, den som är betalningsskyldig är en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatten skall betalas, får medlemsstaterna tillåta honom att utse en skatterepresentant till betalningsskyldig.

När den beskattningsbara transaktionen utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat i vilken skattenskall

▼B

betalas och det med det land i vilket den beskattningsbara personen har sitt säte eller är etablerad inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad den som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG ([1]) och i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 ([2]), får medlemsstaterna dessutom införa bestämmelser om att en skatterepresentant som utsetts av den icke-etablerade beskattningsbara personen skall vara betalningsskyldig.

Medlemsstaterna får emellertid inte tillämpa den valmöjlighet som avses i andra stycket på en enligt definitionen i artikel 358.1 i gemenskapen icke-etablerad beskattningsbar person som har valt att omfattas av den särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

2. Den valmöjlighet som avses i punkt 1 första stycket skall omfattas av de villkor och närmare regler som varje medlemsstat fastställer.

Artikel 205

I de fall som avses i artiklarna 193–200 och artiklarna 202, 203 och 204 får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än den som är betalningsskyldig skall vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatten.

Avsnitt 2

Bestämmelser om betalning

Artikel 206

Varje beskattningsbar person som är betalningsskyldig för mervärdesskatt skall betala nettobeloppet av denna skatt när den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 lämnas. Medlemsstaterna får dock fastställa en annan förfallodag för betalning av detta belopp eller begära preliminär betalning.

Artikel 207

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artiklarna 194–197 och artiklarna 199 och 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras respektive territorium skall fullgöra de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Medlemsstaterna skall därutöver vidta nödvändiga åtgärder för att de personer som i enlighet med artikel 205 anses som solidariskt ansvariga för betalning av skatten skall fullgöra dessa betalningsskyldigheter.

Artikel 208

Om medlemsstaterna utser en förvärvare av investeringsguld till betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 198.1 eller om de utnyttjar möjligheten enligt artikel 198.2 att till betalningsskyldig för mervärdesskatten utse en förvärvare av guld i råvaruform eller i form

([1]) Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt (EGT L 73, 19.3.1976, s. 18). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 (EUT L 264, 15.10.2003, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 885/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 1).

▼B

av halvfärdiga produkter eller av investeringsguld enligt artikel 344.1, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna person fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Artikel 209

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att icke beskattningsbara juridiska personer som är betalningsskyldiga för skatt som skall betalas för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta avsnitt.

Artikel 210

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för betalning av mervärdesskatt vid sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii samt vid sådana gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 2.1 b iii.

Artikel 211

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för betalning av mervärdesskatt vid import av varor.

Medlemsstaterna får bl.a. föreskriva att mervärdesskatt som skall betalas på import av varor vilken företas av beskattningsbara personer, av betalningsskyldiga eller av vissa kategorier av dessa båda inte behöver betalas vid tidpunkten för importen, under förutsättning att skatten anges som sådan i den mervärdesskattedeklaration som skall lämnas enligt artikel 250.

Artikel 212

Medlemsstaterna får, om beloppet är ringa, befria beskattningsbara personer från betalning av den mervärdesskatt som skall betalas.

KAPITEL 2

Registrering

Artikel 213

1. Varje beskattningsbar person skall uppge när hans ekonomiska verksamhet som beskattningsbar person inleds, förändras eller upphör.

Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att denna anmälan lämnas på elektronisk väg, i enlighet med de villkor som de själva fastställer.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 första stycket skall varje beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person som gör gemenskapsinterna förvärv av varor vilka inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 uppge att han gör sådana förvärv, om villkoren i den artikeln för att sådana transaktioner inte skall vara föremål för mervärdesskatt inte längre är uppfyllda.

Artikel 214

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att med hjälp av ett individuellt registreringsnummer identifiera följande personer:

▼B

a) Varje beskattningsbar person, med undantag av dem som avses i artikel 9.2, som inom medlemsstaternas respektive territorium utför sådana andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som medför rätt till avdrag, än leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka mervärdesskatt skall betalas uteslutande av köparen eller mottagaren i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 199.

b) Varje beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person som gör gemenskapsinterna förvärv av varor vilka är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b, eller som har utnyttjat möjligheten i artikel 3.3 att välja att låta sina gemenskapsinterna förvärv bli föremål för mervärdesskatt.

c) Varje beskattningsbar person som inom medlemsstaternas respektive territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor avsedda för transaktioner som han genomför utanför deras territorium och som har samband med sådana verksamheter som avses i artikel 9.1 andra stycket.

2. Medlemsstaterna får dock underlåta att registrera vissa beskattningsbara personer som tillfälligtvis utför sådana transaktioner som avses i artikel 12.

Artikel 215

Varje individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt skall ha ett prefix i enlighet med ISO-kod 3166 alfa 2 genom vilket den medlemsstat som tilldelat numret kan identifieras.

Grekland skall dock ha rätt att använda prefixet ”EL”.

Artikel 216

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att deras registreringssystem skall göra det möjligt att särskilja de beskattningsbara personer som avses i artikel 214 och för att övergångsordningen i artikel 402 för beskattning av gemenskapsinterna transaktioner skall tillämpas korrekt.

KAPITEL 3

Fakturering

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 217

I detta kapitel avses med *överföring eller ställande till förfogande på elektronisk väg* att data överförs eller ställs till mottagarens förfogande med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring, med användning av kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

▼B

Avsnitt 2

Begreppet faktura

Artikel 218

Vid tillämpningen av detta direktiv skall medlemsstaterna godta som fakturor alla dokument eller meddelanden i pappersform eller i elektronisk form som uppfyller villkoren i detta kapitel.

Artikel 219

Varje handling eller meddelande med ändring av den ursprungliga fakturan och med en särskild och otvetydig hänvisning till den ursprungliga fakturan skall likställas med en faktura.

Avsnitt 3

Utfärdande av fakturor

Artikel 220

Varje beskattningsbar person skall se till att en faktura i följande fall utfärdas av honom själv, av förvärvaren eller, i hans namn och för hans räkning, av en tredje person:

1. För leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som han gjort till en annan beskattningsbar person eller till en icke beskattningsbar juridisk person.

2. För sådana leveranser av varor som avses i artikel 33.

3. För sådana leveranser av varor som utförs i enlighet med villkoren i artikel 138.

4. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom före sådana leveranser av varor ►C1 som avses i leden 1, 2 och 3. ◄

5. För förskottsbetalningar som har gjorts till honom av en annan beskattningsbar person eller av en icke beskattningsbar juridisk person innan tillhandahållandet av tjänsten har slutförts.

Artikel 221

1. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer en skyldighet att utfärda en faktura för andra leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster än som avses i artikel 220 vilka dessa personer utför på medlemsstaternas territorium.

Medlemsstaterna får införa färre skyldigheter beträffande de fakturor som avses i första stycket än de skyldigheter som anges i artiklarna 226, 230, 233, 244 och 246.

2. Medlemsstaterna får befria beskattningsbara personer från skyldigheten i artikel 220 att utfärda en faktura för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som dessa utför på medlemsstaternas territorium, om leveranserna eller tillhandahållandena är undantagna från skatteplikt med eller utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet i enlighet med artiklarna 110 och 111, artikel 125.1, artikel 127, artikel 128.1, artiklarna 132, 135, 136, 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390.

▼B

Artikel 222

Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som utför leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster på deras territorium en tidsfrist för utfärdande av fakturor.

Artikel 223

På villkor som skall fastställas av de medlemsstater på vars territorium leveranserna av varor eller tillhandahållandena av tjänster utförs får en samlingsfaktura utfärdas för flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster.

Artikel 224

1. Fakturor skall få utfärdas av förvärvaren för leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som en beskattningsbar person har utfört åt honom, under förutsättning att det finns ett i förväg träffat avtal mellan parterna och på villkor att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den beskattningsbara person som utför leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.

2. De medlemsstater på vars territorium leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna utförs skall bestämma villkor och närmare regler för ett sådant i förväg träffat avtal och för godkännandeförfarandet mellan den beskattningsbara personen och förvärvaren.

3. Medlemsstaterna får införa ytterligare krav för beskattningsbara personer som på deras territorium utför sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster för vilka förvärvaren utfärdar fakturan. De får bland annat kräva att sådana fakturor skall utfärdas i den beskattningsbara personens namn och för hans räkning.

De krav som avses i första stycket skall under alla förhållanden vara desamma oavsett var förvärvaren är etablerad.

Artikel 225

Medlemsstaterna får uppställa specifika krav för beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster på deras territorium, om den tredje person eller förvärvare som utfärdar fakturan är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG och i förordning (EG) nr 1798/2003.

Avsnitt 4

Uppgifter i fakturan

Artikel 226

Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna i detta direktiv skall endast följande uppgifter vara obligatoriska för mervärdesskatteändamål på fakturor som utfärdas i enlighet med artiklarna 220 och 221:

1. Datum för utfärdandet av fakturan.

2. Ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som unikt identifierar fakturan.

3. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket den beskattningsbara personen har utfört leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.

▼B

4. Det registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i artikel 214 under vilket förvärvaren har erhållit en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster för vilken eller vilket han är betalningsskyldig för mervärdesskatt eller en sådan leverans av varor som avses i artikel 138.

5. Den beskattningsbara personens och förvärvarens fullständiga namn och adress.

6. De levererade varornas mängd och art eller de tillhandahållna tjänsternas omfattning och art.

7. Det datum då leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster utförs eller slutförs eller det datum då den förskottsbetalning som avses i artikel 220.4 och 220.5 erläggs, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datumet för fakturans utfärdande.

8. Beskattningsunderlaget för varje skattesats eller undantag från skatteplikt, priset per enhet, exklusive mervärdesskatt, samt eventuell prisnedsättning eller rabatt om dessa inte är inkluderade i priset per enhet.

9. Tillämpad mervärdesskattesats.

10. Den mervärdesskatt som skall betalas, såvida inte en särskild ordning tillämpas för vilken detta direktiv utesluter en sådan uppgift.

11. Vid undantag från skatteplikt eller när förvärvaren är betalningsskyldig, hänvisning till den tillämpliga bestämmelsen i detta direktiv, till motsvarande nationella bestämmelse eller till en annan uppgift om att leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster är undantagna från skatteplikt eller föremål för förfarandet för omvänd betalningsskyldighet.

12. Vid leverans av ett nytt transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 a, de uppgifter som avses i artikel 2.2 b.

13. Vid tillämpning av den särskilda ordningen för resebyråer, hänvisning till artikel 306, eller motsvarande nationella bestämmelser eller varje annan uppgift om att denna ordning tillämpats.

14. Vid tillämpning av någon av de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, hänvisning till artikel 313, 326, eller artikel 333 eller motsvarande nationella bestämmelser eller varje annan uppgift om att en av dessa ordningar tillämpats.

15. Om den som är betalningsskyldig är en skatterepresentant i den mening som avses i artikel 204, skatterepresentantens registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 214 och dennes fullständiga namn och adress.

Artikel 227

Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium och som där utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster anger förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 214 i andra fall än de som anges i artikel 226.4.

Artikel 228

De medlemsstater inom vars territorium leveransen av varorna eller

▼B

tillhandahållandet av tjänsterna utförs får när det gäller sådana handlingar eller meddelanden som avses i artikel 219 vilka likställs med en faktura medge befrielse från kravet på att de skall innehålla vissa obligatoriska uppgifter.

Artikel 229

Medlemsstaterna får inte föreskriva att fakturorna skall undertecknas.

Artikel 230

Beloppen i fakturorna får uttryckas i vilken valuta som helst, under förutsättning att det mervärdesskattebelopp som skall betalas anges i den nationella valutan i den medlemsstat där leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna äger rum, med användning av den omräkningsmekanism som anges i artikel 91.

Artikel 231

Medlemsstaterna får för kontrolländamål kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium och av fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium.

Avsnitt 5

Överföring av fakturor på elektronisk väg

Artikel 232

Fakturor som utfärdas i enlighet med avsnitt 2 får skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg.

Artikel 233

1. Fakturor som överförs eller ställs till förfogande på elektronisk väg skall godkännas av medlemsstaterna förutsatt att ursprungets äkthet och innehållets integritet säkerställs med någon av följande metoder:

a) Genom en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer ([1]),

b) Genom ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte ([2]) om det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer uppgifternas äkthet och innehåll,

Fakturor får emellertid överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg enligt andra metoder, under förutsättning att den eller de berörda medlemsstaterna godkänner detta.

([1]) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.
([2]) EGT L 338, 28.12 .1994, s. 98.

▼B

2. ►C1 I enlighet med punkt 1 första stycket led a får ◄ medlemsstaterna dock begära att den avancerade elektroniska signaturen baseras på ett kvalificerat certifikat och skapas av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i direktiv 1999/93/EG.

3. ►C1 I enlighet med punkt 1 första stycket led b får ◄ medlemsstaterna dessutom, på villkor som de själva fastställer, kräva att ett ytterligare sammanfattande dokument överlämnas i pappersform.

Artikel 234

Medlemsstaterna får inte införa några andra krav eller formaliteter för beskattningsbara personer som utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster på deras territorium när det gäller att överföra eller ställa till förfogande fakturor på elektronisk väg.

Artikel 235

Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för utfärdande av fakturor på elektronisk väg avseende leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som utförs på deras territorium, från ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG och i förordning (EG) nr 1798/2003.

Artikel 236

I de fall då flera fakturor översänds samlat till samma mottagare eller ställs till hans förfogande på elektronisk väg, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, i den mån all information är åtkomlig för varje faktura.

Artikel 237

Kommissionen skall senast den 31 december 2008 lägga fram en rapport om elektronisk fakturering, vid behov tillsammans med ett förslag om ändring av villkoren för sådan fakturering med hänsyn till framtida teknisk utveckling på området.

Avsnitt 6

Förenklingsåtgärder

Artikel 238

1. Efter samråd med mervärdesskattekommittén och på de villkor som de fastställer får medlemsstaterna när det gäller fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som har utförts inom deras territorium besluta att vissa av de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 226 och 230, med förbehåll för de alternativ som medlemsstaterna utnyttjar enligt artiklarna 227, 228 och 231, inte behöver anges på fakturorna i följande fall:

a) När fakturan är på mindre belopp.

b) När handelsbruket eller administrativ praxis inom den berörda verksamhetsgrenen eller de tekniska förutsättningarna för utfärdande av dessa fakturor gör det svårt att iaktta alla de krav som anges i artiklarna 226 och 230.

2. Fakturorna måste under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

▼B

a) Datum för utfärdandet av fakturan.

b) Uppgifter för identifiering av den beskattningsbara personen.

c) Uppgifter för identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits.

d) Beloppet på den mervärdesskatt som skall betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna denna.

3. Förenklingsåtgärden i punkt 1 får inte tillämpas på de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141.

Artikel 239

Om medlemsstaterna utnyttjar möjligheten i artikel 272.1 b att inte tilldela beskattningsbara personer, som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141, något registreringsnummer för mervärdesskatt, skall leverantören och förvärvaren i stället identifieras på fakturan genom ett annat nummer kallat skatteregistreringsnummer, som de berörda medlemsstaterna fastställer.

Artikel 240

De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 272.1 b får, om ett registreringsnummer för mervärdesskatt har tilldelats den beskattningsbara personen, vidare kräva att följande uppgifter skall finnas med på fakturan:

1. Leverantörens registreringsnummer för mervärdesskatt och skatteregistreringsnummer, när det gäller sådana tillhandahållanden av tjänster som avses i artiklarna 44, 47, 50, 53, 54 och 55 och sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 138 och 141

2. Endast leverantörens skatteregistreringsnummer eller endast registreringsnumret för mervärdesskatt, när det gäller andra leveranser av varor eller andra tillhandahållanden av tjänster.

KAPITEL 4

Räkenskaper

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 241

I detta kapitel avses med *lagring av en faktura på elektronisk väg* att data lagras med användning av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring, med användning av kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Avsnitt 2

Allmänna skyldigheter

Artikel 242

Varje beskattningsbar person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

▼B

Artikel 243

1. Varje beskattningsbar person skall föra ett register över varor som han har försänt eller transporterat, eller som för hans räkning har försänts eller transporterats, till en bestämmelseort utanför avgångsmedlemsstatens territorium men inom gemenskapen och som är avsedda för sådana transaktioner i form av arbeten på varorna eller tillfälligt bruk av dem som avses i artikel 17.2 f–h.

2. Varje beskattningsbar person skall föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att göra det möjligt att identifiera varor som försänts till honom från en annan medlemsstat av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt i den andra medlemsstaten, eller på denna persons vägnar, i samband med tillhandahållande av sådana tjänster i form av värdering av eller arbeten på dessa varor som avses i artikel 52 c.

Avsnitt 3

Särskilda skyldigheter avseende lagring av fakturor

Artikel 244

Varje beskattningsbar person skall se till att kopior lagras av de fakturor som har utfärdats av honom själv, av hans förvärvare eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

Artikel 245

1. Vid tillämpningen av detta direktiv får den beskattningsbara personen bestämma platsen för lagring av alla fakturor, förutsatt att han utan otillbörligt dröjsmål kan ställa alla fakturor eller uppgifter som lagras i enlighet med artikel 244 till de behöriga myndigheternas förfogande på deras begäran.

2. Medlemsstaterna får ålägga beskattningsbara personer som är etablerade inom deras territorium att meddela dem lagringsplatsen, när denna är belägen utanför deras territorium.

Medlemsstaterna får dessutom ålägga en beskattningsbar person som är etablerad inom deras territorium att inom detta territorium lagra de fakturor som utfärdats av honom själv, av förvärvaren eller, i hans namn eller för hans räkning, av en tredje person, samt alla fakturor som han har mottagit, när lagringen inte sker på sådan elektronisk väg som säkerställer en fullständig åtkomst online av de berörda uppgifterna.

Artikel 246

Äktheten i de lagrade fakturornas ursprung och innehållets integritet samt fakturornas läsbarhet skall säkerställas under hela lagringsperioden.

Uppgifterna i de fakturor som avses i artikel 233.1 andra stycket får inte ändras och måste vara läsbara under hela lagringsperioden.

Artikel 247

1. Varje medlemsstat skall fastställa den tidsperiod under vilken beskattningsbara personer skall lagra fakturor som avser leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster på dess territorium och den tid-

▼B

speriod under vilken fakturor som mottas av beskattningsbara personer som är etablerade på dess territorium skall lagras.

2. För att se till att ►C1 bestämmelserna i artikel 246 ◄ följs får den medlemsstat som avses i punkt 1 kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen överlämnades eller ställdes till förfogande i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaten kräva att de uppgifter som säkerställer äktheten i varje fakturas ursprung och innehållets integritet, i enlighet med artikel 246 första stycket, också skall lagras.

3. Den medlemsstat som avses i punkt 1 får uppställa särskilda villkor som förbjuder eller begränsar lagring av fakturorna i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG och i förordning (EG) nr 1798/2003 eller om den rätt till åtkomst på elektronisk väg, nedladdning och användning som avses i artikel 249.

Artikel 248

Medlemsstaterna får, på villkor som de själva fastställer, föreskriva en skyldighet att lagra fakturor som mottas av icke beskattningsbara personer.

Avsnitt 4

Rätt till åtkomst av elektroniskt lagrade fakturor i en annan medlemsstat

Artikel 249

När en beskattningsbar person lagrar de fakturor han utfärdar eller mottar på sådan elektronisk väg som säkerställer åtkomst online av uppgifterna och lagringsplatsen är belägen i en annan medlemsstat än den där han är etablerad, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad ha rätt, för tillämpningen av detta direktiv, till åtkomst av dessa fakturor på elektronisk väg och till nedladdning och användning av sådana fakturor, med de begränsningar som fastställs i gällande föreskrifter i den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad och i den mån detta är nödvändigt för de behöriga myndigheternas kontrolländamål.

KAPITEL 5

Deklarationer

Artikel 250

1. Varje beskattningsbar person skall inge en mervärdesskattedeklaration som innehåller alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som är utkrävbar och de avdrag som skall göras, däribland och i den mån det är nödvändigt för att fastställa beräkningsgrunden, det sammanlagda beloppet för de transaktioner som hänför sig till skatten och avdragen i fråga samt beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt.

2. Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att den mervärdesskattedeklaration som avses i punkt 1 lämnas på elektronisk väg, i enlighet med villkor som de själva fastställer.

▼B

Artikel 251

Utöver de uppgifter som avses i artikel 250 skall mervärdesskattedeklarationen för en viss beskattningsperiod också innehålla följande uppgifter:

a) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som avses i artikel 138 för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

b) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som avses i artiklarna 33 och 36 vilka ägt rum inom en annan medlemsstats territorium och för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden, om avgångsorten för försändelsen eller transporten av varorna är belägen inom den medlemsstat där deklarationen skall lämnas.

c) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för gemenskapsinterna förvärv samt sådana med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner i enlighet med artiklarna 21 eller 22, vilka har gjorts i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka skatt har blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

d) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som avses i artiklarna 33 och 36 vilka har ägt rum i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden, om avgångsorten för försändelsen eller transporten av varorna är belägen inom en annan medlemsstats territorium.

e) Det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för sådana leveranser av varor som ägt rum i den medlemsstat där deklarationen skall lämnas och för vilka den beskattningsbara personen har utsetts till betalningsskyldig i enlighet med artikel 197 och skatt blivit utkrävbar under beskattningsperioden.

Artikel 252

1. Mervärdesskattedeklarationen skall lämnas inom en av medlemsstaterna fastställd tidsperiod. Denna får inte vara längre än två månader efter utgången av varje beskattningsperiod.

2. Beskattningsperiodens längd skall av medlemsstaterna bestämmas till en, två eller tre månader.

Medlemsstaterna får dock fastställa andra tidsperioder, så länge dessa inte överstiger ett år.

Artikel 253

Sverige får tillämpa ett förenklat förfarande för små och medelstora företag enligt vilket mervärdesskattedeklarationen för beskattningsbara personer med enbart inhemska beskattningsbara transaktioner får lämnas inom tre månader efter utgången av beskattningsåret för direkt beskattning.

Artikel 254

För leveranser av nya transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.2 a av en beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt till en förvärvare som inte är registrerad till mervärdesskatt eller av en sådan beskattningsbar person som avses i artikel 9.2 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säljaren meddelar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

▼B

Artikel 255

Om medlemsstaterna utser en förvärvare av investeringsguld till betalningsskyldig för mervärdesskatten enligt artikel 198.1 eller om de utnyttjar möjligheten enligt artikel 198.2 att till betalningsskyldig för mervärdesskatten utse en förvärvare av guld i råvaruform eller i form av halvfärdiga produkter eller av investeringsguld enligt artikel 344.1, skall de vidta nödvändiga åtgärder för att se till att denna person fullgör de betalningsskyldigheter som avses i detta kapitel.

Artikel 256

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer, som i enlighet med artiklarna 194–197 och artikel 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är etablerad inom deras territorium, fullgör de deklarationsskyldigheter som fastställs i detta kapitel.

Artikel 257

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att icke beskattningsbara juridiska personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt som skall betalas för sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 2.1 b i fullgör de deklarationsskyldigheter som fastställs i detta kapitel.

Artikel 258

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för deklarationen när det gäller sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii och sådana gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor som avses i artikel 2.1 b iii.

Artikel 259

Medlemsstaterna får kräva att personer som gör sådana gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som avses i artikel 2.1 b ii i sin mervärdesskattedeklaration lämnar alla uppgifter som behövs för att mervärdesskatt skall kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten.

Artikel 260

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för deklarationen när det gäller import av varor.

Artikel 261

1. Medlemsstaterna får kräva att en beskattningsbar person lämnar en deklaration som för samtliga transaktioner som har utförts under det föregående året innehåller alla de uppgifter som avses i artiklarna 250 och 251. Denna deklaration skall även innehålla alla uppgifter som behövs för eventuella justeringar.

2. Medlemsstaterna skall tillåta, och får kräva, att den deklaration som avses punkt 1 lämnas på elektronisk väg, i enlighet med villkor som de själva fastställer.

▼B

KAPITEL 6

Sammanställningar

Artikel 262

Varje beskattningsbar person som är registrerad till mervärdesskatt skall lämna en sammanställning över mervärdesskatteregistrerade förvärvare till vilka han har levererat varor på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c och över mervärdesskatteregistrerade personer till vilka han har levererat varor som levererats till honom genom sådana gemenskapsinterna förvärv som avses i artikel 42.

▼M4

Artikel 263

1. En sammanställning ska upprättas för varje kalendermånad inom en tidsfrist på högst en månad och i enlighet med de förfaranden som medlemsstaterna fastställer.

1a. Medlemsstaterna kan emellertid tillåta de beskattningsbara personerna, på villkor och inom gränser som medlemsstaterna får fastställa, att lämna in sammanställningen för varje kalenderkvartal inom en tidsfrist på högst en månad från och med kvartalets utgång, när beloppet för kvartalet, före mervärdesskatt, för de varuleveranser som avses i artiklarna 264.1 d och 265.1 c inte överstiger beloppet 50 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta vare sig för det aktuella kvartalet eller för något av de fyra föregående kvartalen.

Den möjlighet som ges i första stycket ska upphöra att vara tillämplig från och med utgången av den månad under vilken det totala beloppet, före mervärdesskatt, för de varuleveranser som avses i artiklarna 264.1 d och 265.1 c för det pågående kvartalet överstiger beloppet 50 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta. I sådana fall ska det inom en tidsfrist på högst en månad upprättas en sammanställning för den eller de månader som förflutit sedan kvartalets början.

1b. Till och med den 31 december 2011 kan medlemsstaterna fastställa beloppet som avses i första stycket till 100 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

1c. Medlemsstaterna kan, på villkor och inom gränser som de själva får fastställa, tillåta de beskattningsbara personerna när det gäller de tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 264.1 d att lämna in sammanställningen för varje kalenderkvartal inom en tidsfrist på högst en månad från och med utgången av kvartalet.

Medlemsstaterna kan i synnerhet kräva att de beskattningsbara personerna som tillhandahåller både varor och tjänster som avses i artikel 264.1 d lämnar in sammanställningen inom den tidsfrist som följer av tillämpningen av punkterna 1-1b.

2. Medlemsstaterna ska tillåta, och får kräva, att den sammanställning som avses i punkt 1 lämnas in genom elektronisk filöverföring, i enlighet med villkor som de själva fastställer.

▼B

Artikel 264

1. Sammanställningen skall innehålla följande uppgifter:

a) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen skall lämnas och under vilket han har utfört leveranser av varor på villkoren i artikel 138.1.

▼B

b) Förvärvarens registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den där sammanställningen skall lämnas och under vilket varorna levererats till honom.

c) Den beskattningsbara personens registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstat där sammanställningen skall lämnas och under vilket han har utfört en sådan överföring till en annan medlemsstat som avses i artikel 138.2 c, samt det nummer under vilket han är registrerad i den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutades.

d) För varje förvärvare det sammanlagda beloppet för de leveranser av varor som utförts av den beskattningsbara personen.

e) För sådana leveranser av varor i form av överföring till en annan medlemsstat som avses i artikel 138.2 c, det sammanlagda beloppet för dessa leveranser, fastställt i enlighet med artikel 76.

f) Beloppen för de justeringar som gjorts i enlighet med artikel 90.

▼M4

2. Det belopp som avses i punkt 1 d ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1c under vilken skatten blivit utkrävbar.

Det belopp som avses i punkt 1 f ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1c under vilken justeringen anmäls till förvärvaren.

▼B

Artikel 265

1. För sådana gemenskapsinterna förvärv av varor som avses i artikel 42 skall den beskattningsbara person som är registrerad till mervärdesskatt i den medlemsstat som har tilldelat honom det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket han har gjort dessa förvärv på ett tydligt sätt ange följande uppgifter i sammanställningen:

a) Det registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten under vilket han gjort förvärvet och utfört den efterföljande leveransen av varor.

b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för mottagaren av den beskattningsbara personens efterföljande leverans i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.

c) För varje sådan mottagare det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdesskatt, för de leveranser som gjorts av den beskattningsbara personen i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutades.

▼M4

2. Det belopp som avses i punkt 1 c ska deklareras för den inlämningsperiod som fastställs i enlighet med artikel 263.1–1b under vilken skatten blivit utkrävbar.

▼B

Artikel 266

Med avvikelse från artiklarna 264 och 265 får medlemsstaterna kräva att sammanställningen innehåller ytterligare uppgifter.

Artikel 267

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de personer som i enlighet med artiklarna 194 och 204 anses som betalningsskyldiga i stället för en beskattningsbar person som inte är

▼B

etablerad inom deras territorium fullgör den skyldighet som fastställs i detta kapitel när det gäller inlämnande av sammanställningar.

Artikel 268

Medlemsstaterna får kräva att beskattningsbara personer som inom deras territorium gör gemenskapsinterna förvärv av varor samt sådana med gemenskapsinterna förvärv likställda transaktioner i enlighet med artiklarna 21 eller 22 lämnar sammanställningar med detaljerade uppgifter om dessa förvärv; sådana sammanställningar får dock inte krävas för en kortare period än en månad.

Artikel 269

Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att införa sådana särskilda åtgärder som avses i artiklarna 270 och 271 för att förenkla de skyldigheter när det gäller inlämnande av sammanställningar som fastställs i detta kapitel. Sådana åtgärder får inte äventyra den behöriga övervakningen av gemenskapsinterna transaktioner.

Artikel 270

Med stöd av det bemyndigande som avses i artikel 269 får medlemsstaterna tillåta beskattningsbara personer att lämna en årlig sammanställning med uppgift om registreringsnumret för mervärdesskatt i en annan medlemsstat för varje förvärvare till vilken de har levererat varor på de villkor som anges i artikel 138.1 och 138.2 c, om de beskattningsbara personerna uppfyller följande tre villkor:

a) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, får inte med mer än 35 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta överstiga den årsomsättning som används som referensnivå för tillämpning av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

b) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 får inte överstiga 15 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) De leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 avser andra varor än nya transportmedel.

Artikel 271

Medlemsstater som med stöd av artikel 269 fastställer den beskattningsperiod för vilken beskattningsbara personer skall lämna den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250 till längre tid än tre månader får tillåta dessa personer att lämna sammanställningen för samma period, om de uppfyller följande tre villkor:

a) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för deras leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, får inte överstiga 200 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

b) Det sammanlagda årsbeloppet, exklusive mervärdesskatt, för leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 får inte överstiga 15 000 EUR eller motsvarande värde i nationell valuta.

c) De leveranser av varor som de utfört på de villkor som anges i artikel 138 avser andra varor än nya transportmedel.

▼B

KAPITEL 7

Övriga bestämmelser

Artikel 272

1. Medlemsstaterna får befria följande beskattningsbara personer från vissa eller alla skyldigheter som avses i kapitel 2-6:

a) Beskattningsbara personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1.

b) Beskattningsbara personer som inte utför någon av de transaktioner som avses i artiklarna 20, 21, 22, 33, 36, 138 och 141.

c) Beskattningsbara personer som endast utför leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som enligt artiklarna 132, 135 och 136, artiklarna 146-149 och artiklarna 151, 152 och 153 är undantagna från skatteplikt.

d) Beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.

e) Beskattningsbara personer som omfattas av den gemensamma ordningen för schablonbeskattning av jordbrukare.

Medlemsstaterna får inte befria de beskattningsbara personer som avses i punkt 1 b från skyldigheterna avseende fakturering enligt artiklarna 220–236och artiklarna 238, 239 och 240.

2. Om medlemsstaterna utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 e första stycket skall de vidta de åtgärder som är nödvändiga för att övergångsordningen för beskattning av gemenskapsinterna transaktioner skall tillämpas korrekt.

3. Medlemsstaterna får befria andra beskattningsbara personer än sådana som avses i punkt 1 från vissa av de redovisningsskyldigheter som avses i artikel 242.

▼B

Artikel 273

Medlemsstaterna får införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av mervärdesskatten och för förebyggande av bedrägeri med förbehåll för kravet på likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som utförs mellan medlemsstater av beskattningsbara personer och på villkor att dessa skyldigheter inte i handeln mellan medlemsstaterna leder till formaliteter i samband med en gränspassage.

Möjligheten i första stycket får inte användas för att införa ytterligare krav avseende fakturering utöver dem som anges i kapitel 3.

KAPITEL 8

Skyldigheter beträffande vissa import- och exporttransaktioner

Avsnitt 1

Importtransaktioner

Artikel 274

Artiklarna 275, 276 och 277 skall tillämpas på importtransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka införs i gemenskapen från ett tredje territorium som utgör en del av gemenskapens tullområde.

Artikel 275

Formaliteterna vid import av de varor som avses i artikel 274 skall vara desamma som de som enligt gemenskapens tullbestämmelser gäller för import av varor till gemenskapens tullområde.

Artikel 276

Om försändelsen eller transporten av de varor som avses i artikel 274 avslutas på en plats som är belägen utanför den medlemsstat där varorna förs in i gemenskapen, skall varorna förflyttas i gemenskapen under det förfarande för intern gemenskapstransitering som föreskrivs i gemenskapens gällande tullbestämmelser, om de genom en deklaration hänförts till detta förfarande när de fördes in i gemenskapen.

Artikel 277

Om sådana varor som avses i artikel 274 vid den tidpunkt då de förs in i gemenskapen befinner sig i någon av de situationer som, om varorna hade importerats i den mening som avses i artikel 30 första stycket, skulle ha inneburit att de kunde omfattas av något av de förfaranden eller situationer som avses i artikel 156 eller vara hänförliga till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtullar, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varorna kan vara kvar i gemenskapen på samma villkor som dem som fastställts för tillämpningen av dessa förfaranden eller situationer.

▼B

Avsnitt 2

Exporttransaktioner

Artikel 278

Artiklarna 279 och 280 skall tillämpas på exporttransaktioner som avser varor i fri omsättning vilka försänts eller transporterats från en medlemsstat till ett tredje territorium som utgör en del av gemenskapens tullområde.

Artikel 279

Formaliteterna vid export ut ur gemenskapens territorium av de varor som avses i artikel 278 skall vara desamma som gemenskapens gällande tullbestämmelser för export av varor ut ur gemenskapens tullområde.

Artikel 280

För varor som temporärt exporteras ut ur gemenskapen för att återimporteras skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådana varor vid återimporten till gemenskapen kan åtnjuta samma villkor som om de temporärt hade exporterats ut ur gemenskapens tullområde.

AVDELNING XII

SÄRSKILDA ORDNINGAR

KAPITEL 1

Särskild ordning för små företag

Avsnitt 1

Förenklade regler om påförande och uppbörd av skatt

Artikel 281

Medlemsstater som kan tänkas stöta på svårigheter vid tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna på små företag, på grund av dessas verksamhet eller struktur, får, på de villkor och inom de gränser som de fastställer och efter samråd med mervärdesskattekommittén, tillämpa förenklade regler, såsom schablonregler, för påförande och uppbörd av skatten, förutsatt att dessa regler inte leder till någon minskning av skatten.

Avsnitt 2

Skattebefrielse eller graderade skattelättnader

Artikel 282

Den skattebefrielse och de skattelättnader som fastställs i detta avsnitt skall vara tillämpliga på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av små företag.

▼B

Artikel 283

1. Den ordning som fastställs i detta avsnitt skall inte vara tillämplig på följande transaktioner:

a) Sådana tillfälligtvis utförda transaktioner som avses i artikel 12.

b) Leveranser av nya transportmedel som görs på de villkor som anges i artikel 138.1 och artikel 138.2 a.

c) Leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat där mervärdesskatt skall betalas.

2. Medlemsstaterna får utesluta andra transaktioner än de som avses i punkt 1 från den ordning som fastställs i detta avsnitt.

Artikel 284

1. Medlemsstater som har utnyttjat den möjlighet som fastställs i artikel 14 i rådets direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmoniseringen av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt ([1]) för att införa skattebefrielse eller graderade skattelättnader får behålla dessa liksom reglerna för deras tillämpning, om de är förenliga med mervärdesskattesystemet.

2. De medlemsstater som den 17 maj 1977 tillämpade skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning var lägre än motsvarigheten i nationell valuta till 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gällde den dagen får höja denna gräns till 5 000 EUR.

De medlemsstater som tillämpade graderade skattelättnader får varken höja den övre gränsen för skattelättnaden eller göra villkoren för beviljande av den gynnsammare.

Artikel 285

De medlemsstater som inte har utnyttjat den möjlighet som fastställs i artikel 14 i rådets direktiv 67/228/EEG får tillämpa skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning är högst 5 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.

De medlemsstater som avses i första stycket får medge en graderad skattelättnad till beskattningsbara personer vars årsomsättning överstiger den övre gräns som dessa medlemsstater fastställt för tillämpning av skattebefrielsen.

Artikel 286

De medlemsstater som den 17 maj 1977 tillämpade skattebefrielse för beskattningsbara personer vars årsomsättning var lika med eller högre än motvärdet i nationell valuta av 5 000 europeiska beräkningsenheter enligt den omräkningskurs som gällde den dagen får höja denna gräns för att bibehålla dess reala värde.

Artikel 287

De medlemsstater som anslutit sig efter den 1 januari 1978 får tillämpa skattebefrielse från skatteplikt för beskattningsbara personer vars årsomsättning högst är lika med motvärdet i nationell valuta av följande

([1]) EUT 71, 14.4.1967, s. 1303/67. Direktivet upphävt genom direktiv 77/388/EEG.

▼B

belopp enligt den omräkningskurs som gällde på dagen för deras anslutning:

1. Grekland: 10 000 europeiska beräkningsenheter.
2. Spanien: 10 000 ecu.
3. Portugal: 10 000 ecu.
4. Österrike: 35 000 ecu.
5. Finland: 10 000 ecu.
6. Sverige: 10 000 ecu.
7. Tjeckien: 35 000 EUR.
8. Estland: 16 000 EUR.
9. Cypern: 15 600 EUR.
10. Lettland: 17 200 EUR.
11. Litauen: 29 000 EUR.
12. Ungern: 35 000 EUR.
13. Malta: 37 000 EUR om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i leverans av varor, 24 300 EUR om den ekonomiska verksamheten huvudsakligen består i tillhandahållande av tjänster med lågt mervärde (hög ingående skatt) och 14 600 EUR i övriga fall, nämligen tjänstetillhandahållanden med högt mervärde (låg ingående skatt).
14. Polen: 10 000 EUR.
15. Slovenien: 25 000 EUR.
16. Slovakien: 35 000 EUR.

Artikel 288

Den omsättning som skall tjäna som referensnivå vid tillämpningen av ordningen i detta avsnitt skall utgöras av följande belopp, exklusive mervärdesskatt:

1. Beloppet för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster, i den mån som de beskattas.
2. Beloppet för transaktioner som med stöd av artiklarna 110 och 111, artikel 125.1, artikel 127 och artikel 128.1 är undantagna från skatteplikt med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.
3. Beloppet för de transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 146–149 och artiklarna 151, 152 och 153.
4. Beloppet för fastighetstransaktioner, de finansiella transaktioner som avses i artikel 135.1 b–g och försäkringstjänster, såvida dessa transaktioner inte har karaktär av bitransaktioner.

Köpeskillingen vid avyttring av ett företags materiella eller immateriella anläggningstillgångar skall dock inte räknas med vid beräkning av omsättningen.

Artikel 289

Beskattningsbara personer som är skattebefriade skall inte ha rätt att dra av mervärdesskatt i enlighet med artiklarna 167–171 och artiklarna 173–177 och inte heller att ange mervärdesskatten på sina fakturor.

▼B

Artikel 290

Beskattningsbara personer som kan skattebefrias får välja antingen de normala mervärdesskattereglerna eller de förenklade regler som avses i artikel 281. I detta fall skall de ha rätt till graderade skattelättnader som eventuellt har fastställts i den nationella lagstiftningen.

Artikel 291

Beskattningsbara personer för vilka en graderad skattelättnad tillämpas skall anses som beskattningsbara personer underkastade de normala mervärdesskattereglerna, om inte annat följer av tillämpningen av artikel 281.

Artikel 292

Ordningen i detta avsnitt skall tillämpas fram till och med den dag som rådet fastställer i enlighet med artikel 93 i fördraget, dock senast till och med den dag då den slutliga ordning som avses i artikel 402 träder i kraft.

Avsnitt 3

Rapport och omprövning

Artikel 293

Vart fjärde år från och med antagandet av detta direktiv skall kommissionen på grundval av uppgifter som inhämtats från medlemsstaterna lämna en rapport till rådet om tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel, när det är lämpligt och med beaktande av nödvändigheten av att på sikt uppnå överensstämmelse mellan de nationella lagstiftningarna, tillsammans med förslag rörande

1. förbättringar som bör göras av den särskilda ordningen för små företag,

2. anpassning av de nationella regelsystemen för skattebefrielse och graderad skattelättnad,

3. anpassning av tröskelvärdena i avsnitt 2.

Artikel 294

Rådet skall i enlighet med artikel 93 i fördraget besluta huruvida det krävs en särskild ordning för små företag inom ramen för den slutliga ordningen och vid behov fastställa de gemensamma gränserna och de gemensamma genomförandevillkoren för en sådan särskild ordning.

KAPITEL 2

Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare

Artikel 295

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *jordbrukare*: beskattningsbar person som bedriver sin verksamhet i företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske.

▼B

2. *företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske*: företag som betraktas som sådant av varje medlemsstat inom ramen för de produktionsverksamheter som anges i bilaga VII.

3. *schablonbeskattad jordbrukare*: jordbrukare som omfattas av ordningen för schablonbeskattning i detta kapitel.

4. *jordbruksprodukter*: varor producerade av ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlemsstat inom ramen för de verksamheter som anges i bilaga VII.

5. *jordbrukstjänster*: tjänster, särskilt sådana som anges i bilaga VIII, som tillhandahålls av en jordbrukare med hjälp av arbetskraft eller med hjälp av sådan utrustning som normalt är tillgänglig i det företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske som bedrivs av honom och som normalt används i genomförandet av jordbruksproduktionen.

6. *ingående mervärdesskatt*: beloppet av den sammanlagda mervärdesskatt som har belastat de varor och tjänster som inköps av alla företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske i varje medlemsstat som tillämpar schablonbeskattning, i den mån skatten skulle vara avdragsgill i enlighet med artiklarna 167, 168 och 169 och artiklarna 173–177 för en jordbrukare som omfattas av de normala mervärdesskattereglerna.

7. *schablonberäknat procentuellt kompensationstal*: det procenttal som bestäms av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 297, 298 och 299 och som tillämpas av dem i de fall som anges i artikel 300 för att göra det möjligt för schablonbeskattade jordbrukare att få schablonberäknad kompensation för ingående mervärdesskatt.

8. *schablonberäknad kompensation*: belopp som erhålls genom att tillämpa det schablonberäknade procentuella kompensationstalet på den schablonbeskattade jordbrukarens omsättning i de fall som avses i artikel 300.

2. Om en jordbrukare med de tillgångar som normalt används i ett företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske bearbetar produkter som väsentligen härrör från hans jordbruksproduktion, skall denna bearbetning likställas med sådana produktionsverksamheter inom jordbruket som anges i bilaga VII.

Artikel 296

1. Om tillämpningen på jordbrukare av de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, den särskilda ordningen i kapitel 1 skulle leda till svårigheter, får medlemsstaterna tillämpa en ordning med schablonbeskattning i enlighet med detta kapitel för att kompensera schablonbeskattade jordbrukare för den mervärdesskatt de betalar på inköp av varor och tjänster.

2. Varje medlemsstat får från ordningen för schablonbeskattning utesluta vissa kategorier av jordbrukare samt jordbrukare för vilka tillämpningen av de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna i artikel 281, inte skulle vålla administrativa svårigheter.

3. Varje schablonbeskattad jordbrukare skall i enlighet med de regler och villkor som varje medlemsstat fastställt ha rätt att välja att de normala mervärdesskattereglerna eller, i förekommande fall, de förenklade reglerna i artikel 281, skall tillämpas på honom.

Artikel 297

Medlemsstaterna skall vid behov bestämma schablonberäknade procentuella kompensationstal. De får bestämma olika schablonberäknade procentuella kompensationstal för skogsbruk, för de olika underavdelningarna av jordbruk och för fiske.

▼B

Medlemsstaterna skall anmäla de schablonberäknade procentuella kompensationstal som fastställs med stöd av första stycket till kommissionen innan de tillämpar dem.

Artikel 298

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen skall bygga på makroekonomiska statistiska uppgifter enbart för schablonbeskattade jordbrukare under de föregående tre åren.

Procenttalen får avrundas uppåt eller nedåt till närmaste halva procentenhet. Medlemsstaterna får även välja att minska dessa procenttal ned till noll.

Artikel 299

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen får inte leda till att de schablonbeskattade jordbrukarna sammantaget ges återbetalningar som är större än den ingående mervärdesskatten.

Artikel 300

De schablonberäknade procentuella kompensationstalen skall tillämpas på priset, exklusive mervärdesskatt, på följande varor och tjänster:

1. Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare levereras till andra beskattningsbara personer än sådana som i den medlemsstat där dessa leveranser utförs omfattas av denna ordning för schablonbeskattning.

2. Jordbruksprodukter som av schablonbeskattade jordbrukare levereras på de villkor som anges i artikel 138 till icke beskattningsbara juridiska personer vars gemenskapsinterna förvärv av varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b, i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av de levererade jordbruksprodukterna avslutas.

3. Jordbrukstjänster som av schablonbeskattade jordbrukare tillhandahållits andra beskattningsbara personer än sådana som i den medlemsstat där dessa tjänster tillhandahålls omfattas av denna ordning för schablonbeskattning.

Artikel 301

1. När det gäller sådana leveranser av jordbruksprodukter och tillhandahållanden av tjänster som avses i artikel 300 skall medlemsstaterna föreskriva att den schablonberäknade kompensationen skall betalas antingen av förvärvaren eller av myndigheterna.

2. När det gäller andra leveranser av jordbruksprodukter och andra tillhandahållanden av jordbrukstjänster än de som avses i artikel 300 skall förvärvaren anses betala den schablonberäknade kompensationen.

Artikel 302

En schablonbeskattad jordbrukare med schablonberäknad kompensation skall inte ha rätt till avdrag för verksamheter för vilka denna ordning för schablonbeskattning tillämpas.

▼B

Artikel 303

1. När den beskattningsbara förvärvaren betalar en schablonberäknad kompensation enligt artikel 301.1 har han rätt att, på de villkor som anges i artiklarna 167, 168 och 169 och artiklarna 173–177 och enligt de regler som fastställs av medlemsstaterna, från den mervärdesskatt för vilken han är betalningsskyldig i den medlemsstat där han utför sina beskattade transaktioner dra av beloppet för den nämnda kompensationen.

2. Medlemsstaterna skall till förvärvaren återbetala den schablonberäknade kompensation som han har betalat för någon av följande transaktioner:

a) Leverans av jordbruksprodukter som görs på de villkor som anges i artikel 138, när förvärvaren är en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person, som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat inom vars territorium hans gemenskapsinterna förvärv av varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 b.

b) Leverans av jordbruksprodukter som görs på de villkor som anges i artiklarna 146, 147, 148 och 156, artikel 157.1 b och artiklarna 158, 160 och 161 till en beskattningsbar förvärvare som är etablerad utanför gemenskapen, om jordbruksprodukterna används av förvärvaren för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.

c) Tillhandahållande av jordbrukstjänster till en beskattningsbar köpare som är etablerad i gemenskapen men i en annan medlemsstat eller till en beskattningsbar köpare som är etablerad utanför gemenskapen, om tjänsterna används av köparen för sådana transaktioner som avses i artikel 169 a och b eller för tjänster som anses tillhandahållas inom den medlemsstats territorium där köparen är etablerad och för vilka skatt skall betalas uteslutande av köparen enligt artikel 196.

3. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för hur de återbetalningar som föreskrivs i punkt 2 skall göras. De får därvid tillämpa direktiven 79/1072/EEG och 86/560/EEG.

Artikel 304

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att effektivt kunna kontrollera betalningen av den schablonberäknade kompensationen till schablonbeskattade jordbrukare.

Artikel 305

Om medlemsstaterna tillämpar denna ordning för schablonbeskattning, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att samma metod för beskattning skall tillämpas på leveranser av jordbruksprodukter mellan medlemsstater vilka gjorts på de villkor som anges i artikel 33, oberoende av om leveransen utförs av en schablonbeskattad jordbrukare eller av någon annan beskattningsbar person.

▼B

KAPITEL 3

Särskild ordning för resebyråer

Artikel 306

1. Medlemsstaterna skall tillämpa en särskild ordning för mervärdesskatt på resebyråers transaktioner i enlighet med detta kapitel, om resebyråerna handlar i eget namn gentemot kunder och använder andra beskattningsbara personers leveranser och tjänster för att tillhandahålla reseprestationer.

Denna särskilda ordning skall inte tillämpas på resebyråer som enbart fungerar som förmedlare och på vilka artikel 79 första stycket led c skall tillämpas för beräkning av beskattningsunderlaget.

2. Vid tillämpningen av detta kapitel skall även researrangörer betraktas som resebyråer.

Artikel 307

Transaktioner som genomförs av en resebyrå på de villkor som anges i artikel 306 i samband med en resa skall anses som ett enda tillhandahållande av tjänster av resebyrån till den resande.

Detta enda tillhandahållande skall beskattas i den medlemsstat där resebyrån har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast etableringsställe från vilket tillhandahållandet av tjänsten görs.

Artikel 308

Med avseende på det enda tillhandahållande av tjänster som resebyrån utför skall som beskattningsunderlag och som pris, exklusive mervärdesskatt, i den mening som avses i artikel 226 punkt 8, anses resebyråns marginal, dvs. skillnaden mellan det totala belopp som skall betalas av den resande, exklusive mervärdesskatt, och resebyråns faktiska kostnad för leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som görs av andra beskattningsbara personer och som är till direkt nytta för den resande.

Artikel 309

Om transaktioner som av resebyrån har anförtrotts åt andra beskattningsbara personer utförs av sådana personer utanför gemenskapen, skall resebyråns tillhandahållande av tjänster likställas med en förmedlingsverksamhet som är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 153.

Om de transaktioner som avses i första stycket utförs både inom och utanför gemenskapen, får endast den del av resebyråns tillhandahållande av tjänster som avser transaktioner utanför gemenskapen undantas från skatteplikt.

Artikel 310

Mervärdesskatt som debiteras resebyrån av andra beskattningsbara personer för sådana transaktioner som avses i artikel 307 och som är till direkt nytta för den resande skall inte berättiga till avdrag eller återbetalning i någon medlemsstat.

▼B

KAPITEL 4

Särskilda ordningar för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter

Avsnitt 1

Definitioner

Artikel 311

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med

1. *begagnade varor*: materiell lös egendom som är lämplig för vidare användning i befintligt skick eller efter reparation, med undantag av konstverk, samlarföremål eller antikviteter och med undantag för ädla metaller eller ädelstenar enligt medlemsstaternas definition,

2. *konstverk*: de föremål som anges i del A i bilaga IX,

3. *samlarföremål*: de föremål som anges i del B i bilaga IX,

4. *antikviteter*: de föremål som anges i del C i bilaga IX,

5. *beskattningsbar återförsäljare*: en beskattningsbar person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet i syfte att sälja vidare köper, för sin rörelse använder eller importerar begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter, oberoende av om denna beskattningsbara person handlar för egen räkning eller för en annan persons räkning inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid köp eller försäljning,

6. *auktionsförrättare*: varje beskattningsbar person som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet erbjuder varor till försäljning vid en offentlig auktion i syfte att överlåta dem till högstbjudande,

7. *uppdragsgivare åt en auktionsförrättare*: varje person som överlämnar varor till en auktionsförrättare som ett led i ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning.

2. Medlemsstaterna får välja att inte anse de föremål som anges i del A punkterna 5, 6 och 7 i bilaga IX som ”konstverk”.

3. I det ►C1 provisionsavtal ◄ som avses i punkt 1 led 7 skall föreskrivas att auktionsförrättaren erbjuder varorna till försäljning på offentlig auktion i eget namn men för uppdragsgivarens räkning och att han överlåter varorna i eget namn men för uppdragsgivarens räkning till den högstbjudande vid den offentliga auktionen.

Avsnitt 2

Särskild ordning för beskattningsbara återförsäljare

Underavsnitt 1

Ordning för beskattning av vinstmarginal

Artikel 312

I detta underavsnitt avses med

1. *försäljningspris*: hela den ersättning som den beskattningsbara återförsäljaren har erhållit eller skall erhålla av förvärvaren eller tredje man, inbegripet subventioner direkt kopplade till transaktionen, skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor samt bikostnader såsom provi-

▼B

sions-, emballage-, frakt- och försäkringskostnader som den beskattningsbara återförsäljaren debiterar förvärvaren för, men med uteslutande av de belopp som avses i artikel 79,

2. *inköpspris*: hela den ersättning som avses i punkt 1 vilken leverantören har erhållit eller skall erhålla av den beskattningsbara återförsäljaren.

Artikel 313

1. Medlemsstaterna skall för leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter som görs av beskattningsbara återförsäljare tillämpa en särskild ordning för beskattning av den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal i enlighet med bestämmelserna i detta underavsnitt.

2. Fram till införandet av den slutliga ordning som avses i artikel 402 skall ordningen enligt punkt 1 i den här artikeln inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på villkoren i artikel 138.1 och 138.2 a.

Artikel 314

Ordningen för beskattning av vinstmarginal skall tillämpas på beskattningsbara återförsäljares leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter, om varorna levererats till dem i gemenskapen av någon av följande personer:

a) En icke beskattningsbar person.

b) En annan beskattningsbar person, om den personens leverans av varan är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 136.

c) En annan beskattningsbar person, om den personens leverans av varan omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och det rör sig om en investeringsvara.

d) En annan beskattningsbar återförsäljare, om den personens leverans av varan varit föremål för mervärdesskatt i enlighet med denna särskilda ordning.

Artikel 315

Beskattningsunderlaget för de leveranser av varor som avses i artikel 314 skall utgöras av den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal efter avdrag av den mervärdesskatt som belöper på själva vinstmarginalen.

Den beskattningsbara återförsäljarens vinstmarginal skall motsvara skillnaden mellan det försäljningspris som återförsäljaren tar ut för varorna och inköpspriset.

Artikel 316

1. Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara återförsäljare rätt att välja att tillämpa ordningen för beskattning av vinstmarginal för leveranser av följande varor:

a) Konstverk, samlarföremål eller antikviteter som de själva importerat.

b) Konstverk som levererats till dem av upphovsmännen till dessa eller av upphovsmännens efterföljande rättsinnehavare.

c) Konstverk som levererats till dem av en annan beskattningsbar person än den beskattningsbara återförsäljaren, i fall där en reducerad skattesats tillämpats på leveransen med stöd av artikel 103.

▼B

2. Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för utnyttjandet av valmöjligheten i punkt 1 vilken under alla omständigheter skall gälla under minst två kalenderår.

Artikel 317

När en beskattningsbar återförsäljare utnyttjar valmöjligheten i artikel 316 skall beskattningsunderlaget fastställas i enlighet med artikel 315.

För leveranser av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som den beskattningsbara återförsäljaren själv har importerat skall det inköpspris som skall beaktas för beräkning av vinstmarginalen motsvara beskattningsunderlaget vid importen, fastställt i enlighet med artiklarna 85–89, med tillägg av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för importen.

Artikel 318

1. För att förenkla uttaget av skatt får medlemsstaterna, efter samråd med mervärdesskattekommittén, för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara återförsäljare föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal skall fastställas för varje beskattningsperiod för vilken den beskattningsbara återförsäljaren skall lämna den mervärdesskattedeklaration som avses i artikel 250.

I de fall som avses i första stycket skall beskattningsunderlaget för leveranser av varor för vilka en och samma mervärdesskattesats tillämpas vara den beskattningsbara återförsäljarens sammanlagda vinstmarginal efter avdrag av den mervärdesskatt som belöper på denna vinstmarginal.

2. Den sammanlagda vinstmarginalen skall utgöras av skillnaden mellan följande två belopp:

a) Det totala beloppet för sådana leveranser av varor som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal och som den beskattningsbara återförsäljaren har utfört under den beskattningsperiod som deklarationen avser, dvs. summan av försäljningspriserna.

b) Det totala beloppet för sådana inköp av varor som avses i artikel 314 och som den beskattningsbara återförsäljaren gjort under den beskattningsperiod som deklarationen avser, dvs. summan av inköpspriserna.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de beskattningsbara personer som avses i punkt 1 inte uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigad skada.

Artikel 319

Den beskattningsbara återförsäljaren får tillämpa de normala mervärdesskattereglerna för varje leverans som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Artikel 320

1. Om den beskattningsbara återförsäljaren tillämpar de normala mervärdesskattereglerna för leverans av konstverk, samlarföremål eller antikviteter som han själv importerat, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för importen av dessa varor.

▼B

Om den beskattningsbara återförsäljaren tillämpar de normala mervärdesskattereglerna för leverans av ett konstverk som levererats till honom av upphovsmannen eller dennes efterföljande rättsinnehavare eller av en annan beskattningsbar person än en beskattningsbar återförsäljare, skall han ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för det konstverk som har levererats till honom.

2. Avdragsrätten skall inträda när skatten för den leverans för vilken den beskattningsbara återförsäljaren väljer att tillämpa de normala mervärdesskattereglerna blir utkrävbar.

Artikel 321

Leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter vilka omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal skall vara undantagna från skatteplikt när de görs på de villkor som anges i artiklarna 146, 147, 148 och 151.

Artikel 322

Om den beskattningsbara återförsäljaren använder varorna för leveranser vilka omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal, skall han inte ha rätt att från den skatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk, samlarföremål eller antikviteter som han själv importerat.

b) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av upphovsmännen eller av deras efterföljande rättsinnehavare.

c) Den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för konstverk som har levererats eller skall levereras till honom av en annan beskattningsbar person än en beskattningsbar återförsäljare.

Artikel 323

Beskattningsbara personer skall inte ha rätt att från den skatt som de är skyldiga att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för varor som har levererats eller kommer att levereras till dem av en beskattningsbar återförsäljare, om den beskattningsbara återförsäljarens leverans av dessa varor omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Artikel 324

Beskattningsbara återförsäljare som tillämpar både de normala mervärdesskattereglerna och ordningen för beskattning av vinstmarginal skall, i enlighet med de regler som fastställs av medlemsstaterna, separat i sina räkenskaper redovisa de transaktioner som omfattas av vart och ett av dessa system.

Artikel 325

Beskattningsbara återförsäljare får inte på de fakturor de utfärdar särskilt ange mervärdesskatten på de leveranser av varor som de låter omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

▼B

Underavsnitt 2

Övergångsordning för begagnade transportmedel

Artikel 326

De medlemsstater som den 31 december 1992 för leveranser av begagnade transportmedel som utförs av beskattningsbara återförsäljare tillämpade en annan särskild beskattningsordning än ordningen för beskattning av vinstmarginal, får fortsätta att tillämpa den beskattningsordningen fram till dess att den slutliga ordning som avses i artikel 402 införs, om den motsvarar, eller anpassas för att motsvara, villkoren i detta underavsnitt.

Danmark skall ha rätt att införa den ordning som avses i första stycket.

Artikel 327

1. Denna övergångsordning skall tillämpas på leveranser av begagnade transportmedel som utförs av beskattningsbara återförsäljare och omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

2. Denna övergångsordning skall inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på de villkor som föreskrivs i artikel 138.1 och 138.2 a.

3. Med *begagnade transportmedel* avses enligt punkt 1 sådana landfordon, fartyg och luftfartyg som avses i artikel 2.2 a, om de är begagnade varor som inte uppfyller villkoren för att anses som nya transportmedel.

Artikel 328

Den mervärdesskatt som skall betalas för varje leverans som avses i artikel 327 skall motsvara den skatt som skulle ha betalats om leveransen hade omfattats av de normala mervärdesskattereglerna, med avdrag för den mervärdesskatt som anses ingå i den beskattningsbara återförsäljarens inköpspris för transportmedlet.

Artikel 329

Den mervärdesskatt som anses ingå i den beskattningsbara återförsäljarens inköpspris för transportmedlet skall beräknas på följande sätt:

a) Det inköpspris som skall användas skall vara det inköpspris som avses i artikel 312.2.

b) Det inköpspris som betalas av den beskattningsbara återförsäljaren skall anses omfatta den mervärdesskatt som skulle ha betalats om den beskattningsbara återförsäljarens leverantör hade låtit leveransen omfattas av de normala mervärdesskattereglerna.

c) Den skattesats som skall användas skall vara den som i enlighet med artikel 93 är tillämplig i den medlemsstat inom vars territorium platsen för leveransen till den beskattningsbara återförsäljaren skall anses vara belägen enligt artiklarna 31 och 32.

Artikel 330

►C1 Den mervärdesskatt, beräknad i enlighet med artikel 328, som ska betalas för varje sådan leverans av transportmedel som avses i artikel 327.1 ◄får inte vara lägre än den mervärdesskatt som skulle

▼B

ha betalats om leveransen hade omfattats av ordningen för beskattning av vinstmarginal.

Medlemsstaterna får föreskriva att om leveransen hade omfattats av ordningen för beskattning av vinstmarginal får vinstmarginalen inte vara lägre än 10 % av försäljningspriset i den mening som avses i artikel 312.1.

Artikel 331

Beskattningsbara personer får inte från den skatt som de är skyldiga att betala dra av den mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats för begagnade transportmedel som levererats till dem av en beskattningsbar återförsäljare, om den beskattningsbara återförsäljarens leverans av dessa varor är föremål för mervärdesskatt i enlighet med denna övergångsordning.

Artikel 332

Beskattningsbara återförsäljare får inte på de fakturor de utfärdar särskilt ange mervärdesskatten på de leveranser som de låter omfattas av denna övergångsordning.

Avsnitt 3

Särskild ordning för försäljning på offentlig auktion

Artikel 333

1. Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt tillämpa en särskild ordning för beskattning av den vinstmarginal som en auktionsförrättare uppnår när det gäller leveranser av begagnade varor, konstverk, samlarföremål eller antikviteter som görs av auktionsförrättaren i eget namn för de personers räkning som avses i artikel 334, inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av dessa varor på offentlig auktion.

2. Ordningen i punkt 1 skall inte tillämpas på leveranser av nya transportmedel som utförs på villkoren i artikel 138.1 och 138.2 a.

Artikel 334

Denna särskilda ordning skall tillämpas på leveranser som utförs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn, för någon av följande personers räkning:

a) En icke beskattningsbar person.

b) En annan beskattningsbar person, om denna beskattningsbara persons leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 136.

c) En annan beskattningsbar person, om denna beskattningsbara persons leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292 och gäller en investeringsvara.

d) En beskattningsbar återförsäljare, om denna beskattningsbara återförsäljares leverans av varorna inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas vid försäljning är föremål för mervärdesskatt i enlighet med ordningen för beskattning av vinstmarginal.

▼B

Artikel 335

En leverans av varor till en beskattningsbar auktionsförrättare skall anses vara utförd när själva försäljningen av dessa varor på offentlig auktion är genomförd.

Artikel 336

Beskattningsunderlaget för de leveranser av varor som avses i detta avsnitt skall vara det sammanlagda belopp som auktionsförrättaren fakturerar förvärvaren i enlighet med artikel 339, med avdrag för följande belopp:

a) Det nettobelopp, fastställt i enlighet med artikel 337, som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare.

b) Den mervärdesskatt som auktionsförrättaren skall betala för sin leverans.

Artikel 337

Det nettobelopp som har betalats eller skall betalas av auktionsförrättaren till hans uppdragsgivare skall utgöras av skillnaden mellan varornas auktionspris och det provisionsbelopp som auktionsförrättaren erhållit eller skall erhålla från sin uppdragsgivare enligt det avtal som föreskriver att provision skall betalas vid försäljning.

Artikel 338

En auktionsförrättare som levererar varor på de villkor som anges i artiklarna 333 och 334 skall i sina räkenskaper på ett interimskonto ange följande belopp:

a) Belopp som erhållits eller skall erhållas från förvärvaren av varorna.

b) Belopp som återbetalats eller skall återbetalas till säljaren av varorna.

De belopp som avses i första stycket skall vederbörligen kunna styrkas.

Artikel 339

Auktionsförrättaren skall utfärda en faktura till förvärvaren som tydligt anger följande uppgifter:

a) Varornas auktionspris.

b) Skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor.

c) Bikostnader, t.ex. provisions-, emballage-, frakt- och försäkringskostnader som auktionsförrättaren debiterar förvärvaren för.

I den faktura som auktionsförrättaren utfärdar får mervärdesskatten inte specificeras.

Artikel 340

1. En auktionsförrättare till vilken varor överlämnats inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning på offentlig auktion, skall lämna en avräkning till sin uppdragsgivare.

I auktionsförrättarens avräkning skall beloppet för transaktionen anges på ett tydligt sätt, dvs. varornas auktionspris med avdrag för det provisionsbelopp som har erhållits eller skall erhållas från uppdragsgivaren.

▼B

2. En avräkning som upprättats på de villkor som anges i punkt 1 skall tjäna som den faktura vilken uppdragsgivaren, om han är en beskattningsbar person, skall utfärda till auktionsförrättaren i enlighet med artikel 220.

Artikel 341

De medlemsstater som tillämpar ordningen i detta avsnitt skall även tillämpa den på leveranser av begagnade transportmedel enligt artikel 327.3, som utförs av en auktionsförrättare som handlar i eget namn, inom ramen för ett avtal enligt vilket provision skall betalas för försäljning av dessa varor på offentlig auktion, för en beskattningsbar återförsäljares räkning, om samma leveranser skulle vara föremål för mervärdesskatt i enlighet med övergångsordningen för begagnade transportmedel om de skulle utföras av den beskattningsbara återförsäljaren.

Avsnitt 4

Åtgärder för att förhindra en snedvridning av konkurrensen och skatteundandragande

Artikel 342

Medlemsstaterna får vidta åtgärder beträffande rätten att dra av mervärdesskatt, för att undvika att beskattningsbara återförsäljare som omfattas av någon av ordningarna i avsnitt 2 uppnår fördelar som de inte är berättigade till eller lider oberättigad skada.

Artikel 343

Rådet får enhälligt på förslag av kommissionen bemyndiga varje medlemsstat att i syfte att bekämpa skatteundandragande införa särskilda åtgärder genom vilka det föreskrivs att den mervärdesskatt som skall betalas vid tillämpningen av ordningen för beskattning av vinstmarginal inte får vara lägre än det skattebelopp som skulle betalas om vinstmarginalen motsvarade en viss procentuell andel av försäljningspriset.

Den procentuella andelen av försäljningspriset skall fastställas med beaktande av de vinstmarginaler som normalt uppnås av de ekonomiska aktörerna i den berörda sektorn.

KAPITEL 5

Särskild ordning för investeringsguld

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 344

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta direktiv med *investeringsguld*

1. guld i form av en tacka eller en ”wafer” med en av guldmarknaderna godtagen vikt, med en renhet av minst 995/1 000, oavsett om det representeras av värdepapper eller inte,

2. guldmynt som har en renhet av minst 900/1 000, är präglade efter år 1800, är eller har varit lagligt betalningsmedel i ursprungslandet och normalt säljs till ett pris som inte överstiger marknadsvärdet för guldinnehållet i mynten med mer än 80 %.

▼B

2. Medlemsstaterna får utesluta små tackor eller ”wafers” med en vikt på högst 1 g från denna särskilda ordning.

3. Sådana mynt som avses i punkt 1.2 skall vid tillämpningen av detta direktiv inte anses försålda på grund av sitt numismatiska värde.

Artikel 345

Varje medlemsstat skall före den 1 juli varje år, med början år 1999, meddela kommissionen vilka mynt som uppfyller kriterierna i artikel 344.1.2 och som är föremål för handel i den medlemsstaten. Kommissionen skall före den 1 december varje år i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en fullständig förteckning över dessa mynt. De mynt som anges i den offentliggjorda förteckningen skall anses uppfylla dessa kriterier under hela det år med avseende på vilket förteckningen offentliggörs.

Avsnitt 2

Undantag från mervärdesskatt

Artikel 346

Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från mervärdesskatt för leverans, gemenskapsinternt förvärv och import av investeringsguld, inbegripet investeringsguld som representeras av certifikat för specificerat eller ospecificerat guld eller som är föremål för handel på guldkonton, och inbegripet särskilt guldlån och swapaffärer som innefattar en äganderätt till eller fordran på investeringsguld samt transaktioner med investeringsguld som omfattar future- eller forwardkontrakt vilka medför överlåtelse av äganderätt till eller fordran på investeringsguld.

Artikel 347

Medlemsstaterna skall undanta tjänster utförda av ombud som handlar i en annan persons namn och på dennes vägnar när ombuden för en uppdragsgivares räkning deltar i en leverans av investeringsguld.

Avsnitt 3

Valmöjlighet i fråga om beskattning

Artikel 348

Medlemsstaterna skall ge beskattningsbara personer som framställer investeringsguld eller omvandlar guld till investeringsguld rätt att besluta om beskattning av leveranser av investeringsguld till en annan beskattningsbar person som annars skulle vara undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 346.

Artikel 349

1. Medlemsstaterna får ge beskattningsbara personer som inom ramen för sin ekonomiska verksamhet normalt levererar guld för industriella syften rätt att välja att sådana leveranser av tackor eller ”wafers” av guld som avses i artikel 344.1 1 till en annan beskattningsbar person och som annars skulle vara undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 346 skall beskattas.

2. Medlemsstaterna får begränsa räckvidden av valmöjligheten i punkt 1.

▼B

Artikel 350

Om leverantören av guldet har utövat den beskattningsrätt som anges i artiklarna 348 och 349, skall medlemsstaterna ge ombudet rätt att besluta om beskattning av de tjänster som avses i artikel 347.

Artikel 351

Medlemsstaterna skall fastställa närmare regler för utövandet av den rätt att besluta om beskattning som fastställs i detta avsnitt och underrätta kommissionen om dessa.

Avsnitt 4

Transaktioner på en reglerad guldmarknad

Artikel 352

Varje medlemsstat får, efter samråd med mervärdesskattekommittén, beskatta särskilda transaktioner med investeringsguld som äger rum i den medlemsstaten mellan beskattningsbara personer som är verksamma på en av medlemsstaten reglerad guldmarknad, eller mellan en sådan aktör och en annan beskattningsbar person som inte är verksam på denna marknad. Medlemsstaten får emellertid inte beskatta leveranser som görs på de villkor som anges i artikel 138 eller export av investeringsguld.

Artikel 353

De medlemsstater som med stöd av artikel 352 beskattar transaktioner mellan beskattningsbara personer som är verksamma på en reglerad guldmarknad skall av förenklingsskäl tillåta att skatteuppbörden suspenderas och ge de beskattningsbara personerna dispens från redovisningsskyldigheterna såvitt avser mervärdesskatt.

Avsnitt 5

Särskilda rättigheter och skyldigheter för dem som handlar med investeringsguld

Artikel 354

Om en efterföljande leverans av investeringsguld som utförs av en beskattningsbar person är undantagen från skatteplikt i enlighet med detta kapitel skall han ha rätt att göra avdrag för följande belopp:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för leveranser till honom av investeringsguld av en person som har utnyttjat rätten att besluta om beskattning enligt artiklarna 348 och 349 eller för leveranser till honom i enlighet med avsnitt 4.

b) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för leveranser till honom, eller för gemenskapsinternt förvärv eller import som görs av honom, av annat guld än investeringsguld som därefter av honom eller för hans räkning har omvandlats till investeringsguld.

c) Mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats för tjänster som tillhandahållits honom och som innebär en förändring av guldets form, vikt eller renhet, också när det gäller investeringsguld.

▼B

Artikel 355

En beskattningsbar person som framställer investeringsguld eller omvandlar guld till investeringsguld skall ha rätt att göra avdrag för mervärdesskatt som skall betalas eller som har betalats av honom för leverans, gemenskapsinternt förvärv eller import av varor eller tillhandahållande av tjänster som är knutna till framställningen eller omvandlingen av guldet, som om hans efterföljande leverans av guldet, som i enlighet med artikel 346 är undantagen från skatteplikt, hade beskattats.

Artikel 356

1. Medlemsstaterna skall se till att de som handlar med investeringsguld åtminstone bokför alla betydande transaktioner med investeringsguld och bevarar handlingarna så att kunderna i dessa transaktioner skall kunna identifieras.

Handlarna skall bevara den information som avses i första stycket under minst fem år.

2. Medlemsstaterna får godta likvärdiga skyldigheter enligt bestämmelser som antagits i enlighet med annan gemenskapslagstiftning, exempelvis Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ([1]), för att uppfylla kraven i punkt 1.

3. Medlemsstaterna får meddela strängare föreskrifter, särskilt när det gäller förande av särskilda register och speciella redovisningsskyldigheter.

KAPITEL 6

Särskild ordning för icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller icke beskattningsbara personer tjänster på elektronisk väg

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

▼M3

Artikel 357

Detta kapitel ska tillämpas till och med den 31 december 2014.

▼B

Artikel 358

Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser avses i detta kapitel med

1. *icke-etablerad beskattningsbar person*: en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, och som inte måste identifieras enligt artikel 214,

([1]) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

▼B

2. *elektroniska tjänster* och *tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg*: sådana tjänster som avses i artikel 56.1 k,

3. *identifieringsmedlemsstat*: den medlemsstat till vilken den icke-etablerade beskattningsbara personen väljer att anmäla vilken dag han inleder sin verksamhet som beskattningsbar person inom gemenskapens territorium i enlighet med detta kapitel,

4. *konsumtionsmedlemsstat*: den medlemsstat där tillhandahållandet av de elektroniska tjänsterna anses äga rum i enlighet med artikel 57,

5. *mervärdesskattedeklaration*: en deklaration som innehåller de uppgifter som behövs för att fastställa vilket mervärdesskattebelopp som skall betalas i varje medlemsstat.

Avsnitt 2

Särskild ordning för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg

Artikel 359

Medlemsstaterna skall tillåta att icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i en medlemsstat utnyttjar denna särskilda ordning. Denna ordning skall tillämpas på alla tjänster som tillhandahålls på detta sätt i gemenskapen.

Artikel 360

En icke-etablerad beskattningsbar person skall underrätta identifieringsmedlemsstaten om tidpunkten när hans verksamhet som beskattningsbar person inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse skall lämnas på elektronisk väg.

Artikel 361

1. De uppgifter som en icke-etablerade beskattningsbar person skall lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet skall innehålla följande uppgifter:

a) Namn.

b) Postadress.

c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.

d) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.

e) En anmälan om att personen inte är registrerad till mervärdesskatt i gemenskapen.

2. En icke-etablerad beskattningsbar person skall till identifieringsmedlemsstaten anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats.

Artikel 362

Identifieringsmedlemsstaten skall tilldela en icke-etablerad beskattningsbar person ett individuellt registreringsnummer för mervärdesskatt och underrätta honom på elektronisk väg om det registreringsnummer han tilldelats. På grundval av de uppgifter som används för denna identifiering får konsumtionsmedlemsstaterna ha sina egna registreringssystem.

▼B

Artikel 363

Identifieringsmedlemsstaten skall stryka den icke-etablerade beskattningsbara personen ur registreringsregistret i följande fall:

a) Han underrättar identifieringsmedlemsstaten om att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster.

b) Det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamheter har avslutats.

c) Han uppfyller inte längre villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning.

d) Han bryter ständigt mot reglerna i den särskilda ordningen.

Artikel 364

De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeklaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om en elektronisk tjänst har tillhandahållits eller ej. Deklarationen skall inges inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklarationen avser.

Artikel 365

Mervärdesskattedeklarationen skall innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt skall betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt. Tillämpliga mervärdeskattesatser och den totala skatt som skall betalas skall också anges i deklarationen.

Artikel 366

1. Mervärdesskattedeklarationen skall upprättas i euro.

De medlemsstater som inte har infört euron får begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållandet av tjänster har skett i andra valutor skall den icke-etablerade beskattningsbara personen använda den växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas.

2. Omräkningen skall göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken för den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 367

De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall betala mervärdesskatten samtidigt som mervärdesskattedeklarationen lämnas.

Betalningen skall göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta.

Artikel 368

Icke-etablerade beskattningsbara personer som utnyttjar denna särskilda ordning får inte dra av mervärdeskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.1 i direktiv 86/560/EEG skall den beskattningsbara personen beviljas återbetalning

▼B

i enlighet med det nämnda direktivet. Artikel 2.2 och 2.3 och artikel 4.2 i det direktivet skall inte tillämpas på återbetalning avseende elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning.

Artikel 369

1. De icke-etablerade beskattningsbara personerna skall föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper skall vara så detaljerade att konsumtionsmedlemsstatens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt.

2. De räkenskaper som avses i punkt 1 skall på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för identifieringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten.

Räkenskaperna skall bevaras i tio år efter utgången av det år då transaktionen genomfördes.

AVDELNING XIII

AVVIKELSER

KAPITEL 1

Avvikelser som skall gälla till dess att slutliga ordningar har antagits

Avsnitt 1

Avvikelser för de stater som ingick i gemenskapen den 1 januari 1978

Artikel 370

De medlemsstater som den 1 januari 1978 beskattade de transaktioner som anges i del A i bilaga X får fortsätta att beskatta dem.

Artikel 371

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B i bilaga X får fortsätta att göra det, på de villkor som gällde i medlemsstaten i fråga den dagen.

Artikel 372

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade bestämmelser som avviker från den princip om omedelbar avdragsrätt som fastställs i artikel 179 första stycket får fortsätta att tillämpa dem.

Artikel 373

De medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade bestämmelser som avviker från artikel 28 och ►C1 artikel 79 första stycket led c ◄ får fortsätta att tillämpa dem.

Artikel 374

Med avvikelse från artiklarna 169 och 309 får de medlemsstater som den 1 januari 1978 tillämpade undantag från skatteplikt utan rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet, för

▼B

sådana tillhandahållanden av resebyråtjänster som avses i artikel 309 fortsätta att tillämpa detta undantag. Denna avvikelse skall även tillämpas på resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning.

Avsnitt 2

Avvikelser för de stater som anslutit sig till gemenskapen efter den 1 januari 1978

Artikel 375

Grekland får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B punkterna 2, 8, 9, 11 och 12 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1987.

Artikel 376

Spanien får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som anges i del B punkterna 11 och 12 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1993.

Artikel 377

Portugal får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de transaktioner som anges i del B punkterna 2, 4, 7, 9, 10 och 13 i bilaga X på de villkor som gällde i den medlemsstaten den 1 januari 1989.

Artikel 378

1. Österrike får fortsätta att beskatta de transaktioner som anges i del A punkt 2 i bilaga X.

2. Så länge som samma undantag från skatteplikt tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994 får Österrike, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) De transaktioner som anges i del B punkterna 5 och 9 i bilaga X

b) Alla delsträckor vid internationella persontransporter med luftfartyg, till sjöss eller på inre vattenvägar, i andra fall än då transporten sker på Bodensjön, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i det föregående ledet.

Artikel 379

1. Finland får fortsätta att beskatta de transaktioner som anges i del A punkt 2 i bilaga X så länge som samma transaktioner beskattas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

2. Finland får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som avses i del B punkterna 5, 9 och 10 i bilaga X, så länge som samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

▼B

Artikel 380

Sverige får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten på dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de tillhandahållanden av tjänster av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X och de transaktioner som anges i del B punkterna 1, 9 och 10 i bilaga X, så länge som samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 31 december 1994.

Artikel 381

Tjeckien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter, som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas av någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 382

Estland får på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas av någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 383

Cypern får på de villkor som gällde i den medlemsstaten dagen för dess anslutning fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Leverans av mark för bebyggelse som anges i del B punkt 9 i bilaga X till och med den 31 december 2007.

b) De internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 384

Så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004 får Lettland, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Tjänster som tillhandahålls av författare, konstnärer och artister som anges i del B punkt 2 i bilaga X.

b) Internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X.

Artikel 385

Litauen får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X, så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

▼B

Artikel 386

Ungern får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 387

Så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004 får Malta på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för följande transaktioner:

a) Leverans av vatten av offentligrättsliga organ som anges i del B punkt 8 i bilaga X, utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

b) Leverans av byggnader och tomtmark som anges i del B punkt 9 bilaga X, utan rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

c) Persontransporter inom landet, internationella persontransporter och inhemska persontransporter mellan öar enligt del B punkt 10 i bilaga X, med rätt till avdrag för mervärdesskatt som betalats i föregående led.

Artikel 388

Polen får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 389

Slovenien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Artikel 390

Slovakien får, på de villkor som gällde i den medlemsstaten vid dagen för dess anslutning, fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt för de internationella persontransporter som anges i del B punkt 10 i bilaga X så länge samma undantag tillämpas i någon av de medlemsstater som ingick i gemenskapen den 30 april 2004.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser för avsnitten 1 och 2

Artikel 391

De medlemsstater som tillämpar undantag för skatteplikt för de transaktioner som avses i artiklarna 371, 375, 376 och 377, artikel 378.2, artikel 379.2 och artiklarna 380–390 får ge beskattningsbara personer rätt att välja att dessa transaktioner skall beskattas.

▼B

Artikel 392

Medlemsstaterna får föreskriva att beskattningsunderlaget för leveranser av byggnader och mark för bebyggelse som inköpts för vidareförsäljning av en beskattningsbar person som inte hade rätt att dra av skatten vid inköpet, skall utgöras av skillnaden mellan försäljningspriset och inköpspriset.

Artikel 393

1. För att underlätta övergången till den slutliga ordning som avses i artikel 402 skall rådet granska situationen med avseende på avvikelserna i avsnitten 1 och 2 på grundval av en rapport från kommissionen och besluta i enlighet med artikel 93 i fördraget, huruvida vissa eller samtliga avvikelser skall upphävas.

2. Inom ramen för den slutliga ordningen skall persontransport beskattas i avgångsmedlemsstaten för den del av resan som äger rum i gemenskapen, enligt närmare bestämmelser som skall fastställas av rådet i enlighet med artikel 93 i fördraget.

KAPITEL 2

Avvikelser som är beroende av bemyndigande

Avsnitt 1

Förenklingsåtgärder och åtgärder för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt

Artikel 394

De medlemsstater som den 1 januari 1977 tillämpade särskilda åtgärder för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt får behålla dem, om de anmälde detta till kommissionen före den 1 januari 1978 och om förenklingsåtgärderna uppfyller kriteriet i artikel 395.1 andra stycket.

Artikel 395

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i detta direktiv, för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Åtgärder avsedda att förenkla skatteuppbörden får endast i ringa utsträckning påverka medlemsstaternas totala skatteinkomster i det sista konsumtionsledet.

2. En medlemsstat som önskar genomföra de åtgärder som avses i punkt 1 skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter det att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver.

Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i punkt 2 andra stycket för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har invändningar

▼B

mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar.

4. Förfarandet enligt punkterna 2 och 3 skall under alla omständigheter avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

Avsnitt 2

Internationella avtal

Artikel 396

1. Rådet får enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga en medlemsstat att ingå sådana avtal med ett tredjeland eller en internationell organisation som kan innehålla avvikelser från detta direktiv.

2. En medlemsstat som önskar ingå ett avtal enligt punkt 1 skall skicka en ansökan till kommissionen och förse den med alla nödvändiga uppgifter. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter att ansökan mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver.

Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av ärendet skall den underrätta den ansökande medlemsstaten om detta inom en månad och överlämna ansökan, på originalspråket, till de andra medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall inom tre månader efter översändandet av den underrättelse som avses i punkt 2 andra stycket för rådet lägga fram ett förslag till lämpliga åtgärder eller, om kommissionen har invändningar mot ansökan om avvikelse, ett meddelande där den redovisar sina invändningar.

4. Förfarandet enligt punkterna 2 och 3 skall under alla omständigheter avslutas inom åtta månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

AVDELNING XIV

DIVERSE BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Tillämpningsföreskrifter

Artikel 397

Rådet skall enhälligt på kommissionens förslag besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av detta direktiv.

KAPITEL 2

Mervärdesskattekommitté

Artikel 398

1. En rådgivande kommitté för mervärdesskatt, kallad ”mervärdesskattekommittén”, inrättas härmed.

2. Mervärdesskattekommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och för kommissionen.

▼B

En företrädare för kommissionen skall vara ordförande i kommittén.

Sekretariatstjänster för kommittén skall tillhandahållas av kommissionen.

3. Mervärdesskattekommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

4. Förutom sådana angelägenheter som enligt detta direktiv skall bli föremål för samråd, skall mervärdesskattekommittén behandla frågor som dess ordförande tar upp på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för någon medlemsstat och som avser tillämpningen av gemenskapens bestämmelser om mervärdesskatt.

KAPITEL 3

Omräkningskurser

Artikel 399

Utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda bestämmelser skall motsvarigheten i nationell valuta till de belopp i euro som anges i det här direktivet fastställas med användande av den omräkningskurs för euron som är tillämplig den 1 januari 1999. De medlemsstater som har anslutit sig till Europeiska unionen efter det datumet och som inte har infört euron som gemensam valuta skall dock använda den omräkningskurs för euron som var tillämplig på dagen för deras anslutning.

Artikel 400

När medlemsstaterna räknar om de belopp som avses i artikel 399 till sina nationella valutor, får de avrunda de belopp som omräkningen leder till antingen uppåt eller nedåt med högst 10 %.

KAPITEL 4

Andra skatter och avgifter

Artikel 401

Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser får detta direktiv inte hindra en medlemsstat från att behålla eller införa skatter på försäkringsavtal, skatter på vadslagning och spel, punktskatter, stämpelskatter och, mer generellt, alla skatter eller avgifter som inte kan karakteriseras som omsättningsskatter, under förutsättning att uttaget av dessa skatter eller avgifter inte leder till gränsformaliteter i handeln medlemsstater emellan.

AVDELNING XV

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Övergångsordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna

Artikel 402

1. Den ordning för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna som fastställs i det här direktivet skall vara en övergångsordning och ersättas av en slutlig ordning som i princip grundar sig på att beskatt-

▼B

ning skall ske i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster har sitt ursprung.

2. Efter att ha granskat den rapport som avses i artikel 404 och efter att ha fastställt att villkoren för en övergång till den slutliga ordningen är uppfyllda, skall rådet i enlighet med artikel 93 i fördraget anta de bestämmelser som är nödvändiga för att den slutliga ordningen skall kunna träda i kraft och fungera.

Artikel 403

Rådet skall i enlighet med artikel 93 i fördraget anta lämpliga direktiv i syfte att komplettera det gemensamma systemet för mervärdesskatt, i synnerhet för att successivt inskränka eller upphäva avvikelserna från systemet.

Artikel 404

Kommissionen skall vart fjärde år från dagen för antagandet av detta direktiv, på grundval av upplysningar som inhämtats från medlemsstaterna, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdesskatt i de olika medlemsstaterna, särskilt om hur övergångsordningen för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna fungerar, vid behov tillsammans med förslag rörande den slutliga ordningen.

KAPITEL 2

Övergångsbestämmelser som gäller i samband med anslutning till Europeiska unionen

Artikel 405

I detta kapitel avses med

1. *gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 före nya medlemsstaters anslutning,

2. *nya medlemsstater*: territoriet i de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen efter den 1 januari 1995, enligt definitionen för var och en av dessa medlemsstater i artikel 5.2,

3. *den utvidgade gemenskapen*: gemenskapens territorium enligt definitionen i artikel 5.1 efter nya medlemsstaters anslutning.

Artikel 406

De bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varan hänfördes till ett förfarande för temporär import med fullständig befrielse från importtull eller till ett av de förfaranden eller en av de situationer som avses i artikel 156 eller till liknande förfaranden eller situationer i någon av de nya medlemsstaterna skall fortsätta att tillämpas ända tills varan upphör att omfattas av dessa förfaranden eller situationer efter anslutningsdagen när följande villkor föreligger:

a) Varan infördes före anslutningsdagen i gemenskapen eller i någon av de nya medlemsstaterna.

b) Varan har sedan den infördes i gemenskapen eller i någon av de nya medlemsstaterna hänförts till dessa förfaranden eller situationer.

c) Varan har inte upphört att omfattas av dessa förfaranden eller situationer före anslutningsdagen.

▼B

Artikel 407

De bestämmelser som gällde vid den tidpunkt då varan hänfördes till ett förfarande för tulltransitering skall fortsätta att tillämpas ända tills varan upphör att omfattas av detta förfarande efter anslutningsdagen när följande villkor föreligger:

a) Varan hänfördes före anslutningsdagen till ett förfarande för tulltransitering.

b) Varan har inte upphört att omfattas av detta förfarande före anslutningsdagen.

Artikel 408

1. Följande fall skall likställas med import av en vara för vilken det har bevisats att den befann sig i fri omsättning i någon av de nya medlemsstaterna eller i gemenskapen:

a) Samtliga fall där en vara upphör att hänföras till i ett förfarande för temporär import till vilket varan har hänförts före anslutningsdagen på de villkor som avses i artikel 406.

b) Samtliga fall där en vara upphör att hänföras till något av de förfaranden eller någon av de situationer som avses i artikel 156 eller liknande förfaranden eller situationer till vilka varan har hänförts före anslutningsdagen på de villkor som anges i artikel 406.

c) Slutet på ett av de förfaranden som avses i artikel 407 och som hade påbörjats före anslutningsdagen på någon av de nya medlemsstaternas territorium för en leverans av varor mot ersättning före detta datum på denna medlemsstats territorium utförd av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

d) All olaglighet eller brott som begåtts under ett förfarande för tulltransitering som påbörjats på de villkor som avses i led c.

2. Förutom det fall som anges i punkt 1 skall användningen av en vara av en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar person efter anslutningsdagen inom en medlemsstats territorium, i det fall varan har levererats till denna person före anslutningsdagen inom gemenskapens eller någon av de nya medlemsstaternas territorium, likställas med import av varor när följande villkor föreligger:

a) Leveransen av dessa varor har undantagits från skatt, eller skulle förmodligen ha undantagits från skatt, antingen i enlighet med artikel 146.1 a och 146.1 b, eller i enlighet med en analog bestämmelse i de nya medlemsstaterna.

b) Varorna har inte importerats till någon av de nya medlemsstaterna eller i gemenskapen före anslutningsdagen.

Artikel 409

I de fall som avses i artikel 408.1 skall importen anses äga rum enligt artikel 61 i den medlemsstat på vars territorium varan upphör att omfattas av de förfaranden eller situationer som den hade hänförts till före anslutningsdagen.

Artikel 410

1. Med avvikelse från artikel 71 har importen av varan i enlighet med artikel 408 utförts utan att det har inträffat någon beskattningsgrundande händelse, när något av följande villkor är uppfyllt:

a) Den importerade varan har sänts eller transporterats utanför den utvidgade gemenskapen.

▼B

b) Den importerade varan är, i enlighet med artikel 408.1 a, enbart ett transportmedel och återsänds eller transporteras till den medlemsstat från vilken den exporterades eller till den stat som har exporterat den.

c) Den importerade varan är, i enlighet med artikel 408.1 a, ett transportmedel som har förvärvats eller importerats före anslutningsdagen enligt de vanliga skattereglerna i någon av de nya medlemsstaterna eller i någon av gemenskapens medlemsstater eller som vid exporten inte har åtnjutit undantag från eller återbetalning av mervärdesskatt.

2. Det villkor som anges i punkt 1 c sägs vara uppfyllt i följande fall:

a) När den tid som förflyter mellan den dag då transportmedlet kördes för första gången och dagen för anslutningen till Europeiska unionen överstiger åtta år.

b) När det skattebelopp som skulle ha betalats för importen är obetydligt.

KAPITEL 3

Införlivande och ikraftträdande

Artikel 411

1. Direktiv 67/227/EEG och direktiv 77/388/EEG skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter beträffande de tidsfrister som anges i del B i bilaga XI för genomförande och tillämpning av dessa direktiv.

2. Hänvisningarna till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 412

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 2.3, artikel 44, artikel 59.1, artikel 399 och punkt 18 i bilaga III med verkan den 1 januari 2008. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen översända texten till de viktigaste bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 413

Detta direktiv träder i kraft den 1 januari 2007.

Artikel 414

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM AVSES I ARTIKEL 13.1 TREDJE STYCKET

1. Telekommunikation.
2. Tillhandahållande av vatten, gas, elektricitet och värmeenergi.
3. Varutransport.
4. Tillhandahållande av hamn- och flygplatstjänster.
5. Persontransport.
6. Leveranser av nya varor tillverkade för försäljning.
7. Transaktioner som interventionsorgan för jordbruksprodukter genomför i enlighet med förordningar om en gemensam organisation av marknaden för dessa produkter.
8. Anordnande av handelsmässor och utställningar av kommersiell art.
9. Lagringsverksamhet.
10. Verksamhet i kommersiella reklamföretag.
11. Resebyråverksamhet.
12. Drift av personalmatsalar, personalbutiker, kooperativ och liknande inrättningar.
13. Verksamhet i radio- och televisionsföretag såvida denna inte är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 132.1 q.

▼B

BILAGA II

VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM TILLHANDAHÅLLS PÅ ELEKTRONISK VÄG OCH SOM AVSES I ARTIKEL 56.1 K

1. Tillhandahållande av webbplatser, webbhotell samt distansunderhåll av programvara och utrustning.
2. Tillhandahållande av programvara och uppdatering av denna.
3. Tillhandahållande av bilder, texter och upplysningar samt av databasåtkomst.
4. Tillhandahållande av musik, av filmer och av spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, samt tillhandahållande av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller tilldragelser.
5. Tillhandahållande av distansundervisningstjänster.

▼B

BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER PÅ VILKA DE REDUCERADE MERVÄRDESSKATTESATSER SOM AVSES I ARTIKEL 98 FÅR TILLÄMPAS

1. De livsmedel (inklusive drycker men exklusive alkoholhaltiga drycker) för människors och djurs konsumtion, de levande djur, fröer, plantor och ingredienser som normalt är avsedda att användas som komplement till eller ersättning för livsmedel. De produkter som normalt används för att komplettera eller ersätta livsmedel.

2. Vattenförsörjning.

3. De farmaceutiska produkter som normalt används för hälsovård, för förebyggande av sjukdomar och för behandling i medicinskt eller veterinärmedicinskt syfte, inbegripet produkter som används som preventivmedel eller för sanitärt skydd.

4. Medicinsk utrustning, sådana hjälpmedel och andra apparater som normalt är avsedda att lindra eller behandla funktionshinder, för den funktionshindrades uteslutande personliga bruk, inbegripet reparationer av sådana varor, samt leverans av bilbarnstolar.

5. Persontransporter och medfört bagage.

6. Tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande förteckningar), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam.

7. Tillträde till föreställningar, teatrar, cirkusar, marknader, nöjesparker, konserter, museer, djurparker, biografer, utställningar och liknande kulturella evenemang och anläggningar.

8. Mottagning av radio- och TV-sändningstjänster.

9. Tillhandahållande av tjänster av författare, kompositörer och utövande konstnärer samt royaltyer till dessa.

10. Leverans, byggande, renovering och ändring av bostäder som ett led i socialpolitiken.

11. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som normalt används vid jordbruksproduktion men exklusive kapitalvaror såsom maskiner och byggnader.

12. Logi som tillhandahålls av hotell och liknande anläggningar, inbegripet tillhandahållandet av semesterlogi och uthyrning av campingplatser och platser för husvagnsparkering.

13. Tillträde till sportevenemang.

14. Utnyttjande av sportanläggningar.

15. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster av organ som är erkända av medlemsstaterna som organ av social karaktär och som är engagerade i hjälparbete eller socialt trygghetsarbete, i den mån dessa transaktioner inte är undantagna från skatteplikt i enlighet med artiklarna 132, 135 och 136.

16. Tillhandahållande av tjänster av begravningsentreprenörer och krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande.

17. Tillhandahållande av sjukvårds- och tandvårdstjänster liksom värmebehandling, i den mån dessa tjänster inte är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 132.1 b–e.

18. Tillhandahållande av tjänster i anslutning till gaturenhållning, sophämtning och avfallshantering, andra än sådana som tillhandahålls av de organ som avses i artikel 13.

▼B

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER SOM AVSES I ARTIKEL 106

1. Mindre reparationer av

   a) cyklar.

   b) skor och lädervaror.

   c) kläder och hushållslinne (inbegripet lagning och ändring).

2. Renovering och reparation av privata bostäder, dock ej material som utgör en betydande del av den tillhandahållna tjänstens värde.

3. Fönsterputsning och städning i privata hushåll.

4. Hemtjänster såsom hemhjälp och vård av barn, gamla, sjuka eller personer med funktionshinder.

5. Frisörverksamhet.

▼B

BILAGA V

VARUKATEGORIER ENLIGT ARTIKEL 160.2 OMFATTAS AV ANDRA LAGERFÖRFARANDEN ÄN TULLAGERFÖRFARANDEN

	KN-nummer	Varuslag
1)	0701	Potatis
2)	0711 20	Oliver
3)	0801	Kokosnötter, paranötter och cashewnötter
4)	0802	Andra nötter
5)	0901 11 00	Kaffe, orostat
	0901 12 00	
6)	0902	Te
7)	1001 - 1005	Spannmål
	1007 - 1008	
8)	1006	Obehandlat ris
9)	1201 - 1207	Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter, diverse andra frön (inbegripet sojabönor)
10)	1507 - 1515	Vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter och oljor, oraffinerade eller raffinerade men inte kemiskt modifierade
11)	1701 11	Råsocker
	1701 12	
12)	1801	Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade
13)	2709	Mineraloljor (inklusive propan och butan; också inklusive råolja erhållen ur petroleum)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14)	Kapitel 28 och kapitel 29	Kemikalier i lösvikt
15)	4001	Gummi, i obearbetad form eller i form av plattor, duk eller remsor
	4002	
16)	5101	Ull
17)	7106	Silver
18)	7110 11 00	Platina (palladium, rodium)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19)	7402	Koppar
	7403	
	7405	
	7408	
20)	7502	Nickel
21)	7601	Aluminium
22)	7801	Bly
23)	7901	Zink
24)	8001	Tenn

▼B

	KN-nummer	Varuslag
25)	ex 8112 92 ex 8112 99	Indium

▼B

BILAGA VI

FÖRTECKNING ÖVER LEVERANSER AV VAROR OCH TILLHANDAHÅLLANDEN AV TJÄNSTER ENLIGT ARTIKEL 199.1 D

1. Leveranser av järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall, skrot och använt material, inbegripet leveranser av halvfabrikat från bearbetning, framställning eller smältning av järnmetaller och icke-järnmetaller samt legeringar av dessa.

2. Leverans av järnhaltiga och icke-järnhaltiga halvfabrikat samt tillhandahållande av vissa därmed förbundna bearbetningstjänster.

3. Leverans av avfall och annat material för återvinning bestående av järnmetaller och icke-järnmetaller, legeringar av dessa, slagg, aska, spån och industriavfall som innehåller metaller eller metallegeringar, samt tillhandahållande av tjänster som innebär urval, tillskärning, fragmentering eller pressning av dessa produkter.

4. Leverans av och vissa bearbetningstjänster förbundna med järnhaltigt och icke-järnhaltigt avfall av järnmetaller och icke-järnmetaller samt avklipp, skrot, avfall, använt material och material för återanvändning bestående av glasavfall, glas, papper, papp och kartong, lump, ben, läder, konstläder, pergament, oberedda hudar och skinn, senor, surrningsgarn, tågvirke, gummi och plast.

5. Leverans av material som avses i denna bilaga efter bearbetning i form av rengöring, polering, urval, tillskärning, fragmentering, pressning eller gjutning till block.

6. Leveranser av skrot och avfall från bearbetning av grundmaterial.

▼B

BILAGA VII

FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA PRODUKTIONSVERKSAMHETER I JORDBRUKET ►C1 SOM AVSES I ARTIKEL 295.1 LED 4 ◄

1. Växtodling
   a) Jordbruk, inbegripet vinodling
   b) Odling av frukt (inbegripet oliver) och grönsaker, blommor och prydnadsväxter, även i växthus
   c) Produktion av svamp, kryddor, utsäde och plantor
   d) Drift av plantskolor
2. Djurhållning tillsammans med odling
   a) Allmän djurhållning
   b) Fjäderfäuppfödning
   c) Kaninuppfödning
   d) Bihållning
   e) Silkesmaskodling
   f) Snigelodling
3. Skogsbruk
4. Fiske
   a) Sötvattensfiske
   b) Fiskodling
   c) Odling av musslor, ostron och andra blötdjur och kräftdjur
   d) Grododling

▼B

BILAGA VIII

VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER SÅDANA TILLHANDAHÅLLANDEN AV JORDBRUKSTJÄNSTER ►C1 SOM AVSES I ARTIKEL 295.1 LED 5 ◄

1. Jordbearbetning, skörd och slåtter, tröskning, pressning, hopsamling och bärgning, inbegripet sådd och plantering.
2. Emballering och beredning såsom torkning, rengöring, malning, desinfektion och ensilering av jordbruksprodukter.
3. Lagring av jordbruksprodukter.
4. Djurtillsyn, uppfödning och gödning.
5. Uthyrning för jordbruksändamål av utrustning som normalt används i företag inom jordbruk, skogsbruk eller fiske.
6. Teknisk hjälp.
7. Ogräs- och skadedjursbekämpning, bearbetning av grödor och mark genom besprutning.
8. Drift av bevattnings- och dräneringsutrustning.
9. Trädbeskärning, trädfällning och andra skogsbrukstjänster.

▼B

BILAGA IX

KONSTVERK, SAMLARFÖREMÅL OCH ANTIKVITETER SOM AVSES I PUNKTERNA 2, 3 OCH 4 I ARTIKEL 311.1

DEL A

Konstverk

1. Tavlor, collage och liknande dekorativa målningar och teckningar, som är utförda helt för hand av konstnären, med undantag för planritningar, andra ritningar samt teckningar för arkitektoniskt, ingenjörstekniskt, industriellt, kommersiellt, topografiskt eller liknande ändamål, tillverkade föremål dekorerade för hand, teaterkulisser, ateljéfonder o.d. målade på textilvävnad (KN-nummer 9701).

2. Konstgrafiska originalblad, avtryck och originallitografier tryckta i begränsat antal direkt i svartvitt eller färg från en eller flera gravyrplåtar som konstnären framställt helt för hand, oavsett vilken teknik och vilket material som använts, dock med undantag för mekaniska eller fotomekaniska förfaranden (KN-nummer 9702 00 00).

3. Originalproduktioner av bildhuggarkonst eller skulpturkonst i alla material, under förutsättning att de är helt utförda av konstnären; avgjutningar av skulpturer vars upplaga är begränsad till åtta exemplar och övervakat av konstnären eller hans efterföljande rättsinnehavare (KN-nummer 9703 00 00); i undantagsfall som fastställs av medlemsstaterna får detta antal utökas för skulpturer som utförts före den 1 januari 1989.

4. Handvävda tapisserier (KN-nummer 5805 00 00) och väggbonader (KN-nummer 6304 00 00) handgjorda efter originalritningar av konstnären, under förutsättning att det finns högst åtta exemplar av varje.

5. Unika exemplar av föremål i keramik helt utförda av konstnären och signerade av honom.

6. Emaljer på koppar, utförda helt för hand, begränsade till åtta numrerade exemplar signerade av konstnären eller verkstaden, med undantag för bijouterivaror, guldsmedsarbeten och juvelerararbeten.

7. Fotografier tagna av konstnären, tryckta av honom eller under hans tillsyn, signerade och numrerade samt begränsade till 30 exemplar, oavsett storlek och underlag.

DEL B

Samlarföremål

1. Frimärken och stämpelmärken, frankeringsstämplar, förstadagsbrev samt postkort o.d. med påtryckt valörstämpel, makulerade, eller om de är omakulerade, inte gångbara och inte avsedda som lagligt betalningsmedel (KN-nummer 9704 00 00).

2. Samlingar och samlarobjekt av zoologiskt, botaniskt, mineralogiskt, anatomiskt, historiskt, arkeologiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse (KN-nummer 9705 00 00).

DEL C

Antikviteter

Föremål, andra än konstverk och samlarföremål, med en ålder av över 100 år (KN-nummer 9706 00 00).

▼B

BILAGA X

FÖRTECKNING ÖVER TRANSAKTIONER SOM OMFATTAS AV DE AVVIKELSER SOM AVSES I ARTIKLARNA 370 OCH 371 OCH I ARTIKLARNA 375–390

DEL A

Transaktioner som medlemsstaterna får fortsätta att beskatta

1. Tillhandahållande av tjänster av tandtekniker under deras yrkesutövning samt leverans av tandproteser av tandläkare och tandtekniker.

2. Verksamheter som bedrivs av icke kommersiella offentliga radio- och televisionsorgan.

3. Andra leveranser av byggnader eller delar av byggnader och den mark de står på än sådana som avses i artikel 12.1 a, när leveransen görs av beskattningsbara personer som har rätt att dra av ingående mervärdesskatt för den berörda byggnaden.

4. Sådana tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som avses i artikel 306 samt tillhandahållande av tjänster av resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning, för resor utanför gemenskapen.

DEL B

Transaktioner för vilka medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa undantag från skatteplikt

1. Uttagande av inträdesavgifter till sportevenemang.

2. Tillhandahållande av tjänster av författare, konstnärer, artister, jurister och andra fria yrkesutövare utom inom medicinska och paramedicinska yrken, med undantag av följande tillhandahållanden:

   a) Överlåtelse av patent, varumärken och andra liknande rättigheter, samt licensgivning rörande dessa rättigheter.

   b) Andra arbeten än leverans av beställningsarbete vilka avser materiell lös egendom och utförs för en beskattningsbar person.

   c) Tillhandahållande av tjänster i syfte att förbereda eller att samordna genomförandet av byggnadsarbeten, exempelvis sådana tillhandahållanden som görs av arkitekter och av kontor för övervakning av arbetet.

   d) Tillhandahållande av kommersiella reklamtjänster.

   e) Transport av varor och magasinering av varor samt tjänster som har samband med transport eller magasinering.

   f) Uthyrning av materiell lös egendom till en beskattningsbar person.

   g) Tillhandahållande av personal till en beskattningsbar person.

   h) Tillhandahållande av tjänster av rådgivare, ingenjörer, planläggningskontor samt liknande tillhandahållanden av tjänster på de tekniska, ekonomiska eller vetenskapliga områdena.

   i) Fullgörande av en skyldighet att vare sig helt eller delvis utöva en yrkesmässig verksamhet eller en rättighet som avses i a–h samt j.

   j) Tillhandahållande av tjänster av speditörer, mäklare, handelsagenter och andra fristående förmedlare, i den mån som tillhandahållandet avser leverans eller import av varor eller tillhandahållande av sådana tjänster som avses i a–i.

3. Tillhandahållande av telekommunikationstjänster och leverans av varor som har karaktären av bitransaktioner, av offentliga postföretag.

4. Tillhandahållande av tjänster av begravningsentreprenörer och krematorietjänster samt leverans av varor med karaktär av bitransaktion till sådant tillhandahållande.

5. Transaktioner som utförs av blinda eller av verkstäder för blinda, förutsatt att undantaget från skatteplikt inte ger upphov till en betydande snedvridning av konkurrensen.

▼B

6. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster som görs till organ som har till uppgift att anlägga, bygga och underhålla kyrkogårdar, gravar och monument av minnesplatskaraktär för krigsoffer.

7. Transaktioner som utförs av sjukhus vilka inte omfattas av artikel 132.1 b.

8. Tillhandahållande av vatten genom offentligrättsliga organ.

9. Leverans före första besittningstagande av byggnader eller delar av byggande och den mark de står på samt leverans av mark för bebyggelse som avses i artikel 12.

10. Persontransport och transport av varor, exempelvis bagage eller motorfordon, som åtföljer passagerare samt tillhandahållande av tjänster anknytande till persontransport, i den mån transporten av passagerarna själva är undantagen.

11. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av luftfartyg inklusive utrustning som ingår i eller används vid utnyttjandet av dessa, om de används av statliga institutioner.

12. Leverans, förändring, reparation, underhåll, befraktning och uthyrning av krigsfartyg.

13. Sådana tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som avses i artikel 306 och tillhandahållanden av tjänster av resebyråer som handlar i den resandes namn och för hans räkning, för resor inom gemenskapen.

▼B

BILAGA XI

DEL A

Upphävda direktiv med senare ändringar

1. Direktiv 67/227/EEG (EGT 71, 14.4.1967, s. 1301)

   Direktiv 77/388/EEG

2. Direktiv 77/388/EEG (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1)

   Direktiv 78/583/EEG (EGT L 194, 19.7.1978, s. 16)

   Direktiv 80/368/EEG (EGT L 90, 3.4.1980, s. 41)

   Direktiv 84/386/EEG (EGT L 208, 3.8.1984, s. 58)

   Direktiv 89/465/EEG (EGT L 226, 3.8.1989, s. 21)

   Direktiv 91/680/EEG (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1) – med undantag för artikel 2

   Direktiv 92/77/EEG (EGT L 316, 31.10.1992, s. 1)

   Direktiv 92/111/EEG (EGT L 384, 30.12.1992, s. 47)

   Direktiv 94/4/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14) – endast artikel 2

   Direktiv 94/5/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 16)

   Direktiv 94/76/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 53)

   Direktiv 95/7/EG (EGT L 102, 5.5.1995, s. 18)

   Direktiv 96/42/EG (EGT L 170, 9.7.1996, s. 34)

   Direktiv 96/95/EG (EGT L 338, 28.12.1996, s. 89)

   Direktiv 98/80/EG (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31)

   Direktiv 1999/49/EG (EGT L 139, 2.6.1999, s. 27)

   Direktiv 1999/59/EG (EGT L 162, 26.6.1999, s. 63)

   Direktiv 1999/85/EG (EGT L 277, 28.10.1999, s. 34)

   Direktiv 2000/17/EG (EGT L 84, 5.4.2000, s. 24)

   Direktiv 2000/65/EG (EGT L 269, 21.10.2000, s. 44)

   Direktiv 2001/4/EG (EGT L 22, 24.1.2001, s. 17)

   Direktiv 2001/115/EG (EGT L 15, 31.12.2002, s. 24)

   Direktiv 2002/38/EG (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41)

   Direktiv 2002/93/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27)

   Direktiv 2003/92/EG (EGT L 260, 11.10.2003, s. 8)

   Direktiv 2004/7/EG (EGT L 27, 30.1.2004, s. 44)

   Direktiv 2004/15/EG (EGT L 52, 21.12.2004, s. 61)

   Direktiv 2004/66/EG (EGT L 168, 1.5.2004, s. 35) – endast punkt V i bilagan

   Direktiv 2005/92/EG (EUT L 345, 28.12.2005, s. 19)

   Direktiv 2006/18/EG (EUT L 51, 21.2.2006, s. 12)

   Direktiv 2006/58/EG (EUT L 174, 28.6.2006, s. 5)

   Direktiv 2006/69/EG (EUT L 221, 12.8.2006, s. 9) – endast artikel 1

▼C1

   Direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129) (endast punkt 2 i bilagan)

▼B

DEL B

Tidsfrister för genomförande i nationell lagstiftning

(som avses i artikel 411)

Direktiv	Tidsfrist för genomförande
Direktiv 67/227/EEG	1 januari 1970
Direktiv 77/388/EEG	1 januari 1978
Direktiv 78/583/EEG	1 januari 1979
Direktiv 80/368/EEG	1 januari 1979
Direktiv 84/386/EEG	1 juli 1985
Direktiv 89/465/EEG	1 januari 1990
	1 januari 1991
	1 januari 1992
	1 januari 1993
	1 januari 1994 för Portugal
Direktiv 91/680/EEG	1 januari 1993
Direktiv 92/77/EEG	31 december 1992
Direktiv 92/111/EEG	1 januari 1993
	1 januari 1994
	1 oktober 1993 för Tyskland
Direktiv 94/4/EG	1 april 1994
Direktiv 94/5/EG	1 januari 1995
Direktiv 94/76/EG	1 januari 1995
Direktiv 95/7/EG	1 januari 1996
	1 januari 1997 för Tyskland och Luxemburg
Direktiv 96/42/EG	1 januari 1995
Direktiv 96/95/EG	1 januari 1997
Direktiv 98/80/EG	1 januari 2000
Direktiv 1999/49/EG	1 januari 1999
Direktiv 1999/59/EG	1 januari 2000
Direktiv 1999/85/EG	—
Direktiv 2000/17/EG	—
Direktiv 2000/65/EG	31 december 2001
Direktiv 2001/4/EG	1 januari 2001
Direktiv 2001/115/EG	1 januari 2004
Direktiv 2002/38/EG	1 juli 2003
Direktiv 2002/93/EG	—
Direktiv 2003/92/EG	1 januari 2005
Direktiv 2004/7/EG	30 januari 2004
Direktiv 2004/15/EG	—
Direktiv 2004/66/EG	1 maj 2004
Direktiv 2005/92/EG	1 januari 2006
Direktiv 2006/18/EG	—
Direktiv 2006/58/EG	1 juli 2006
Direktiv 2006/69/EG	1 januari 2008

▼C1

Direktiv 2006/98/EG	1 januari 2007

▼B

BILAGA XII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
Artikel 1 första stycket				Artikel 1.1
Artikel 1 andra och tredje styckena				—
Artikel 2 första, andra och tredje styckena				Artikel 1.2 första, andra och tredje styckena
Artikel 3, 4 och 6				—
	Artikel 1			—
	Artikel 2.1			Artikel 2.1 a och c
	Artikel 2.2			Artikel 2.1 d
	Artikel 3.1 första strecksatsen			Artikel 5.2
	Artikel 3.1 andra strecksatsen			Artikel 5.1
	Artikel 3.1 tredje strecksatsen			Artikel 5.3 och 5.4
	Artikel 3.2			—
	Artikel 3.3 första stycket första strecksatsen			Artikel 6.2 a och b
	Artikel 3.3 första stycket andra strecksatsen			Artikel 6.2 c och d
	Artikel 3.3 första stycket tredje strecksatsen			Artikel 6.2 e, f och g
	Artikel 3.3 andra stycket första strecksatsen			Artikel 6.1 b
	Artikel 3.3 andra stycket andra strecksatsen			Artikel 6.1 c
	Artikel 3.3 andra stycket tredje strecksatsen			Artikel 6.1 a

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 3.4 första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 7.1
	Artikel 3.4 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna			Artikel 7.2
	Artikel 3.5			Artikel 8
	Artikel 4.1 och 4.2			Artikel 9.1 första och andra styckena
	Artikel 4.3 a första stycket första meningen			Artikel 12.1 a
	Artikel 4.3 a första stycket andra meningen			Artikel 12.2 andra stycket
	Artikel 4.3 a andra stycket			Artikel 12.2 tredje stycket
	Artikel 4.3 a tredje stycket			Artikel 12.2 första stycket
	Artikel 4.3 b första stycket			Artikel 12.1 b
	Artikel 4.3 b andra stycket			Artikel 12.3
	Artikel 4.4 första stycket			Artikel 10
	Artikel 4.4 andra och tredje styckena			Artikel 11 första och andra styckena
	Artikel 4.5 första, andra och tredje styckena			Artikel 13.1 första, andra och tredje styckena
	Artikel 4.5 fjärde stycket			Artikel 13.2
	Artikel 5.1			Artikel 14.1
	Artikel 5.2			Artikel 15.1
	Artikel 5.3 a–c			Artikel 15.2 a–c
	Artikel 5.4 a–c			Artikel 14.2 a–c

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 5.5			Artikel 14.3
	Artikel 5.6 första och andra meningarna			Artikel 16 första och andra styckena
	Artikel 5.7 a–c			Artikel 18 a–c
	Artikel 5.8 första meningen			Artikel 19 första stycket
	Artikel 5.8 andra och tredje meningarna			Artikel 19 andra stycket
	Artikel 6.1 första stycket			Artikel 24.1
	Artikel 6.1 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna			Artikel 25 a, b och c
	Artikel 6.2 första stycket a och b			Artikel 26.1 a och b
	Artikel 6.2 andra stycket			Artikel 26.2
	Artikel 6.3			Artikel 27
	Artikel 6.4			Artikel 28
	Artikel 6.5			Artikel 29
	Artikel 7.1 a och b			Artikel 30 första och andra styckena
	Artikel 7.2			Artikel 60
	Artikel 7.3 första och andra styckena			Artikel 61 första och andra styckena
	Artikel 8.1 a första meningen			Artikel 32 första stycket
	Artikel 8.1 a andra och tredje meningarna			Artikel 36 första och andra styckena
	Artikel 8.1 b			Artikel 31
	Artikel 8.1 c första stycket			Artikel 37.1
	Artikel 8.1 c andra stycket första strecksatsen			Artikel 37.2 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 8.1 c andra stycket andra och tredje strecksatserna			Artikel 37.2 andra och tredje styckena
	Artikel 8.1 c tredje stycket			Artikel 37.2 fjärde stycket
	Artikel 8.1 c fjärde stycket			Artikel 37.3 första stycket
	Artikel 8.1 c femte stycket			—
	Artikel 8.1 c sjätte stycket			Artikel 37.3 andra stycket
	Artikel 8.1 d första och andra styckena			Artikel 38.1 och 38.2
	Artikel 8.1 e första meningen			Artikel 39 första stycket
	Artikel 8.1 e andra och tredje meningarna			Artikel 39 andra stycket
	Artikel 8.2			Artikel 32 andra stycket
	Artikel 9.1			Artikel 43
	Artikel 9.2 inledande meningen			—
	Artikel 9.2 a			Artikel 45
	Artikel 9.2 b			Artikel 46
	Artikel 9.2 c första och andra strecksatserna			Artikel 52 a och b
	Artikel 9.2 c tredje och fjärde strecksatserna			Artikel 52 c
	Artikel 9.2 e första till sjätte strecksatserna			Artikel 56.1 a–f

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 9.2 e sjunde strecksatsen			Artikel 56.1 l
	Artikel 9.2 e åttonde strecksatsen			Artikel 56.1 g
	Artikel 9.2 e nionde strecksatsen			Artikel 56.1 h
	Artikel 9.2 e tionde strecksatsen första meningen			Artikel 56.1 i
	Artikel 9.2 e tionde strecksatsen andra meningen			Artikel 24.2
	Artikel 9.2 e tionde strecksatsen tredje meningen			Artikel 56.1 i
	Artikel 9.2 e elfte och tolfte strecksatserna			Artikel 56.1 j och k
	Artikel 9.2 f			Artikel 57.1
	Artikel 9.3			Artikel 58 första och andra styckena
	Artikel 9.3 a och b			Artikel 58 första stycket leden a och b
	Artikel 9.4			Artikel 59.1 och 59.2
	Artikel 10.1 a och b			Artikel 62.1 och 62.2
	Artikel 10.2 första stycket första meningen			Artikel 63
	Artikel 10.2 första stycket andra och tredje meningarna			Artikel 64.1 och 64.2
	Artikel 10.2 andra stycket			Artikel 65
	Artikel 10.2 tredje stycket första, andra och tredje strecksatserna			Artikel 66 a–c
	Artikel 10.3 första stycket första meningen			Artikel 70
	Artikel 10.3 första stycket andra meningen			Artikel 71.1 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 10.3 andra stycket			Artikel 71.1 andra stycket
	Artikel 10.3 tredje stycket			Artikel 71.2
	Artikel 11 A.1 a			Artikel 73
	Artikel 11 A.1 b			Artikel 74
	Artikel 11 A.1 c			Artikel 75
	Artikel 11 A.1 d			Artikel 77
	Artikel 11 A.2 a			Artikel 78 första stycket led a
	Artikel 11 A.2 b första meningen			Artikel 78 första stycket led b
	Artikel 11 A.2 b andra meningen			Artikel 78 andra stycket
	Artikel 11 A.3 a och b			Artikel 79 första stycket leden a och b Artikel 87 a och b
	Artikel 11 A.3 c första meningen			Artikel 79 första stycket led c
	Artikel 11 A.3 c andra meningen			Artikel 79 andra stycket
	Artikel 11 A.4 första och andra styckena			Artikel 81 första och andra styckena
	Artikel 11 A.5			Artikel 82
	Artikel 11 A.6 första stycket första och andra meningarna			Artikel 80.1 första stycket
	Artikel 11 A.6 första stycket tredje meningen			Artikel 80.1 andra stycket
	Artikel 11 A.6 andra stycket			Artikel 80.1 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 11 A.6 tredje stycket			Artikel 80.2
	Artikel 11 A.6 fjärde stycket			Artikel 80.3
	Artikel 11 A.7 första och andra styckena			Artikel 72 första och andra styckena
	Artikel 11 B.1			Artikel 85
	Artikel 11 B.3 a			Artikel 86.1 a
	Artikel 11 B.3 b första stycket			Artikel 86.1 b
	Artikel 11 B.3 b andra stycket			Artikel 86.2
	Artikel 11 B.3 b tredje stycket			Artikel 86.1 b
	Artikel 11 B.4			Artikel 87
	Artikel 11 B.5			Artikel 88
	Artikel 11 B.6 första och andra styckena			Artikel 89 första och andra styckena
	Artikel 11 C.1 första och andra styckena			Artikel 90.1 och 90.2
	Artikel 11 C.2 första stycket			Artikel 91.1
	Artikel 11 C.2 andra stycket första och andra meningarna			Artikel 91.2 första och andra styckena
	Artikel 11 C.3 första och andra strecksatserna			Artikel 92 a och b

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 12.1			Artikel 93 första stycket
	Artikel 12.1 a			Artikel 93 andra stycket led a
	Artikel 12.1 b			Artikel 93 andra stycket led c
	Artikel 12.2 första och andra strecksatserna			Artikel 95 första och andra styckena
	Artikel 12.3 a första stycket första meningen			Artikel 96
	Artikel 12.3 a första stycket andra meningen			Artikel 97.1
	Artikel 12.3 a andra stycket			Artikel 97.2
	Artikel 12.3 a tredje stycket första meningen			Artikel 98.1
	Artikel 12.3 a tredje stycket andra meningen			Artikel 98.2 första stycket Artikel 99.1
	Artikel 12.3 a fjärde stycket			Artikel 98.2 andra stycket
	Artikel 12.3 b första meningen			Artikel 102 första stycket
	Artikel 12.3 b andra, tredje och fjärde meningarna			Artikel 102 andra stycket
	Artikel 12.3 c första stycket			Artikel 103.1
	Artikel 12.3 c andra stycket första och andra strecksatserna			Artikel 103.2 a och b
	Artikel 12.4 första stycket			Artikel 99.2
	Artikel 12.4 andra stycket första och andra meningarna			Artikel 100 första och andra styckena

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 12.4 tredje stycket			Artikel 101
	Artikel 12.5			Artikel 94.2
	Artikel 12.6			Artikel 105
	Artikel 13 A.1 inledningen			Artikel 131
	Artikel 13 A.1 a– n			Artikel 132.1 a–n
	Artikel 13 A.1 o första meningen			Artikel 132.1 o
	Artikel 13 A.1 o andra meningen			Artikel 132.2
	Artikel 13 A.1 p och q			Artikel 132.1 p och q
	Artikel 13 A.2 a första till fjärde strecksatserna			Artikel 133 första stycket leden a–d
	Artikel 13 A.2 b första och andra strecksatserna			Artikel 134 a och b
	Artikel 13 B inledningen			Artikel 131
	Artikel 13 B a			Artikel 135.1 a
	Artikel 13 B b första stycket			Artikel 135.1 l

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 13 B b första stycket leden 1–4			Artikel 135.2 första stycket leden a–d
	Artikel 13 B b andra stycket			Artikel 135.2 andra stycket
	Artikel 13 B c			Artikel 136 a och b
	Artikel 13 B d			—
	Artikel 13 B d 1–5			Artikel 135.1 b–f
	►C1 Artikel 13 B d 5 första och andra strecksatserna ◄			Artikel 135.1 f
	Artikel 13 B d 6			Artikel 135.1 g
	Artikel 13 B e–h			Artikel 135.1 h–k
	Artikel 13 C första stycket led a			Artikel 137.1 d
	Artikel 13 C första stycket led b			Artikel 137.1 a, b och c
	Artikel 13 C andra stycket			Artikel 137.2 första och andra styckena
	Artikel 14.1 inledande meningen			Artikel 131
	Artikel 14.1 a			►C1 Artikel 143 a ◄
	Artikel 14.1 d första och andra styckena			Artikel 143 b och c
	Artikel 14.1 e			Artikel 143 e
	Artikel 14.1 g första till fjärde strecksatserna			Artikel 143 f–i
	Artikel 14.1 h			Artikel 143 j

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 14.1 i			Artikel 144
	Artikel 14.1 j			Artikel 143 k
	Artikel 14.1 k			Artikel 143.l
	Artikel 14.2 första stycket			Artikel 145.1
	Artikel 14.2 andra stycket första, andra och tredje strecksatserna			Artikel 145.2 första, andra och tredje styckena
	Artikel 14.2 tredje stycket			Artikel 145.3
	Artikel 15 inledande meningen			Artikel 131
	Artikel 15.1			Artikel 146.1 a
	Artikel 15.2 första stycket			Artikel 146.1 b
	Artikel 15.2 andra stycket första och andra strecksatserna			Artikel 147.1 första stycket leden a och b
	Artikel 15.2 andra stycket tredje strecksatsen första delen av meningen			Artikel 147.1 första stycket led c
	Artikel 15.2 andra stycket tredje strecksatsen andra delen av meningen			Artikel 147.1 andra stycket
	Artikel 15.2 tredje stycket första och andra strecksatserna			Artikel 147.2 första och andra styck-ena
	Artikel 15.2 fjärde stycket			Artikel 147.2 tredje stycket
	Artikel 15.3			Artikel 146.1 d
	Artikel 15.4 första stycket a och b			Artikel 148 a

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 15.4 första stycket c			Artikel 148 b
	Artikel 15.4 andra stycket första och andra meningarna			Artikel 150.1 och 150.2
	Artikel 15.5			Artikel 148 c
	Artikel 15.6			Artikel 148 f
	Artikel 15.7			Artikel 148 e
	Artikel 15.8			Artikel 148 d
	Artikel 15.9			Artikel 148 g
	Artikel 15.10 första stycket första till fjärde strecksatserna			Artikel 151.1 första stycket leden a–d
	Artikel 15.10 andra stycket			Artikel 151.1 andra stycket
	Artikel 15.10 tredje stycket			Artikel 151.2
	Artikel 15.11			Artikel 152
	Artikel 15.12 första meningen			Artikel 146.1 c
	Artikel 15.12 andra meningen			Artikel 146.2
	Artikel 15.13			Artikel 146.1 e
	Artikel 15.14 första och andra styckena			Artikel 153 första och andra styckena
	Artikel 15.15			Artikel 149
	Artikel 16.1			—
	Artikel 16.2			Artikel 164.1

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 16.3			Artikel 166
	Artikel 17.1			Artikel 167
	Artikel 17.2–4			—
	Artikel 17.5 första och andra styckena			Artikel 173.1 första och andra styckena
	Artikel 17.5 tredje stycket a-e			Artikel 173.2 a–e
	Artikel 17.6			Artikel 176
	Artikel 17.7 första och andra meningarna			Artikel 177 första och andra styckena
	Artikel 18.1			—
	Artikel 18.2 första och andra styckena			Artikel 179 första och andra styckena
	Artikel 18.3			Artikel 180
	Artikel 18.4 första och andra styckena			Artikel 183 första och andra styckena
	Artikel 19.1 första stycket första strecksatsen			Artikel 174.1 första stycket led a
	Artikel 19.1 första stycket andra strecksatsen första meningen			Artikel 174 första stycket led b
	Artikel 19.1 första stycket andra strecksatsen andra meningen			Artikel 174.1 andra stycket
	Artikel 19.1 andra stycket			Artikel 175.1
	Artikel 19.2 första meningen			Artikel 174.2 a
	Artikel 19.2 andra meningen			Artikel 174.2 b och c

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 19.2 tredje meningen			Artikel 174.3
	Artikel 19.3 första stycket första och andra meningarna			Artikel 175.2 första stycket
	Artikel 19.3 första stycket tredje meningen			Artikel 175.2 andra stycket
	Artikel 19.3 andra stycket			Artikel 175.3
	Artikel 20.1 inledningen			Artikel 186
	Artikel 20.1 a			Artikel 184
	Artikel 20.1 b första delen av första meningen			Artikel 185.1
	Artikel 20.1 b andra delen av första meningen			Artikel 185.2 första stycket
	Artikel 20.1 b andra meningen			Artikel 185.2 andra stycket
	Artikel 20.2 första stycket första meningen			Artikel 187.1 första stycket
	Artikel 20.2 första stycket andra och tredje meningarna			Artikel 187.2 första och andra styckena
	Artikel 20.2 andra och tredje styckena			Artikel 187.1 andra och tredje styckena
	Artikel 20.3 första stycket första meningen			Artikel 188.1 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 20.3 första stycket andra meningen			Artikel 188.1 andra och tredje stycken
	Artikel 20.3 första stycket tredje meningen			Artikel 188.2
	Artikel 20.3 andra stycket			Artikel 188.2
	Artikel 20.4 första stycket första till fjärde strecksatserna			Artikel 189 a-d
	Artikel 20.4 andra stycket			Artikel 190
	Artikel 20.5			Artikel 191
	Artikel 20.6			Artikel 192
	Artikel 21			—
	Artikel 22			—
	Artikel 22a			Artikel 249
	Artikel 23 första stycket			Artikel 211 första stycket Artikel 260
	Artikel 23 andra stycket			Artikel 211 andra stycket
	Artikel 24.1			Artikel 281
	Artikel 24.2 inledningen			Artikel 292
	Artikel 24.2 a första stycket			Artikel 284.1

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 24.2 a andra och tredje stycket			Artikel 284.2 första och andra styckena
	Artikel 24.2 b första och andra meningarna			Artikel 285 första och andra styckena
	Artikel 24.2 c			Artikel 286
	Artikel 24.3 första stycket			Artikel 282
	Artikel 24.3 andra stycket första meningen			Artikel 283.2
	Artikel 24.3 andra stycket andra meningen			Artikel 283.1 a
	Artikel 24.4 första stycket			Artikel 288 första stycket leden 1-4
	Artikel 24.4 andra stycket			Artikel 288 andra stycket
	Artikel 24.5			Artikel 289
	Artikel 24.6			Artikel 290
	Artikel 24.7			Artikel 291
	Artikel 24.8 a–c			Artikel 293 leden 1, 2 och 3
	Artikel 24.9			Artikel 294
	►C1 Artikel 24a första stycket första till tionde strecksatsern ◄			Artikel 287 leden 7–16
▼C1 Artikel 24a andra stycket				—
▼B Artikel 25.1				Artikel 296.1
	Artikel 25.2 första till åttonde strecksatsen			Artikel 295.1 leden 1–8
	Artikel 25.3 första stycket första meningen			Artikel 297 första stycket första meningen och andra stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 25.3 första stycket andra meningen			Artikel 298 första stycket
	Artikel 25.3 första stycket tredje meningen			Artikel 299
	Artikel 25.3 första stycket fjärde och femte meningarna			Artikel 298 andra stycket
	Artikel 25.3 andra stycket			Artikel 297 första stycket andra meningen
	Artikel 25.4 första stycket			Artikel 272.1 första stycket led e
	Artikel 25.5 och 6			—
	Artikel 25.7			Artikel 304
	Artikel 25.8			Artikel 301.2
	Artikel 25.9			Artikel 296.2
	Artikel 25.10			Artikel 296.3
	Artikel 25.11 och 25.12			—
	Artikel 26.1 första och andra meningarna			Artikel 306.1 första och andra styckena
	Artikel 26.1 tredje meningen			Artikel 306.2
	Artikel 26.2 första och andra meningarna			Artikel 307 första och andra styckena
	Artikel 26.2 tredje meningen			Artikel 308
	Artikel 26.3 första och andra meningarna			Artikel 309 första och andra styckena
	Artikel 26.4			Artikel 310
	Artikel 26a A a första stycket			Artikel 311.1.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26a A a andra stycket			Artikel 311.2
	Artikel 26a A b och c			Artikel 311.1.3 och 311.1.4
	Artikel 26a A d			Artikel 311.1.1
	Artikel 26a A e och f			Artikel 311.1.5 och 311.1.6
	Artikel 26a A g inledande meningen			Artikel 311.1.7
	Artikel 26a A g första och andra strecksatserna			Artikel 311.3
	Artikel 26a B.1			Artikel 313.1
	Artikel 26a B.2			Artikel 314
	Artikel 26a B.2 första till fjärde strecksatserna			Artikel 314 a–d
	Artikel 26a B.3 första stycket första och andra meningarna			Artikel 315 första och andra styckena
	Artikel 26a B.3 andra stycket			Artikel 312
	Artikel 26a B.3 andra stycket, första och andra strecksatserna			Artikel 312.1 och 312.2
	Artikel 26a B.4 första stycket			Artikel 316.1
	Artikel 26a B.4 första stycket leden a, b och c			Artikel 316.1 a, b och c
	Artikel 26a B.4 andra stycket			Artikel 316.2
	Artikel 26a B.4 tredje stycket första och andra meningarna			Artikel 317 första och andra styckena

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26a B.5			Artikel 321
	Artikel 26a B.6			Artikel 323
	Artikel 26a B.7			Artikel 322
	Artikel 26a B.7 a, b och c			Artikel 322 a, b och c
	Artikel 26a B.8			Artikel 324
	Artikel 26a B.9			Artikel 325
	Artikel 26a B.10 första och andra styckena			Artikel 318.1 första och andra styckena
	Artikel 26a B.10 tredje stycket första och andra strecksatserna			Artikel 318.2 a och b
	Artikel 26a B.10 fjärde stycket			Artikel 318.3
	Artikel 26a B.11 första stycket			Artikel 319
	Artikel 26a B.11 andra stycket a			Artikel 320.1 första stycket
	Artikel 26a B.11 andra stycket b och c			Artikel 320.1 andra stycket
	Artikel 26a B.11 tredje stycket			Artikel 320.2
	Artikel 26a C.1 inledande meningen			Artikel 333.1 Artikel 334
	Artikel 26a C.1 första till fjärde strecksatserna			Artikel 334 a–d
	Artikel 26a C.2 första och andra strecksatserna			Artikel 336 a och b

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26a C.3			Artikel 337
	Artikel 26a C.4 första stycket första till tredje strecksatserna			Artikel 339 första stycket leden a, b och c
	Artikel 26a C.4 andra stycket			Artikel 339 andra stycket
	Artikel 26a C.5 första och andra styckena			Artikel 340.1 första och andra styckena
	Artikel 26a C.5 tredje stycket			Artikel 340.2
	Artikel 26a C.6 första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 338 första stycket leden a och b
	Artikel 26a C.6 andra stycket			Artikel 338 andra stycket
	Artikel 26a C.7			Artikel 335
	Artikel 26a D inledningen			—
	Artikel 26a D a			Artikel 313.2 Artikel 333.2
	Artikel 26a D b			Artikel 4 leden a och c
	Artikel 26a D c			Artikel 35 Artikel 139.3 första stycket
	Artikel 26b A första stycket led i första meningen			Artikel 344.1.1
	Artikel 26b A första stycket led i andra meningen			Artikel 344.2
	Artikel 26b A första stycket led ii första till fjärde strecksatserna			Artikel 344.1.2
	Artikel 26b A andra stycket			Artikel 344.3

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26b A tredje stycket			Artikel 345
	Artikel 26b B första stycket			Artikel 346
	Artikel 26b B andra stycket			Artikel 347
	Artikel 26b C första stycket			Artikel 348
	Artikel 26b C andra stycket första och andra meningarna			Artikel 349.1 och 349.2
	Artikel 26b C tredje stycket			Artikel 350
	Artikel 26b C fjärde stycket			Artikel 351
	Artikel 26b D.1 a, b och c			Artikel 354 a, b och c
	Artikel 26b D.2			Artikel 355
	Artikel 26b E första och andra styckena			Artikel 356.1 första och andra styckena
	Artikel 26b E tredje och fjärde styckena			Artikel 356.2 och 356.3
	Artikel 26b F första meningen			Artikel 198.2 och 198.3
	Artikel 26b F andra meningen			Artiklarna 208 och 255
	Artikel 26b G.1 första stycket			Artikel 352
	Artikel 26b G.1 andra stycket			—
	Artikel 26b G.2 a			Artikel 353
	Artikel 26b G.2 b första och andra meningarna			►C1 Artikel 198.1 och 198.3 ◄
	Artikel 26c A a–e			Artikel 358.1–358.5

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26c B.1			Artikel 359
	Artikel 26c B.2 första stycket			Artikel 360
	Artikel 26c B.2 andra stycket första delen av första meningen			Artikel 361.1
	Artikel 26c B.2 andra stycket andra delen av första meningen			Artikel 361.1 a–e
	Artikel 26c B.2 andra stycket andra meningen			Artikel 361.2
	Artikel 26c B.3 första och andra styckena			Artikel 362
	Artikel 26c B.4 a–d			Artikel 363 a–d
	Artikel 26c B.5 första stycket			Artikel 364
	Artikel 26c B.5 andra stycket			Artikel 365
	Artikel 26c B.6 första meningen			Artikel 366.1 första stycket
	Artikel 26c B.6 andra och tredje meningarna			Artikel 366.1 andra stycket
	Artikel 26c B.6 fjärde meningen			Artikel 366.2
	Artikel 26c B.7 första meningen			Artikel 367 första stycket
	Artikel 26c B.7 andra och tredje meningarna			Artikel 367 andra stycket
	Artikel 26c B.8			Artikel 368
	Artikel 26c B.9 första meningen			Artikel 369.1

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 26c B.9 andra och tredje meningarna			Artikel 369.2 första och andra styckena
	Artikel 26c B.10			Artikel 204.1 tredje stycket
	Artikel 27.1 första och andra meningarna			Artikel 395.1 första och andra styckena
	Artikel 27.2 första och andra meningarna			Artikel 395.2 första stycket
	Artikel 27.2 tredje meningen			Artikel 395.2 andra stycket
	Artikel 27.3 och 27.4			Artikel 395.3 och 395.4
	Artikel 27.5			Artikel 394
	Artikel 28.1 och 28.1a			—
	Artikel 28.2 första meningen			Artikel 109
	Artikel 28.2 a första stycket			Artikel 110 första och andra styckena
	Artikel 28.2 a andra stycket			—
	Artikel 28.2 a tredje stycket första meningen			Artikel 112 första stycket
	Artikel 28.2 a tredje stycket andra och tredje meningarna			Artikel 112 andra stycket
	Artikel 28.2 b			Artikel 113
	Artikel 28.2 c första och andra meningarna			Artikel 114.1 första och andra styckena
	Artikel 28.2 c tredje meningen			Artikel 114.2
	Artikel 28.2 d			Artikel 115
	Artikel 28.2 e första och andra styckena			Artikel 118 första och andra styckena

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28.2 f			Artikel 120
	Artikel 28.2 g			—
	Artikel 28.2 h första och andra styckena			Artikel 121 första och andra styckena
	Artikel 28.2 i			Artikel 122
	Artikel 28.2 j			Artikel 117.2
	Artikel 28.2 k			Artikel 116
	Artikel 28.3 a			Artikel 370
	Artikel 28.3 b			Artikel 371
	Artikel 28.3 c			Artikel 391
	Artikel 28.3 d			Artikel 372
	Artikel 28.3 e			Artikel 373
	Artikel 28.3 f			Artikel 392
	Artikel 28.3 g			Artikel 374
	Artikel 28.3a			Artikel 376
	Artikel 28.4 och 28.5			Artikel 393.1 och 393.2
	Artikel 28.6 första stycket första meningen			Artikel 106 första och andra styckena
	Artikel 28.6 första stycket andra meningen			Artikel 106 tredje stycket
	Artikel 28.6 andra stycket a, b och c			Artikel 107 första stycket leden a, b och c
	Artikel 28.6 andra stycket d			Artikel 107 andra stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28.6 tredje stycket			Artikel 107 andra stycket
	Artikel 28.6 fjärde stycket leden a, b och c			Artikel 108 leden a, b och c
	Artikel 28.6 femte och sjätte styckena			—
	Artikel 28a.1 inledningen			Artikel 2.1
	Artikel 28a.1 a första stycket			Artikel 2.1 b i
	Artikel 28a.1 a andra stycket			Artikel 3.1
	Artikel 28a.1 a tredje stycket			Artikel 3.3
	Artikel 28a.1 b			Artikel 2.1 b ii
	Artikel 28a.1 c			Artikel 2.1 b iii
	Artikel 28a.1a a			Artikel 3.1 a
	Artikel 28a.1a b första stycket första strecksatsen			Artikel 3.1 b
	Artikel 28a.1a b första stycket andra och tredje strecksatserna			Artikel 3.2 första stycket leden a och b
	Artikel 28a.1a b andra stycket			Artikel 3.2 andra stycket
	Artikel 28a.2 inledningen			—
	Artikel 28a.2 a			Artikel 2.2 a i, ii och iii
	Artikel 28a.2 b första stycket			Artikel 2.2 b

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28a.2 b första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 2.2 b i, ii och iii
	Artikel 28a.2 b andra stycket			Artikel 2.2 c
	Artikel 28a.3 första och andra styckena			Artikel 20 första och andra styckena
	Artikel 28a.4 första stycket			Artikel 9.2
	Artikel 28a.4 andra stycket första strecksatsen			Artikel 172.1 andra stycket
	Artikel 28a.4 andra stycket andra strecksatsen			Artikel 172.1 första stycket
	Artikel 28a.4 tredje stycket			Artikel 172.2
	Artikel 28a.5 b första stycket			Artikel 17.1 första stycket
	Artikel 28a.5 b andra stycket			Artikel 17.1 andra stycket och 17.2 inledande meningen
	Artikel 28a.5 b andra stycket första strecksatsen			Artikel 17.2 a och b
	Artikel 28a.5 b andra stycket andra strecksatsen			Artikel 17.2 c
	Artikel 28a.5 b andra stycket tredje strecksatsen			Artikel 17.2 e
	Artikel 28a.5 b andra stycket femte till sjunde strecksatserna			Artikel 17.2 f–h
	Artikel 28a.5 b andra stycket åttonde strecksatsen			Artikel 17.2 d
	Artikel 28a.5 b tredje stycket			Artikel 17.3

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28a.6 första stycket			Artikel 21
	Artikel 28a.6 andra stycket			Artikel 22
	Artikel 28a.7			Artikel 23
	Artikel 28b A.1			Artikel 40
	Artikel 28b A.2 första och andra styckena			Artikel 41 första och andra styckena
	Artikel 28b A.2 tredje stycket första och andra strecksatserna			Artikel 42 a och b
	Artikel 28b B.1 första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 33.1 a och b
	Artikel 28b B.1 andra stycket			Artikel 33.2
	Artikel 28b B.2 första stycket			Artikel 34.1 a
	Artikel 28b B.2 första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 34.1 b och c
	Artikel 28b B.2 andra stycket första och andra meningarna			Artikel 34.2 första och andra styckena
	Artikel 28b B.2 tredje stycket, första meningen			Artikel 34.3
	Artikel 28b B.2 tredje stycket andra och tredje meningarna			—
	Artikel 28b B.3 första och andra stycket			Artikel 34.4 första och andra styckena
	Artikel 28b C.1 första strecksatsen första stycket			Artikel 48 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28b C.1 första strecksatsen andra stycket			Artikel 49
	Artikel 28b C.1 andra och tredje strecksatsen			Artikel 48 andra och tredje styckena
	Artikel 28b C.2 och 3			Artikel 47 första och andra styckena
	Artikel 28b C.4			Artikel 51
	Artikel 28b D			Artikel 53
	Artikel 28b E.1 första och andra styckena			Artikel 50 första och andra styckena
	Artikel 28b E.2 första och andra styckena			Artikel 54 första och andra styckena
	Artikel 28b E.3 första och andra styckena			Artikel 44 första och andra styckena
	Artikel 28b F första och andra styckena			Artikel 55 första och andra styckena
	Artikel 28c A inledningen			Artikel 131
	Artikel 28c A a första stycket			Artikel 138.1
	Artikel 28c A a andra stycket			Artikel 139.1 första och andra styckena
	Artikel 28c A b			Artikel 138.2 a
	Artikel 28c A c första stycket			Artikel 138.2 b
	Artikel 28c A c andra stycket			Artikel 139.2
	Artikel 28c A d			Artikel 138.2 c
	Artikel 28c B inledningen			Artikel 131

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28c B a–c			Artikel 140 leden a, b och c
	Artikel 28c C			Artikel 142
	Artikel 28c D första stycket			Artikel 143 d
	Artikel 28c D andra stycket			Artikel 131
	Artikel 28c E led 1 första strecksatsen ersätter artikel 16.1			
	– punkt 1 första stycket			Artikel 155
	— punkt 1 första stycket led A			Artikel 157.1 a
	— punkt 1 första stycket led B första stycket leden a, b och c			Artikel 156.1 a, b och c
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led d första och andra strecksatserna			Artikel 156.1 d och e
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e första stycket			Artikel 157.1 b
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket första strecksatsen			Artikel 154
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket andra strecksatsen första meningen			Artikel 154
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e andra stycket andra strecksatsen andra meningen			Artikel 157.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e tredje stycket första strecksatsen			—
	— punkt 1 första stycket led B första stycket led e tredje stycket andra-fjärde strecksatserna			Artikel 158.1 a–c
	— punkt 1 första stycket led B andra stycket			Artikel 156.2
	— punkt 1 första stycket led C			Artikel 159
	— punkt 1 första stycket led D första stycket a och b			Artikel 160.1 a och b
	— punkt 1 första stycket led D andra stycket			Artikel 160.2
	— punkt 1 första stycket led E första och andra strecksatserna			Artikel 161 a och b
	— punkt 1 andra stycket			Artikel 202
	— punkt 1 tredje stycket			Artikel 163
	Artikel 28c E led 1 andra strecksatsen som inför punkt 1a i artikel 16			
	— punkt 1a			Artikel 162
	Artikel 28c E led 2 första strecksatsen som kompletterar artikel 16.2			
	— punkt 2 första stycket			Artikel 164.1

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28c E led 2 andra strecksatsen som inför andra och tredje styckena i artikel 16.2			
	— punkt 2 andra stycket			Artikel 164.2
	— punkt 2 tredje stycket			Artikel 165
	Artikel 28c E led 3 första till femte strecksatserna			Artikel 141 a–e
	Artikel 28d.1 första och andra meningarna			Artikel 68 första och andra styckena
	Artikel 28d.2 och 3			Artikel 69.1 och 69.2
	Artikel 28d.4 första och andra styckena			Artikel 67.1 och 67.2
	Artikel 28e.1 första stycket			Artikel 83
	Artikel 28e.1 andra stycket första och andra meningarna			Artikel 84.1 och 84.2
	Artikel 28e.2			Artikel 76
	Artikel 28e.3			Artikel 93 andra stycket led b
	Artikel 28e.4			Artikel 94.1
	Artikel 28f led 1 ersätter artikel 17.2–4			
	— punkt 2 a			Artikel 168 a
	— punkt 2 b			Artikel 168 e
	— punkt 2 c			Artikel 168 b och d
	— punkt 2 d			Artikel 168 c
	— punkt 3 a–c			Artikel 169 a, b och c Artikel 170 a och b

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 4 första stycket första strecksatsen			Artikel 171.1 första stycket
	— punkt 4 första stycket andra strecksatsen			Artikel 171.2 första stycket
	— punkt 4 andra stycket led a			Artikel 171.1 andra stycket
	— punkt 4 andra stycket led b			Artikel 171.2 andra stycket
	— punkt 4 andra stycket led c			Artikel 171.3
	Artikel 28f led 2 ersätter artikel 18.1			
	— punkt 1 a			Artikel 178 a
	— punkt 1 b			Artikel 178 e
	— punkt 1 c			Artikel 178 b och d
	— punkt 1 d			Artikel 178 f
	— punkt 1 e			Artikel 178 c
	Artikel 28f led 3 som inför punkt 3a i artikel 18			
	— punkt 3a första delen av meningen			Artikel 181
	— punkt 3a andra delen av meningen			Artikel 182
	Artikel 28g som ersätter artikel 21			
	— punkt 1 a första stycket			Artikel 193
	— punkt 1 a andra stycket			Artikel 194.1 och 194.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 1 b			Artikel 196
	— punkt 1 c första stycket första till tredje strecksatserna			Artikel 197.1 a, b och c
	— punkt 1 c andra stycket			Artikel 197.2
	— punkt 1 d			Artikel 203
	— punkt 1 e			Artikel 200
	— punkt 1 f			Artikel 195
	— punkt 2			—
	— punkt 2 a första meningen			Artikel 204.1 första stycket
	— punkt 2 a andra meningen			Artikel 204.2
	— punkt 2 b			Artikel 204.1 andra stycket
	— punkt 2 c första stycket			Artikel 199.1 a–g
	— punkt 2 c andra, tredje och fjärde styckena			Artikel 199.2, 199.3 och 199.4
	— punkt 3			Artikel 205
	— punkt 4			Artikel 201
	Artikel 28h ersätter artikel 22			
	— punkt 1 a första och andra meningarna			Artikel 213.1 första och andra styckena
	— punkt 1 b			Artikel 213.2
	— punkt 1 c första strecksatsen första meningen			Artikel 214.1 a

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 1 c första strecksatsen andra meningen			Artikel 214.2
	— punkt 1 c andra och tredje strecksatserna			Artikel 214.1 b och c
	— punkt 1 d första och andra meningarna			Artikel 215 första och andra styckena
	— punkt 1 e			Artikel 216
	— punkt 2 a			Artikel 242
	— punkt 2 b första och andra strecksatserna			Artikel 243.1 och 243.2
	— punkt 3 a första stycket första meningen			Artikel 220.1
	— punkt 3 a första stycket andra meningen			Artikel 220.2 och 220.3
	— punkt 3 a andra stycket			Artikel 220.4 och 220.5
	— punkt 3 a tredje stycket första och andra meningarna			►C1 Artikel 221.1 första och andra styckena ◄
	— punkt 3 a fjärde stycket			Artikel 221.2
	— punkt 3 a femte stycket första meningen			Artikel 219
	— punkt 3 a femte stycket andra meningen			Artikel 228
	— punkt 3 a sjätte stycket			Artikel 222
	— punkt 3 a sjunde stycket			Artikel 223

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 3 a åttonde stycket första och andra meningarna			Artikel 224.1 och 224.2
	— punkt 3 a nionde stycket första och andra meningarna			Artikel 224.3 första stycket
	— punkt 3 a nionde stycket tredje meningen			Artikel 224.3 andra stycket
	— punkt 3 a tionde stycket			Artikel 225
	— punkt 3 b första stycket första till tolfte styckena			Artikel 226 leden 1–12
	— punkt 3 b första stycket trettonde strecksatsen			Artikel 226 leden 13 och 14
	— punkt 3 b första stycket fjortonde strecksatsen			Artikel 226 led 15
	— punkt 3 b andra stycket			Artikel 227
	— punkt 3 b tredje stycket			Artikel 229
	— punkt 3 b fjärde stycket			Artikel 230
	— punkt 3 b femte stycket			Artikel 231
	— punkt 3 c första stycket			Artikel 232
	— punkt 3 c andra stycket inledande meningen			Artikel 233.1 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 3 c andra stycket första strecksatsen första meningen			Artikel 233.1 första stycket led a
	— punkt 3 c andra stycket första strecksatsen andra meningen			Artikel 233.2
	— punkt 3 c andra stycket andra strecksatsen första meningen			Artikel 233.1 första stycket led b
	— punkt 3 c andra stycket andra strecksatsen andra meningen			Artikel 233.3
	— punkt 3 c tredje stycket första meningen			Artikel 233.1 andra stycket
	— punkt 3 c tredje stycket andra meningen			Artikel 237
	— punkt 3 c fjärde stycket första och andra meningarna			Artikel 234
	— punkt 3 c femte stycket			Artikel 235
	— punkt 3 c sjätte stycket			Artikel 236
	— punkt 3 d första stycket			Artikel 244
	— punkt 3 d andra stycket första meningen			Artikel 245.1
	— punkt 3 d andra stycket andra och tredje meningarna			Artikel 245.2 första och andra styckena

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 3 d tredje stycket första och andra meningarna			Artikel 246 första och andra styckena
	— punkt 3 d fjärde till sjätte styckena			Artikel 247.1, 247.2 och 247.3
	— punkt 3 d sjunde stycket			Artikel 248
	— punkt 3 e första stycket			Artiklarna 217 och 241
	— punkt 3 e andra stycket			Artikel 218
	— punkt 4 a första och andra meningarna			Artikel 252.1
	— punkt 4 a tredje och fjärde meningarna			Artikel 252.2 första och andra styckena
	— punkt 4 a femte meningen			Artikel 250.2
	— punkt 4 b			Artikel 250.1
	— punkt 4 c första strecksatsen första och andra styckena			Artikel 251 a och b
	— punkt 4 c andra strecksatsen första stycket			Artikel 251 c
	— punkt 4 c andra strecksatsen andra stycket			Artikel 251 d och e
	— punkt 5			Artikel 206
	— punkt 6 a första och andra meningarna			Artikel 261.1
	— punkt 6 a tredje meningen			Artikel 261.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 6 b första stycket			Artikel 262
	— punkt 6 b andra stycket första meningen			Artikel 263.1 första stycket
	— punkt 6 b andra stycket andra meningen			Artikel 263.2
	— punkt 6 b tredje stycket första och andra strecksatserna			Artikel 264.1 a och b
	— punkt 6 b tredje stycket tredje strecksatsen första meningen			Artikel 264.1 d
	— punkt 6 b tredje stycket tredje strecksatsen andra meningen			Artikel 264.2 första stycket
	— punkt 6 b fjärde stycket första strecksatsen			Artikel 264.1 c och e
	— punkt 6 b fjärde stycket andra strecksatsen första meningen			Artikel 264.1 f
	— punkt 6 b fjärde stycket andra strecksatsen andra meningen			Artikel 264.2 andra stycket
	— punkt 6 b femte stycket första och andra strecksatserna			Artikel 265.1 a och b
	— punkt 6 b femte stycket tredje strecksatsen första meningen			Artikel 265.1 c
	— punkt 6 b femte stycket tredje strecksatsen andra meningen			Artikel 265.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 6 c första strecksatsen			Artikel 263.1 andra stycket
	— punkt 6 c andra strecksatsen			Artikel 266
	— punkt 6 d			Artikel 254
	— punkt 6 e första stycket			Artikel 268
	— punkt 6 e andra stycket			Artikel 259
	— punkt 7 första delen av meningen			Artikel 207 första stycket Artikel 256 Artikel 267
	— punkt 7 andra delen av meningen			Artikel 207 andra stycket
	— punkt 8 första och andra styckena			Artikel 273 första och andra styckena
	— punkt 9 a första stycket första strecksatsen			Artikel 272.1 första stycket led c
	— punkt 9 a första stycket andra strecksatsen			Artikel 272.1 första stycket leden a och d
	— punkt 9 a första stycket tredje strecksatsen			Artikel 272.1 första stycket led b
	— punkt 9 a andra stycket			Artikel 272.1 andra stycket
	— punkt 9 b			Artikel 272.3
	— punkt 9 c			Artikel 212
	— punkt 9 d första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 238.1 a och b

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 9 d andra stycket första till fjärde strecksatsen			Artikel 238.2 a–d
	— punkt 9 d tredje stycket			Artikel 238.3
	— punkt 9 e första stycket			Artikel 239
	— punkt 9 e andra stycket första och andra strecksatserna			Artikel 240.1 och 240.2
	— punkt 10			Artiklarna 209 och 257
	— punkt 11			Artiklarna 210 och 258
	— punkt 12 inledningen			Artikel 269
	— punkt 12 a första till tredje strecksatsen			Artikel 270 a, b och c
	— punkt 12 b första till tredje strecksatserna			Artikel 271 a, b och c
	Artikel 28i som inför tredje stycket i artikel 24.3			
	— punkt 3 tredje stycket			Artikel 283.1 b och c
	Artikel 28j.1 som inför andra stycket i artikel 25.4			
	— punkt 4 andra stycket			Artikel 272.2
	Artikel 28j.2 ersätter artikel 25.5 och 6			
	— punkt 5 första stycket leden a, b och c			Artikel 300.1, 300.2 och 300.3

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	— punkt 5 andra stycket			Artikel 302
	— punkt 6 a första stycket första meningen			Artikel 301.1
	— punkt 6 a första stycket andra meningen			Artikel 303.1
	— punkt 6 a andra stycket första till tredje strecksatserna			Artikel 303.2 a, b och c
	— punkt 6 a tredje stycket			Artikel 303.3
	— punkt 6 b			Artikel 301.1
	Artikel 28j.3 som inför andra stycket i artikel 25.9			
	— punkt 9 andra stycket			Artikel 305
	Artikel 28k.1 första stycket			—
	Artikel 28k.1 andra stycket led a			Artikel 158.3
	Artikel 28k.1 andra stycket leden b och c			—
	Artikel 28k.2, 28k.3 och 28k.4			—
	Artikel 28k.5			Artikel 158.2
	Artikel 28l första stycket			—
	Artikel 28l andra och tredje styckena			Artikel 402.1 och 402.2
	Artikel 28l fjärde stycket			—
	Artikel 28m			Artikel 399 första stycket

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28n			—
	Artikel 28o.1 inledningen			Artikel 326 första stycket
	Artikel 28o.1 a första meningen			Artikel 327.1 och 327.3
	Artikel 28o.1 a andra meningen			Artikel 327.2
	Artikel 28o.1 b			Artikel 328
	Artikel 28o.1 c första till tredje strecksatserna			Artikel 329 a, b och c
	Artikel 28o.1 d första och andra styckena			Artikel 330 första och andra styckena
	Artikel 28o.1 e			Artikel 332
	Artikel 28o.1 f			Artikel 331
	Artikel 28o.1 g			Artikel 4 b
	Artikel 28o.1 h			Artikel 35 Artikel 139.3 andra stycket
	Artikel 28o.2			Artikel 326 andra stycket
	Artikel 28o.3			Artikel 341
	Artikel 28o.4			—
	Artikel 28p.1, första, andra och tredje strecksatserna			Artikel 405.1, 405.2 och 405.3
	Artikel 28p.2			Artikel 406
	Artikel 28p.3 första stycket första och andra strecksatserna			Artikel 407 a och b
	Artikel 28p.3 andra stycket			—
	Artikel 28p.4 a–d			Artikel 408.1 a–d

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 28p.5 första och andra strecksatserna			Artikel 408.2 a och b
	Artikel 28p.6			Artikel 409
	Artikel 28p.7 första stycket leden a, b och c			Artikel 410.1 a, b och c
	Artikel 28p.7 andra stycket första strecksatsen			—
	Artikel 28p.7 andra stycket andra och tredje strecksatserna			Artikel 410.2 a och b
	Artikel 29.1–29.4			Artikel 398.1–398.4
	Artikel 29a			Artikel 397
	Artikel 30.1			Artikel 396.1
	Artikel 30.2 första och andra meningarna			Artikel 396.2 första stycket
	Artikel 30.2 tredje meningen			Artikel 396.2 andra stycket
	Artikel 30.3 och 30.4			Artikel 396.3 och 396.4
	Artikel 31.1			—
	Artikel 31.2			Artikel 400
	Artikel 33.1			Artikel 401
	Artikel 33.2			Artikel 2.3
	Artikel 33a.1 inledande meningen			Artikel 274
	Artikel 33a.1 a			Artikel 275
	Artikel 33a.1 b			Artikel 276
	Artikel 33a.1 c			Artikel 277
	Artikel 33a.2 inledande meningen			Artikel 278
	Artikel 33a.2 a			Artikel 279

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Artikel 33a.2 b			Artikel 280
	Artikel 34			Artikel 404
	Artikel 35			Artikel 403
	Artikel 36 och 37			—
	Artikel 38			Artikel 414
	Bilaga A I 1 och 2			Bilaga VII punkt 1 a och b
	Bilaga A I 3			Bilaga VII punkt 1 c och d
	Bilaga A II 1–6			Bilaga VII punkt 2 a–f
	Bilagorna A III och A IV			Bilaga VII punkterna 3 och 4
	Bilaga A IV 1–4			Bilaga VII punkt 4 a–d
	Bilaga A V			Artikel 295.2
	Bilaga B inledande meningen			Artikel 295.1.5
	Bilaga B första till nionde strecksatserna			Bilaga VIII punkterna 1–9
	Bilaga C			—
	Bilaga D.1–13			Bilaga I punkterna 1–13
	Bilaga E.2			Bilaga X del A punkt 1
	Bilaga E.7			Bilaga X del A punkt 2
	Bilaga E.11			Bilaga X del A punkt 3
	Bilaga E.15			Bilaga X del A punkt 4
	Bilaga F.1			Bilaga X del B punkt 1
	Bilaga F.2			Bilaga X del B punkt 2 a–j
	Bilaga F.5–8			Bilaga X del B punkterna 3–6
	Bilaga F.10			Bilaga X del B punkt 7

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Bilaga F.12			Bilaga X del B punkt 8
	Bilaga F.16			Bilaga X del B punkt 9
	Bilaga F.17 första och andra styckena			Bilaga X del B punkt 10
	Bilaga F.23			Bilaga X del B punkt 11
	Bilaga F.25			Bilaga X del B punkt 12
	Bilaga F.27			Bilaga X del B punkt 13
	Bilaga G.1 och 2			Artikel 391
	Bilaga H första stycket			Artikel 98.3
	Bilaga H andra stycket inledande meningen			—
	Bilaga H andra stycket 1–6			Bilaga III punkterna 1–6
	Bilaga H andra stycket 7 första och andra styckena			Bilaga III punkterna 7 och 8
	Bilaga H andra stycket 8–17			Bilaga III punkterna 9–18
	Bilaga I inledande meningen			—
	Bilaga I a första till sjunde strecksatserna			Bilaga IX del A punkterna 1–7
	Bilaga I b första och andra strecksatserna			Bilaga IX del B punkterna 1 och 2
	Bilaga I c			Bilaga IX del C
	Bilaga J inledande meningen			Bilaga V inledande meningen
	Bilaga J			Bilaga V punkterna 1–25

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
	Bilaga K.1 första-tredje strecksatserna			Bilaga IV punkt 1 a, b och c
	Bilaga K.2–5			Bilaga IV punkterna 2–5
	Bilaga L första stycket punkterna 1–5			Bilaga II punkterna 1–5
	Bilaga L andra stycket			Artikel 56.2
	Bilaga M punkterna a–f			Bilaga VI punkterna 1–6
		Artikel 1.1 andra stycket i direktiv 89/465/EEG		Artikel 133 andra stycket
		Artikel 2 i direktiv 94/5/EG		Artikel 342
		Artikel 3 första och andra meningarna i direktiv 94/5/EG		Artikel 343 första och andra styckena
		Artikel 4 i direktiv 2002/38/EG		Artikel 56.3 Artikel 57.2 Artikel 357
		Artikel 5 i direktiv 2002/38/EG		—
			Bilaga VIII II punkt 2 a till anslutningsakten för Grekland	Artikel 287.1
			Bilaga VIII II punkt 2 b till anslutningsakten för Grekland	Artikel 375
			Bilaga XXXII IV punkt 3 a första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Spanien och Portugal	Artikel 287.2 och 287.3
			Bilaga XXXII IV punkt 3 b första stycket till anslutningsakten för Spanien och Portugal	Artikel 377

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
			Bilaga XV IX punkt 2 b första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 104
			Bilaga XV IX punkt 2 c första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.4
			Bilaga XV IX punkt 2 f första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 117.1
			Bilaga XV IX punkt 2 g första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 119
			Bilaga XV IX punkt 2 h första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 378.1
			Bilaga XV IX punkt 2 i första stycket första strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	—
			Bilaga XV IX punkt 2 i första stycket andra och tredje strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 378.2 a och b
			Bilaga XV IX punkt 2 j till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.5

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
			Bilaga XV IX punkt 2 l första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 111 a
			Bilaga XV IX punkt 2 m första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 379.1
			Bilaga XV IX punkt 2 n första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 379.2
			Bilaga XV IX punkt 2 x första strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 253
			Bilaga XV IX punkt 2 x andra strecksatsen till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 287.6
			Bilaga XV IX punkt 2 z första stycket till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 111 b
			Bilaga XV IX punkt 2 aa första stycket första och andra strecksatserna till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	Artikel 380
			Protokoll nr 2 till anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige om Åland	Artikel 6.1 d

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
			Bilaga V punkt 5.1 a till 2003 års anslutningsakt för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien	Artikel 123
			Bilaga V punkt 5. 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 381
			►C1 Bilaga VI punkt 7.1 a till 2003 års anslutningsakt ◄	Artikel 124
			Bilaga VI punkt 7.1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 382
			Bilaga VII.7 punkt 1 första och andra styckena till 2003 års anslutningsakt	Artikel 125.1 och 125.2
			Bilaga VII.7 punkt 1 tredje stycket till 2003 års anslutningsakt	—
			Bilaga VII.7 punkt 1 fjärde stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 383 a
			Bilaga VII.7 punkt 1 femte stycket till 2003 års anslutningsakt	—
			Bilaga VII.7 punkt 1 sjätte stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 383 b
			Bilaga VIII.7 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	—

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
			Bilaga VIII.7 punkt 1 b andra stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 384 a
			►C1 Bilaga VIII.7 punkt 1 b tredje stycket till 2003 års anslutningsakt ◄	Artikel 384 b
			Bilaga IX.8 punkt 1 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 385
			Bilaga X.7 punkt 1 a i och ii till 2003 års anslutningsakt	Artikel 126 a och b
			Bilaga X.7 punkt 1 c till 2003 års anslutningsakt	Artikel 386
			Bilaga XI.7 punkt 1 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 127
			Bilaga XI.7 punkt 2 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 c
			Bilaga XI.7 punkt 2 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 a
			Bilaga XI.7 punkt 2 c till 2003 års anslutningsakt	Artikel 387 b
			Bilaga XII.9 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 128.1 och 128.2

▼B

Direktiv 67/227/EEG	Direktiv 77/388/EEG	Ändringsdirektiv	Andra rättsakter	Detta direktiv
			Bilaga XII.9 punkt 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 128.3, 128.4 och 128.5
			Bilaga XII.9 punkt 2 till 2003 års anslutningsakt	Artikel 388
			Bilaga XIII.9 punkt 1 a till 2003 års anslutningsakt	Artikel 129.1 och 129.2
			Bilaga XIII.9 punkt 1 b till 2003 års anslutningsakt	Artikel 389
			Bilaga XIV.7 första stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 130 a och b
			Bilaga XIV.7 andra stycket till 2003 års anslutningsakt	—
			Bilaga XIV.7 tredje stycket till 2003 års anslutningsakt	Artikel 390